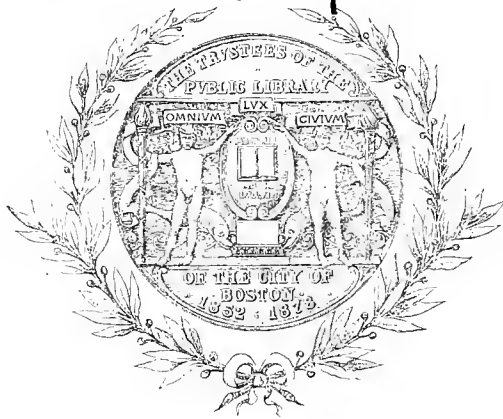

No. 8057.507

GIVEN BY

Scholfield Fund

SONGS OF THE PEOPLE

SONGS OF SWEDEN

.. 8057.507

Eighty-Seven

Swedish Folk- and Popular Songs

COLLECTED AND EDITED BY

GUSTAF HÄGG

Professor at the Royal Conservatory of Music in Stockholm

The English Translations by

HENRY GRAFTON CHAPMAN

..

Paper, \$1.50 cloth, \$3.00

8056

(Prices apply to U. S. A.)

NEW YORK
G. S CHIRMER

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
Boston Public Library

SONGS OF THE PEOPLE

SONGS OF SWEDEN

.. 8057.507

Eighty-Seven

Swedish Folk- and Popular Songs

COLLECTED AND EDITED BY

GUSTAF HÄGG

Professor at the Royal Conservatory of Music in Stockholm

The English Translations by

HENRY GRAFTON CHAPMAN

NEW YORK
G. S. SCHIRMER

Copyright. 1909, by G. Schirmer, Inc.

20686

Printed in the U. S. A.

A Note on Swedish Music

WITHIN the past century the folk-song has become the foundation of much music in the larger forms. This transfusion of new life-blood into orchestral and instrumental forms was most admirably effected by Chopin and Liszt; what these two did for Poland and Hungary was done for Bohemia by Smetana and Dvořák, for Norway by Grieg, for Russia by Tschaikowsky. Yet there are instances where the field still remains almost virgin soil. Scotland, for example, has an extraordinary wealth of folk-music which has never been developed in lofty symphony or sonata by Gaelic composers. Sweden is in somewhat the same situation, for, although we shall find some composers using the beautiful melodies which her people cherish in song and dance, yet she has not thus far evolved a national genius comparable to the Norwegian Grieg. This volume of Swedish Songs shows what attractive material her first great national symphonist will have ready to hand when he comes.

As long ago as 1631 Gustavus Adolphus made some efforts in the direction of preserving Swedish folk-music; but no systematic collection was published until 1814-16,* when E. G. Geijer and A. A. Afzelius (the names will be found in this volume) began the task. Great singers have not been lacking, since that time, to carry these songs to other lands; Jenny Lind and Christine Nilsson have made some of these melodies famous in European and American concert-rooms.

Possibly Söderman (whose "Spring-Song" will be found on page 164) may be considered the most truly national of the earlier Swedish composers. He was assisted in his musical studies by his compatriot, Jenny Lind, then Mme. Goldschmidt, and wrote some compositions in the larger forms, a Mass and a Concert Overture being prominent among his works. His "Swedish Wedding-March" has become famous everywhere, and his compositions are distinctly national in flavor.

In seeking out what this national flavor may be, one is struck by the fact that Swedish music leans more to the Danish than to the Norwegian. The "Svenska Folkvisor"—Folk-Songs of Sweden—are among the most melodious of the world. Like much of the northern music, they are sometimes plaintive and sorrowful; as a whole, they are more frequently in a tranquil vein than the folk-songs of Norway. All the Scandinavian nations have a rich heritage of legends, folk-lore and homely customs, which they possess in common. Songs belonging to one of these nations frequently become popular in all of them. The exquisite yet simple melody entitled "The Bird's Song" (page 132) is quite as well known in Finland as in Sweden. Both Norway and Sweden have a musical setting of a subject which is a variant on the episode in Bürger's "Lenore," with its lines

*"Grau't Liebchen auch? Der Mond scheint hell,
Hurrah! die Todten reiten schnell.
Grau't Liebchen auch vor Todten?"*

The song on page 14, "Till Österland vill jag fara," in its poem bears close kinship to a Netherland song of unknown antiquity, which was sung to the words "Na Ostland wil ik varen"

*New edition, 1880.

before A.D. 1300. The ballad spread through all Scandinavia long ago. Traces of Scottish subjects may also be found in more than one Swedish song.

Summing up the characteristics of Swedish songs as compared with other Scandinavian folk-music, we find them more tender and sweet than those of Denmark, less tragic and intense than those of Norway, less given to monotony than those of Finland.

Naturally, the dances of the people have strongly influenced some of their songs. The dainty "Neckens polska," on page 6, is one of the favorite 3-4 dances of the province of Dalecarlia. It is very similar to the "Springer" which is danced and sung in Norway, where it is generally accompanied with a sturdy drone-bass on the Hardanger fiddle.

Many of the characteristic songs in this volume have been in existence from a remote period. They were sung by the country-people while Stockholm was under German and French influence in musical matters. It was a very long time before they became the foundation of a national art; but finally skilled composers arose who caught the spirit of these striking songs and dances, and were able to create works that may fairly be called Swedish.

To the name of August Söderman we can add that of Adolf F. Lindblad, who composed a grand opera, *Fronddörerna*, and a symphony in C, but was best known by his songs, which have all the simplicity and artlessness of the true folk-song. He has been called "the Schubert of the North," and the comparison is not an inapt one. He was fortunate in being the teacher of Jenny Lind, for that great singer made his songs known far beyond the borders of his own country. Two typical songs of this composer will be found on pages 114 and 156.—A. F. Lindblad, the Swedish Schubert, should not be confounded with Otto Lindblad of Lund. The latter was a prolific composer in the short forms, and his songs will be found of interest. He composed the National Hymn of Sweden.

It was Ivar Hallström, however, who founded the national school of opera in Sweden, as Glinka had done in Russia and Smetana was to do in Bohemia. Hallström was at first educated for the law, and had taken his examinations in this study before entering music professionally. He was fortunate in possessing the friendship of a musical prince, Gustaf, Duke of Upland (some of this ruler's compositions will be found in the succeeding pages), who gave him an office at court and subsequently aided in having him appointed Director of the Music School as successor to Lindblad. At first Hallström struck rather a doleful note, for in his earliest opera, *Hertig Magnus*, no less than twenty numbers were in the minor mode. The next one, *The Enchanted Cat*, for some reason did not appeal to popular taste. But after this he brought out a succession of operas that won success throughout Sweden, among which *The Mountain King*, *The Gnome's Bride*, and *The Viking's Voyage*, may be mentioned. Hallström frequently introduced popular Swedish songs into his operas, and undoubtedly much of his popularity was due to this sensible practice. Yet he was able to evolve original songs that were essentially in the "Volkston," as may be seen on page 162. His "Fatherland's Hymn," in *The Viking's Voyage*, is also a very striking and noble work.

Prince Gustaf, mentioned above, was by no means the only member of the royal house who entered practically into music. Charles XIV. was a devotee of the art and insisted upon his son's studying it earnestly. When that son was on the throne, as Oscar I., he was able to com-

plete Brendler's opera of *Ryno*, which that early composer had left unfinished.

As is the case with Germany, Sweden has a goodly repertoire of songs which present the different phases of student-life; but while in Germany these belong to several different institutions, in Sweden they all centre around the University of Upsala. Otto Lindblad contributed his share to these bright songs, but the chief composer in this field is Wennerberg, whose two songs (pages 104 and 106) well picture the style of the duets for baritone and bass that make up the "Gluntarne." Wennerberg was remarkably versatile, for he not only made his mark upon the student music of Sweden, but gave patriotic hymns to his country, composed excellent religious music, was a poet, a critic, and finally Minister of Public Instruction.

J. A. Josephson, whose "Ring out, thou wondrous song" will be found on page 147, studied at Leipsic, Dresden and Rome, before settling at Upsala, where he founded a Philharmonic Society and led a Students' Union. He devoted himself chiefly to the larger forms, especially oratorio; yet he wrote many short choruses for the students, among which his "Our Country" is the most famous. Josephson is a more advanced composer than Söderman or A. F. Lindblad, but not so popular. His works are often tinged with the dreamy melancholy so characteristic of Scandinavia.

It is fitting that some account should also be rendered of Gustaf Hägg, the compiler of this volume. Born in 1867, he first studied music in the Conservatory at Stockholm, and displayed sufficient talent to obtain one of the government stipends to aid his musical education. Later he continued his studies in Germany and France. A composer in the classical forms (symphony, cantata, piano- and organ-music). His investigations and arrangements of Finnish and Swedish music have won him much repute. He is at present a member of the faculty of the Royal Academy of Music at Stockholm, and ranks among the foremost organists of northern lands.

Naturally, in a collection such as this, many of the composers in more ambitious forms are not represented. Yet an account of Swedish music would be incomplete without some reference to their achievements. Franz Berwald (1796-1868) was in some degree the advance guard of the new school. His symphonic and chamber music won the praise both of Liszt and Von Bülow. He wrote several operas. Although almost entirely self-taught, he became professor of composition at the Stockholm Conservatory. Both by his teaching and his instrumental works he exerted a strong influence on the later Swedish composers. Rubenson and Norman may also be mentioned as influencing the modern school in Sweden. These two were also chiefly prominent in the instrumental field.

Since their time a new movement has begun. "Young Sweden" is beginning to enter the ranks of the radical army in music. The influence of the struggle in Germany, which began with Wagner and culminated in Strauss and Reger, and has had its effect upon the music of France, Italy, England, America, and other countries, has been felt in Scandinavia as well. Fortunately, in following the modern leadership, though evidently affected by Wagner, Liszt, Berlioz, etc., the most recent and radical Swedish composers have not sunk their nationality. One can still find, even in their latest and most ambitious works, the characteristic traits which the student will note in the simpler compositions of this volume.

The first of the new school was Andréas Hallén (b. 1846), who studied under the two arch-

conservatives, Reinecke and Rheinberger, in Germany, yet managed to retain both his individuality and his nationalism. His operas and symphonic poems blend the Wagnerian pomp of scoring with the melodic vein of his native country.

Emil Sjögren comes next in this list of radicals. He was born in Stockholm in 1853 and first studied in the Conservatory of that city. Like Hallén, he early came under German influence, studying further under Kiel in Berlin. He is decidedly bizarre in much of his modulation. His scoring is almost always for the fullest orchestra, and the Wagnerian bent is often obvious. Yet even in his boldest and most advanced works one can find Nationalism represented in some degree.

Vilhelm Stenhammar was born in Stockholm in 1871. His father, P. U. Stenhammar, belonged to the more conservative group of Swedish composers; one of his songs will be found in the present volume. The son very soon set out on the Wagnerian pathway. His operas have not as yet exerted much influence, but his piano works and his choruses with orchestra are full of enthusiasm and harmonic beauty. Nor is the Swedish spirit absent from his songs. He has just completed a symphony in four movements, all strongly Swedish in character.

Peterson-Berger's name must also be added to the list as a most dramatic composer in the largest forms. In his operas he writes his own librettos, *à la* Wagner, and he is ultra-modern in his scoring, but he manages to reconcile this broad and massive school with the simple charm of the Swedish folk-music.

The influence of all these moderns had its centre at Stockholm. In that musical city was also born (in 1872) Hugo Alfvén. While almost all of the modern musical Swedes have evolved a symphony, Alfvén may be called the single celebrated symphonist of Sweden, as Sgambati is of Italy. He has followed the leadership of Brahms in this classical field, and his two symphonies, his violin sonata, etc., hold out a great promise for the future. Yet it must be acknowledged that the great Swedish composer who is to build a tonal palace on the firm foundation of the folk-song, who is to do for Sweden what Grieg has so nobly done for Norway, what Sibelius is accomplishing for Finland, has not yet appeared upon the scene. That he will soon come is most probable, for Stockholm is a centre of musical activity, the Government is anxious to protect any musical genius who may arise, and the national spirit is thoroughly permeating musical composition there at present.

The above list is by no means a complete one. The names of Tor Aulin (the great violinist), Åkerberg, Bror Beckman, Noderman, Liljefors, Vretblad, and Lundberg (the last three in piano music), Andersen (chiefly symphonic), and Widéen (male choruses), may be mentioned. To the earliest school we may also add C. M. Bellman (page 88), who was his own poet in his charming little songs.

Nor are female names altogether lacking. Among these Elfrida Andrée may be called the leader. She has composed in almost all the large forms, symphony, cantata, etc. At a recent musical congress in Brussels she carried off the first prize against seventy-eight competitors. Helen Munktell, Alice Tegnér, and Mme. Valborg Aulin may also be named among the worthy upholders of the cause of Sweden's music.

Of the Scandinavian nations, Finland and Norway have already had a great forward movement in music; Denmark had an uplift through Gade, but her folk-music is not sufficiently

varied to give birth to a national school, although its sweetness well reflects the pleasant groves and hills and gardens of that pastoral country. It is Sweden that will next push to the front, when her composers have thoroughly assimilated their foreign (chiefly German) training and combined it with the native beauty of the "Folkvisor" of their own fair land.

LOUIS C. ELSON

Contents

Ack! i Arkadien äfven jag har varit	106	Kristallen den fina	54
Ack, Värmeland, du sköna	2	Kung Carl XII.	92
Af hjärtat jag dig älskar	99	Kväll och frid	63
Alls ingen flicka lastar ja'	34	Källan	82
Allt under himmelens fäste	26	Lifdrabanten och kung Erik	184
Blomman bland blommorna	186	Liten Karin	109
Dalkarlasång	40	Längtan till landet	60
Den bergtagna	22	Mandom, mod och morske män	64
Den första gång i världen	178	Min lilla vrå bland bergen	120
Det står ett ljus i Österland	72	Mån tro? Jo, jo!	156
Domaredansen	100	Neckens polska	6
Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord	20	Norrländingens hemlängtan	68
Du har sörjtit nu igen	138	Nu jag sjungit har i dagar	158
En gång i bredd med mig	66	När jag blef sjutton år	102
En liten visa	162	När själen är nöjd	94
En sommarafton	114	Och flickan hon går i dansen	58
Farväl	122	Och hör du unga Dora	16
Fjäriln vingad syns på Haga	88	Och inte vill jag sörja	146
Flickan gick på ängen	191	Och jungfrun gick åt killan	18
Flickorna de små uti dansen de gå	128	Och mins du hvad du lofvade?	96
Fågeln visa	132	Om dagen vid mitt arbete	25
Förgäfves uppå stigen	152	Om sommaren sköna	78
Första aftonen i det nya hemmet	190	Per Svinaherde	30
Glädjens blomster	29	Sjung, sjung, du underbara sång	147
Hell dig, du höga Nord!	112	Skördemannen	84
Hvad jag har lofvat, det skall jag hålla	32	Slummersång	170
Hvarför skall man tvinga mig att sjunga?	124	Som stjärnan uppå himmelen så klar	52
Hyllning till Sverige	188	Studentensång	148
Här är gudagodt att vara	104	Svärmeri	166
Höga berg och djupa dalar	127	Sångarfanan	150
Höga himmelen vet hvad som händer	160	Så ödsligt molnen på fästet gå	144
I min ungdom så gladde mig att sjunga	57	Tiggargossen	140
I rosens doft	42	Till Österland vill jag fara	14
I villande skogen	38	Trasten i höstkvällen	135
Jag gick mig ut en aftonstund	176	Tänker du att jag förlorader är?	12
Jag går i tusen tankar	142	Ur svenska hjärtans djup	45
Jag ser uppå dina ögon	8	Vi ska' ställa te' en roligere dans	50
Jag sjunger och dansar	180	Vågen	36
Jag tror jag får börja öfverge att sörja	116	Vårvindar friska, leka och hviska	46
Jag unnar dig ändå allt godt	71	Vårvisa	164
Jungfrun i det gröna	192	Å jänta å ja	74
Klara stjärnor med de ögon snälle	136	Å vill int' du, så vill fäll ja'	131
Kom, kom, fager ungersven	130	Ändå	174
Kors och krona	168		

Index of First Lines

Ack! i Arkadien äfven jag har varit	106	Kung Carl den unga hjelte	92
Ack, Värmeland, du sköna	2	Källan sprang ur jordens barm	89
Af hjärtat jag dig älskar	99	Mandom, mod och morske män	64
Alls ingen flicka lastar ja	34	Med dina blåa ögon	166
Allt under himmelens fäste	26	Mitt lif är en våg	36
Den första gång i världen	178	Måste ock af törnen vara	168
Det står ett ljus i Österland	72	Nu jag sjungit har i dagar	158
Det var en gång en jungfru	192	Nu klär sig våren igen så grön	164
Djupt i hafvet på demantehällen	6	Nu vilja vi begynna en domaredans	100
Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord	20	Nu är det soligt och varmt på näset	84
Du har sörjit nu igen	138	När själen är nöjd	94
Du undersköna dal, o, säg	122	Och flickan hon går i dansen	58
Där sjöng en fågel på lindekvist	132	Och hör du unga Dora	16
En gång i bredd med mig	66	Och inte vill jag sörja	146
Fjorton år tror jag vist att jag va'	102	Och jungfrun gick sig åt ängen	186
Fjäriln vingad syns på Haga	88	Och jungfrun gick åt killan	18
Flickan gick på ängen och räfsade hö	191	Och jungfrun hon skulle sig till otte- sången gå	22
Flickorna de små uti dansen de gå	128	Och liten Karin tjänte på unga kungens gård	109
Fågel du lilla, fast du är arm	140	Och mins du hvad du lofvade	96
Förgäfves uppå stigen jag dig att möta går	152	Om dagen vid mitt arbete	25
Gif akt! Hvem där? Hu, sjön är grön	184	Om sommaren sköna, när marken hon gläds	78
Glädjens blomster i jordens mull	29	Per Svinaherde satte sig på tufvan och sang	30
Hell dig, du höga Nord!	112	Sjung om studentens lyckliga dag	148
Hvad jag har lofvat, det skall jag hålla	32	Sjung, sjung, du underbara sång	147
Hvad månd' det landet heta	156	Slumra, du lilla, min älskling är du	170
Hvarför skall man tvinga mig att sjunga?	124	Som stjärnan uppå himmelen så klar	52
Hvi längtar du åter till fäderne strand	68	Stilla skuggor breda sig i kvällen	63
Här är gudagodt att vara	104	Sverige, frihets gamla fäste	188
Höga berg och djupa dalar	127	Sångarfanan åter höjes	150
Höga himmelen vet, hvad som händer	160	Så ödsligt molnen på fästet gå	144
I min ungdom så gladde mig att sjunga	57	Till Österland vill jag fara	14
I rosens doft, i blomsterlundens gömma	42	Tänker du att jag förlorader är?	12
I villande skogen jag vallar min hjord	38	Ur svenska hjärtans djup en gång	45
Jag gick mig ut en aftonstund	176	Var tyst, du trast, som klagar	135
Jag går i tusen tankar	142	Vintern rasat ut bland våra fjällar	60
Jag ser uppå dina ögon	8	Vi ska' ställa te' en roliger dans	50
Jag sjunger och dansar, så glad i mitt sinn	180	Vårvindar friska, leka och hviska	46
Jag tror jag får börja öfverge att sörja	116	Å jänta å ja	74
Jag unnar dig ändå allt godt	71	Å vill int' du, så vill fäll ja'	131
Jag vet en gosse, och han är min	162	Ändå, ändå	174
Jag vet en hälsning mera kär	190	Öfver skogen, öfver sjön	114
Jag vet en vrå emellan bergen	120		
Jag vet ett land långt upp i höga nord	40		
Klara stjärnor med de ögon snälle	136		
Kom, kom, fager ungersven	130		
Kristallen den fina	54		

"Ack, Värmeland, du sköna"

"O Vermeland, thou lovely"

A. Fryxell
(1795-1881)

Folk-tune

Arr. by Gustav Hägg

Andantino con espressione

Voice

1. Ack, Vär-me-land, du skö-na, du
1. Oh Ver-me-land, thou love-ly, thou

Piano

här - li - ga land, du kro - na bland Sve - a - ri - kes
glo - ri - ous land, The crown thou of all the lands of

län - der! _____ Och kom-me jag än midt i det för -
Swe - den! _____ If e'er I reach the bless - ed, prom - ised

lof - va - de land, till Värm - land jag än - då å - ter -
 par - a - dise land, To Verm - land I'll turn a - gain from

f un poco più mosso

vän - der. Ja, där vill jag lef - va, ja,
 E - den. Oh, there will I live, oh, and

pp *mf un poco più mosso*

poco rit. **Tempo I**

där vill jag dö: Och om en gång från Värmland jag ta - ger mig en
 there will I die, And if from thee, O Vermland, some day a bride take

poco rit. *p*

mf *poco rit.*

mö, så vet jag, att al - drig jag mig ång - rar.
 I, I know I shall nev - er be mis - tak - en.

mf *poco rit.*

“Ack, Värmeland, du sköna”

I

Ack, Värmeland, du sköna, du härliga land,
Du krona bland Svearikets länder!
Och komme jag än midt i det förlofvade land,
Till Värmland jag ändå återvänder.
Ja, där vill jag lefva, ja, där vill jag dö:
Och om en gång från Värmland jag tager mig en mö,
Så vet jag, att aldrig jag mig ångrar.

II

Ja, när du en gång skall bort och gifta dig, min vän,
Då skall du till Värmeland fara.
Där finnes nog Guds gåfvor af flickor kvar igen,
Och alla ä' de präktiga och rara.
Men friar du där, så var munter och glad,
Ty raska gossar vilja Värmlandsflickorna ha,
De sorgsna dem ge de uppå båten.

III

Och Värmelandsgossen han är så stolt och glad,
Han fruktar för intet uti världen;
När konungen bjuder, då drager han åstad
Bland kulor och blixtrande svärden.
Ja, vore det ryssar till tusendetal,
Han ej dem alla fruktar, han vill ej annat val,
Än dö eller segra med ära.

IV

Och skulle han ej strida med glädje och med mod,
Och lifvet sitt våga, det unga?
Där hemma sitter moder och beder för hans blod,
Med bruden, den älskade, unga;
En Värmelandsflicka, så huld och så skön!
För kung och land han strider, och hon skall bli hans
lön,
Ho kan honom då öfvervinna?

“O Vermeland, thou lovely”

I

O VERMELAND, thou lovely, thou glorious land,
The crown thou of all the lands of Sweden!
If e'er I reach the blessed, promised paradise land,
To Vermland I'll turn again from Eden.
Oh, there will I live, oh, and there will I die,
And if from thee, O Vermland, some day a bride
take I,
I know I shall never be mistaken.

II

And if to woo thou goest, my friend, list to me,
To Vermland be sure that thou repairst,
For there the sweetest, prettiest maidens still you
will see,
Most charming and all the very fairest.
But if thou wouldst win them, be jolly and gay,
For gay the maids of Vermland, and merry lads like
they:
Art lost, if a sorry face thou wearest.

III

The Verme lad is haughty, yet merry is he,
There's nothing in all the world he feareth,
'Midst flashing swords and whistling bullets there
will he be,
Whenever the king's command he heareth.
If thousands and thousands of Russians should come,
E'en then within his bosom for fear there were no
room,
To conquer or die is all he careth.

IV

And why should he not battle, with might and with
pride,
Though death at an early day should meet him?
He has a mother praying by the ancient fireside,
A young, loving bride he has to greet him.
Or else some fair maiden, who waits patiently;
He fights for king and country, and she the prize
will be:
Oh, who then can conquer or defeat him?

Neckens polska

I

Djup i hafvet på demantehällen
 Necken hvilar i grönan sal.
 Nattens tärnor spänna mörka pellen
 Öfver skog, öfver berg och dal.
 Kvällen härlig står i svartan högtidsskrud.
 När och fjärran ej en susning intet ljud
 Stör det lugn öfver nejden rår,
 |: När hafvets kung ur gyllne borgen går. :|

II

Ägirs döttrar honom sakteliga
 Gunga fram på den klara sjö.
 Harpans ljud de gå så sorgeliga,
 Söka fjärran en väg att dö.
 Fast hans öga står åt dunkla himmelen,
 Ingen stjärna bådard nattens drottning än.
 Freja smyckar sitt gyllne hår,
 |: Och Necken så sin sorg på harpan slår. :|

III

“O, hvar dväljs du, klaraste bland stjärnor,
 I den blånande skymningsstund?
 Du, som fordom en af jordens tärnor,
 Var min brud uti hafvets grund.
 Och, när hjärtat brann vid mina ömma slag,
 Smög så skön och blyg de tjusande behag
 Mot min barm i den svala flod,
 |: Och gyllne harpan stum på vågen stod. :|

IV

“Men dig Oden böd högt öfver jorden
 Evigt stråla från Gimles famn;
 Med sin harpa sångarn, enslig vorden,
 Kvar blott äger din bild, ditt namn.
 Men en dag, när midgårdssormen reser sig,
 Gudar väpnas, allt förlossas — då hos dig
 Skall jag åter på vågor blå
 |: För nya världar gyllne harpan slå. :|

V

Så den sorgsne. Men vid himlaranden
 Freja huld genom natten ler.
 Evigt på den guldbeströdda stranden
 Sina tårar hon glänsa ser.
 Och sin vän på hafvet hälsar hon så mild;
 Vågen speglar darrande den huldans bild;
 Necken höres på böljan blå
 |: Så gladelig sin gyllne harpa slå. :|

VI

Nattens tärnor, klara stjärnor alla,
 Gå till dans i den stilla kväll,
 När de skära silfvertoner skalla
 Öfver stranden från häll till häll.
 Men när blodig dagens drott i östern står,
 Bleknande och rädd den blida stjärnan går;
 Sorgligt afsked hon blickar ner,
 |: Och gyllne harpan klingar icke mer. :|

The Watersprite

I

'NEATH the waves on crystal rock reclining
 Lies the Neck in his sea-green hall,
 While the maidens of the night are twining
 Veils of gloom o'er hill and dale.
 Fair the evening stands in festal, bright array,
 Far and near no sound is heard, no breeze astray
 Breaks the calm o'er the land that lies
 |: When now the Sea-King from his waves doth rise. :|

II

Aegir's daughters rock and waft him slowly
 Onward, on o'er the crystal sea,
 While their harp-tones mournful, sad, and lowly
 Seek in distant waves to die.
 Though his eyes he lifts, and scans the sky above,
 Not a single ray reveals the star of love;
 Freya dresses her golden hair,
 |: He strikes his harp to tell of his despair. :|

III

“Ah! Where art thou in this hour of gloaming,
 Thou, the fairest of stars for me?
 Thou that once, my earthly bride, wert roaming
 Through my halls beneath the sea. [swept,
 When my heart would burn, the while my harp I
 Fair and modest thou hast to my bosom crept,
 Where the cool river waters lave;
 |: The golden harp stood silent on the wave. :|

IV

“Far above this earth hath Odin set thee,
 Aye to shine in the highest heav'n;
 To the singer who can ne'er forget thee,
 But thy name and form are giv'n.
 When the Serpent Ocean shall awakened be,
 Gods will arm, and be redeemed, and then with thee
 Shall I strike, o'er the waters clear,
 |: My golden harp-strings in a new-born sphere. :|

V

Sadly sang he. From the rim of heaven
 Freya smileth athwart the night,
 On the golden shores the Queen of Even
 Sees her tear-drops shining bright.
 Kindly then she greets her lover on the sea,
 Wavy mirrors flash her image tremblingly;
 Hark ye now to the Ocean-King,
 |: As he with rapture strikes the golden string. :|

VI

Maids of night, all stars so brightly beaming,
 Go ye dance in the evening still,
 While his harp's clear silver tones are streaming
 O'er the shore, over rock and hill.
 When the day's red king doth in the east arise,
 Pale and fearsome then the shy star-maiden flies,
 Sad farewells then her glances pour:
 |: The golden harp-strings now are heard no more. :|

Neckens polska

The Watersprite

A. A. Afzelius
(1785-1871)

Folk-tune
Arr. by Gustaf Hägg

Moderato

1. Djupt i haf - vet på de-man-te-häl-len
1. 'Neath the waves on crys - talrock re-clin-ing,

Nec - ken hvi lar i grö - nan sal. Nat - tens tär - nor
Lies the Neck in his sea - green hall, While the maid - ens

*Red. **

spän-na mör - ka pel-len öf-ver skog, öf-ver berg och dal. Kvällen här - lig står i
of the night are twining Veils of gloom o-ver hill and dale. Fair the eve-ning stands in

*Red. ** *Red. **

mf

svar-tan hög-tids-skrud. När och fjär-ran ej en sus-ning in-tet ljud
fes-tal, bright ar-ray, Far and near no sound is heard, no breeze a-stray

p *mf*

stör det lugn öf-ver nej-den rår, när haf-vetskung ur gyll-ne
Breaks the calm o'er the land that lies, When now the Sea-King from his

p poco più lento

bor-gen går, när haf-vetskung ur gyll-ne bor-gen går.
waves doth rise, when now the Sea-King from his waves doth rise.

p poco più lento

"Jag ser uppå dina ögon"

"I see by your eyes"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Moderato

1. Jag ser up - på di - na
1. I see by your eyes, my

ö - gon, att du har en an - nan kär, jag
dar - ling, some - one else you love but me; I

ser up - på di - na ö - gon, att du har en an - nan kär. Ack,
see by your eyes, my dar - ling, some - one else you love but me; Come,

skön - sta lil - la vän - nen, säg mig, hvem det - är. Då -
 tell me, lit - tle sweet - heart, say who it - should be. Then

dolce

cresc.
 vil - le jag så gär - na va - ra re - de - lig mot dig, så
 glad - ly will I prom - ise to be frank and fair with you, While

cresc.

p
 läng - e som mitt hjär - ta det - rö - res i - mig.
 heart with - in this bo - som beats hon - est and - true.

p

“Jag ser uppå dina ögon”

I

:|:JAG ser uppå dina ögon, att du har en annan kär. :|:
Ack, skönsta lilla vännen, säg mig, hvem det är.
Då ville jag så gärna vara redelig mot dig,
Så länge som mitt hjärta det röres i mig.

II

:|:Dina svartbruna, sköna ögon, din rosenröda mun, :|:
Hafva lagt uppå mitt hjärta en börda så tung.
Halsbandet uppå halsen det glimmar som rödan
gull.
Därför vill jag vara lilla vännen så huld.

III

:|:En vän utan kärlek den liknar jag vid :|:
Det trädet utan näring, som ingen frukt bär.
Den är icke värd att kallas för min vän,
Som tager sig en annan och lämnar mig allen.

IV

:|:Men när jag blifver döder och lagder uppå bår, :|:
Ack, skönsta lilla vännen, om kärleken står,
Gack först till min säng, gack sedan till min graf,
Där hvilar lilla vännen, som dig älskat har.

“I see by your eyes”

I

||:I SEE by your eyes, my darling, some one else you
love but me; :||
Come, tell me, little sweetheart, say who it should be.
Then gladly will I promise to be frank and fair with
you,
While heart within this bosom beats honest and true.

II

||:Your sweet, rosy lips, my dear one, and your dark
and pretty eyes, :||
Have laid on me a burden that heavily lies.
But round your neck is gleaming still my red and
golden chain,
And so, my little sweetheart, I will constant remain,

III

||:Oh, friendship without affection is a very sad affair, :||
A tree it is uncared for, no fruit will it bear;
Of friendship that's unkind and unworthy, I'll have
none,
That finds itself another, and leaves me all alone.

IV

||:When once I am dead and gone and am laid upon
my bier, :||
Then, fairest little sweetheart, should love shed a
tear;
Go seek you first my bedside, then the grave-side
wherein I,
Your friend and little sweetheart who has loved you,
shall lie.

“Tänker du att jag förlorader är?”

I

TÄNKER du att jag förlorader är,
Fast jag din gunst ej har?
Nej du må vara förvissad därpå,
Att jag har en annan i val.
Så sant som här finnes vatten och vin,
Så sant har du varit allra kärestan min,
Som under himmelen fans,
Men nu är jag lika lustig och glad
Och sjunger falleralleralla!

II

Tänker du att jag skulle sörja för dig?
Så tokig var jag fälle ej.
Nog får jag en annan, som håller af mig,
Å inte så hänger man sej.
Så visst som de ä' att jag nu sitter här,
Så sant har du varit allra kärestan min,
Som under himmelen fans,
Men nu är jag lika lustig och glad
Och sjunger falleralleralla!

“Do you think that I am now all forlorn?”

I

Do you think that I am now all forlorn,
Because your love I lose?
Nay, you on this very sure may rely,
That I shall another one choose.
As sure as here is this water and wine,
So sure have you been the dearest true love
of mine,
That e'er there was on the earth.
But all the same I am happy and gay,
A-singing fal-le-ral-le-ral-le-ra!

II

Do you think that I am sorry for you?
So foolish I'd not be.
I'll find another who'll love and be true,
Not hang myself on the tree.
As sure as 't is that I'm sitting right here,
So sure have you been my own true sweet-
heart as dear
As e'er there was on the earth.
But all the same I am happy and gay,
A-singing fal-le-ral-le-ral-le-ra!

“Tänker du att jag förlorader är?”
 “Do you think that I am now all forlorn?”

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Allegro giocoso

mf

1. Tän-ker du att jag för-
 1. Do you think that I am

p leggiero *poco rit.* *p a tempo*

lo - ra - der är, fast jag din gunst ej har? Nej du må va - ra för -
 now all for - lorn, Be - cause your love I lose? Nay, you on this ver - y

p

vis - sad där - på, att jag har en an - nan i val. Så sant som här fin - nes
 sure may re - ly, That I shall an - oth - er one choose. As sure as here is this

f

vat - ten och vin, så sant har du va - rit all - ra kä - res - tan min,
wa - ter and wine, So sure have you been the dear - est true love of mine,

som un - der him - me - len fanns, men nu är jag li - ka
That e'er there was on the earth. But all the same I am

lus - tig och glad och sjung - er fal - le - ral - le - ral - le - ra!
hap - py and gay, A - sing - ing fal - le - ral - le - ral - le - ra!

“Till Österland vill jag fara” | “Now far, far eastward I'll hie me”

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andante espressivo

1. Till Ös - ter-land vill jag
1. Now far, far east-ward I'll

fa - ra, där bor all-ra kä - res-tan min; till Ös - ter-land vill jag
hie me, Where wait-eth my loved one for me, Now far, far eastward I'll

fa - - ra, där bor all-ra kä - res-tan min. Bor-tom
hie me, Where wait - eth my loved one for me; Past the

berg och dju - pa da - - lar allt un - der så grö-nan en lind.
moun-tains high and val - - leys, All un - der a green lin-den-tree.

poco rit.

“Till Österland vill jag fara”

I

:|: TILL Österland vill jag fara,
Där bor allra kärestan min. :|:
Bortom berg och djupa dalar
Allt under så grönan en lind.

II

:|: Jag där vill bygga en hydda,
Där marken står ständigt så grön. :|:
Och där träden äro prydda
Med blommor, som dofta så skönt.

III

:|: De grönskas båd' vinter och sommar,
I lunden där de stå. :|:
Den ene bär muskotteblommor,
Den andre nejlikor små.

IV

:|: Där är en hage planterad,
Efter ett högt förstånd. :|:
Med träd och örter formerad,
Som ingen beskrifva kan.

V

:|: Jag måste icke förglömma
Den sköna krystalleflod. :|:
De lefvande vattenströmmar,
Som fukta trädets rot.

VI

:|: Och midt uti den hage,
Där ständar en lifsens blom. :|:
Bär tolf slags frukter å rade,
Och löfven är läkedom.

VII

:|: Där står ock hälsobrunnen,
En lefvande källa klar. :|:
Hyars like ej är funnen,
Som Salomon skrifvit har.

VIII

:|: Min själ, du göre dig redo
Den gena vägen att gå. :|:
Öfver berg och torra hedar,
Förr'n natten faller oss på.

“Now far, far eastward I'll hie me”

I

||: Now far, far eastward I'll hie me,
Where waiteth my loved one for me. :||
Past the mountains high and valleys,
All under a green linden-tree.

II

||: And there a cot will I build me,
Where green all the year is the ground. :||
Where the trees are full of flowers,
And sweet-scented blossoms abound.

III

||: All green both summer and winter
Those trees of the forest, and tall. :||
There are perfumed nutmeg blossoms,
Carnations there are sweet and small.

IV

||: A garden there has been planted
With wonderful wisdom, as well. :||
But the names of all that grows there
No mortal has ever heard tell.

V

||: Nor must I fail to remember
The river of crystal one sees. :||
And the streams of living water
That moisten the roots of the trees.

VI

||: And there in the midst of the garden
There standeth the Flower of Life. :||
And of fruit twelve kinds it beareth,
With healing its foliage is rife.

VII

||: The Well of Health is beside it,
A well that is living and clear. :||
And as Solomon hath written,
No like hath it far or near.

VIII

||: My soul, make haste to prepare thee
To shorten and hurry thy flight. :||
Over mountains, over heather,
Ere falleth upon us the night.

"Och hör du unga Dora"

"Now listen, little Dora"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andantino con moto

p

1. "Och
1. "Now

pp

p

p

mf

p

mf

pp più lento

pp più lento

hör du ung-a Do-ra, vill du gif-ta dig i år? Och
lis-ten, lit-tle Do-ra, wilt thou this year mar-ried be? Now

hör du ung-a Do-ra, vill du gif-ta dig i år? I
lis-ten, lit-tle Do-ra, wilt thou this year mar-ried be? Eight

år ä' de åt-ta å-ren gång-na för-bi. Ut-i ro--sor."
years, when this year is o-ver, 'twill be; dost see? 'Neath the ros-es."

“Och hör du unga Dora”

i

:|:“Och hör du unga Dora, vill du gifta dig
i år?:|:

I år ä' de åtta åren gångna förbi—

Uti rosor.”

ii

:|:“Ja väl vill jag gifta mig, men aldrig med dig,|:

Jag har en vän på böljorna, som kommer snart
igen—

Uti rosor.”

“Now listen, little Dora”

i

||:“Now listen, little Dora, wilt thou this year married
be?:||

Eight years, when this year is over. 't will be; dost
see?—

'Neath the roses.”

ii

||:“Well, yes, I shall be married, but I shall not marry
thee;:||

My friend's on the water and he's coming to me—

'Neath the roses.”

“Och jungfrun gick åt killan”

I

:|: Och jungfrun gick åt killan,
 Hon skulle hämta vann; |:|
 :|: Där stod en liten hasselgren,
 Han var så mycket grann. :|:

II

:|: “Ack, hör du liten hasselgren,
 Hvarför är du så grann?” :|:
 :|: “Jag äter mull, jag dricker vann,
 Därför är jag så grann.” :|:

III

:|: “Ack, hör hon liten jungfru,
 Hvarför är hon så fin?” :|:
 :|: “Jag äter socker, dricker vin,
 Därför är jag så fin.” :|:

IV

:|: “Ack, hör du liten hasselgren,
 Försmå du ej min’ ord::|:
 :|: Jag har två bröder i konungens gård,
 De hugga dig i rot.” :|:

V

:|: “De hugga mig om vinteren,
 Om sommarn står jag grön; |:|
 :|: Men mister jungfrun äran sin,
 Den får hon ej igen.” :|:

“The maiden hied her to the well”

I

||: THE maiden hied her to the well,
 Some water for to draw; :||
 ||: There stood a little hazel-bush,
 That was so brave and brow. :||

II

||: “Come tell me, little hazel-bush,
 What makes you grow so fair?” :||
 ||: “I suck the earth and sip the dew,
 That’s why I grow so fair.” :||

III

||: “Come tell me, little maiden, now,
 What makes you be so fair?” :||
 ||: “My sweets I eat, my wine I sip,
 And that’s why I’m so fair.” :||

IV

||: “Now listen, little hazel-bush,
 Nor dare my words dispute::|
 ||: Two brothers here at court have I,
 Who’d chop you at the root.” :||

V

||: “In winter might they cut me down,
 Not while I green remain; :||
 ||: But once a maiden’s bloom is gone,
 ’T will ne’er come back again.” :||

"Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord"
Song of the North

R. Dybeck
(1811-1877)

Folk-tune
Arr. by Gustaf Hägg

Maestoso

1. Du gam-la, du fri-a, du
1. O glo-rious old moun-tain-crown'd

fjäll-hö-ga Nord, du tys-ta, du gläd-je-ri-ka, skö-na! Jag
land of the North, Thou qui-et, thou joy-ous land, I. love thee! I

hål-sar dig vä-nas-te land up-på jord, din sol, din him-mel, di-na äng-der
hail thee as fair-est of lands on the earth, Thy meadows green, the sun in heav'n a -

grö-na, din sol, din him-mel, di-na äng-der grö-na!
bove thee, thy mead-ows green, the sun in heav'n a-bove thee.

“Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord”

I

Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord,
 Du tysta, du glädjerika sköna!
 Jag hälsar dig vänaste land uppå jord,
 :|: Din sol, din himmel, dina ångder gröna! :|:

II

Du tronar på minnen från fornstora dar,
 Då äradt ditt namn flög öfver jorden.
 Jag vet, att du är och du blir hvad du var.
 :|: Ja, jag vill lefva, jag vill dö i Norden! :|:

Song of the North

I

O GLORIOUS old mountain-crowned land of the North,
 Thou quiet, thou joyous land, I love thee!
 I hail thee as fairest of lands on the earth,
 ||: Thy meadows green, the sun in heav'n above
 thee. :||

II

Thy throne is the mem'ry of great days of yore,
 When all through the world thy name was carried;
 Thou art what thou wast and thou shalt be once
 more,
 ||: In thee I'll live and die, in thee be buried. :||

Den bergtagna

The Mountain-King

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Lento espressivo

1. Och jung - frun hon skol - le sig till -
1. At morn - ing the maid - en went to

ot - te - sän - gen gå; 1-21. { Ti - den görs mig
mat - in - song one day, { And the time went

mf a tempo
lång. } Så gick hon den vä - gen, åt hö - ga ber - get
slow; } And up - to the moun - tain she went a - long the

låg: } Men jag vet att sor - gen är tung. }
way: 1-21. { But sor - row is heav - y, I know. }

Den bergtagna

I

Och jungfrun hon skulle sig till ottesången gå;
Tiden görs mig lång.—
Så gick hon den vägen, åt höga berget låg:—
Men jag vet att sorgen är tung.

II

Hon klappade på bergadörren med fingrarna små:
"Statt upp, du höga bergakung, drag låsen ifrå!"

III

Och upp steg bergakungen, drog låsen ifrå;
Så bar han den bruden i silkessängen blå.

IV

Så var hon i berget i åtta runda år,
Fick sönerna sju och en dotter så bald.

V

Jungfrun hon gångar sig för bergakungen stå:
"Ack gifve, att jag finge till moder min hemgå!"

VI

"Och nog kan du hem till din moder få gå,
Blott att du ej vill nämna sju barnen de små."

VII

Och när som hon kom på sin kära moders gård,
Ute för henne huld-moderen står.

VIII

"Och hvar har du varit så långan en tid,
Nu hafver du väl varit uti rosende lid?"

IX

"Och inte har jag varit uti rosende lid:
I berget har jag varit så långan en tid."

X

"I berget har jag varit i åtta långa år,
Där har jag födt sju söner och en dotter så bald."

XI

Bergakungen in genom dörren steg:
"Hvi står du här och talar så mycket ondt om mig?"

The Mountain-King

I

At morning the maiden went to matin-song one day,
And the time went slow;
And up to the mountain she went along the way:
But sorrow is heavy, I know.

II

She knocked on the mountain-door, with tender fin-
gers small:
"Unbar me the door, Mountain-King!" she then did
call.

III

The King of the Mountain the bolts for her with-
drew,
Then led he his bride to the silken bed of blue.

V

She stayed in the mountain the full of eight long
year,
She bore seven sons, and a daughter passing fair.

V

At last said the maiden to the Mountain-King one
day:
"O let me go back to my mother now, I pray."

VI

"Now mayst thou go home to thy mother," said the
King,
"But of these seven children thou shalt not say a
thing."

VII

And when to the home of her mother she drew near,
There standing a-waiting she saw her mother dear.

VIII

"Ah, where hast thou tarried all this long, long time
away?
Now was 't in the hill of the roses thou didst stay?"

IX

"Nay, not in the hill of the roses did I stay;
I've been in the mountain, this long, long time away.

X

"I've been in the mountain for all these eight long year,
Where I bore seven sons and a daughter passing fair."

XI

The King of the Mountain, through the doorway in
came he:
"How darest thou stand there saying evil things of
me?"

XII

“Och inte har jag talat något ondt om dig,
Men väl om det goda, du gjort emot mig.”

XIII

Så slog han henne på blekan liljekind,
Så blodet det stank på snörekjorteln fin.

XIV

“Packa dig på dörren, och låt det ske fort!
Och aldrig skall du komma inför din moders port.”

XV

“Farväl, min kära fader, farväl, min hulda mor:
Farväl, min kära syster, farväl, min kära bror!

XVI

“Farväl, du höga himmel, farväl, du gröna jord!
Nu reser jag till berget, där bergakungen bor.”

XVII

Så redo de sig öfver den mörka, långa skog;
Hon bitterligen grät, men bergakungen log.

XVIII

Så gingo de berget sex gånger omkring;
Så öppnades dörren och de stego in.

XIX

Ung dotteren framsatte den röda guldstol;
“O, hvil en här, min sorgebunda mor!”

XX

“Och hämta mig in de glaset med mjöd:
Därur vill jag dricka mig själfvan till död.”

XXI

Och första dricken, hon af mjödglaset drack —
Tiden görs mig lång,—
Hennes ögon de lycktes, och hjertat det brast.
Men jag vet att sorgen är tung.

XII

“I have not been saying anything amiss of thee,
I've only been telling the good thou hast done me.”

XIII

Then struck he her cheek all so white and lily pale,
Till down her fair bodice the red, red blood did trail.

XIV

“Now go,” said the King, “and get thee quickly
through the door,
For back to thy mother thou comest nevermore!”

XV

“Farewell, my dearest father, fare thee well, my mo-
ther dear,
Dear sister and brother, I may not tarry here.

XVI

“Farewell, thou high blue heav'n, and thou green
earth, farewell,
I'm going to the mountain, where the Mountain-King
doth dwell.”

XVII

And through the dark forest they rode all silently,
And sore was she weeping, but scornfully laughed he.

XVIII

Six times round the mountain now when they had
fully been,
The door it flew open, and so they entered in.

XIX

Then for her daughter set a chair all golden red:
“Now rest thee, my mother, that art so sad,” she said.

XX

“Now fetch me, my daughter, the glass of mead,”
said she,
“Of that will I drink until death shall come to me.”

XXI

And when from the mead-glass but a single draught
she took,
And the time went slow —
Her eyes they did close them, and then her heart it
broke.
But sorrow is heavy, I know.

“Om dagen vid mitt arbete” | “By day, when I am working”

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Lento

Om da - gen vid mitt
By day, when I am

ar - be - te är du ut - i mitt sinn', om nat - ten då jag sof - ver är
work - ing, then I ev - er think of thee, At night, when I am sleep - ing, thy

du i dröm - men min. Om mor - gon, då jag vak - nar, hvem sak - nar jag väl
face in dreams I see. At morn, when I a - wak - en, who miss I then al -

då? Jag sak - nar lil - la vän - nen, som är långt här i - från!
way? I miss my lit - tle dar - ling, that is far, — far a - way.

“Allt under himmelens fäste” | “In heaven’s vault above me”

Folk-song

Lento con espressione

p

1. Allt un - der him - me - lens
1. In - heav - en's vault a -

p

fäs - te, där sit - ta stjär - nor små; allt
bove me The lit - tle stars do, shine, In -

p

un - der him - me - lens fäs - te, där sit - ta stjär - nor
heav - en's vault a - bove me The lit - tle stars do

små; den vän - nen som jag äls - - kat, den
shine; But he I love most dear - - ly, He

kan jag al - drig få! Oh!
nev - er will be mine. Oh!

molto lento

“Allt under himmelens fäste”

I

:|: ALLT under himmelens fäste,
 Där sitta stjärnor små; |:|
 Den vännen som jag älskat,
 Den kan jag aldrig få! Oh!

II

:|: Han föll uti mitt tycke;
 Det rår jag inte för. |:|
 Han lofte bli mig trogen
 Intill sin bleka död. Oh!

“In heaven's vault above me”

I

||: IN heaven's vault above me
 The little stars do shine; :||
 But he I love most dearly,
 He never will be mine. Oh!

II

||: I learned one day to love him—
 That naught can take away; :||
 He said he'd love me truly,
 Till pale in death he lay. Oh!

Glädjens blomster

Flowers of Joy

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andantino

p

Glädjensblomster i jordens mull, ack, visst aldrig gro!
Flowers of joy in the soil of Earth Will not ev-ergrow!

mf

Kär-leksjäl ju för-sät-lig är för ditt hjär-tas ro. Men där of-van förhoppoch tro
Love it-self may the heart deceive, Bringing joy and woe. But on high, giving hope and faith,

p

blomstra de e-vigt fris-ka. Hör du ej hur an-dar ljuft om dem till hjärtat
Blos-soms are ev-er springing; Hear'st thou not the spir-its To thy heart about them

hvis-ka; hör du ej hur an-dar ljuft om dem till hjär-tat hvis-ka!
sing-ing? Hear'st thou not the spir-its To thy heart a-bout them sing-ing?

Per Svinaherde

Peer Swineherd

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Moderato

1. Per Svi-na-her-de sat-te sig på tuf-van och sang: Kom
 1. Peer Swine-herd he sat up-on a tuf-fet and sang, Sing

fal-le-ral-le la-la-la-la - lej la-la-la-lej, la-la-la-lej, fa-la-lej. Han
 fal-le-ral-le la-la-la-la - lay, la-la-la-lay, la-la-la-lay, fa-la-lay! To

öns-kade en jung-fru allt ut-i sin famn. Kom fa-la-la, la-la-la, la-la-la, la-la-la -
 clasp to him a maid-en now doth he long, Sing fa-la-la, la-la-la, la-la-la, la-la-la -

lej, sjung fa-la-la-lej, sjung fa-la-la-lej, fa-la-lej.
 lay! Sing fa-la-la-lay, sing fa-la-la-lay, fa-la-lay!

Per Svinaherde

I

PER Svinaherde satte sig på tufvan och sang:
 Kom falleralle lalalalej lalalalej, lalalalej falalej.
 Han önskade en jungfru allt uti sin famn.
 Kom falala, lalala, lalala, lalalalej,
 Sjung falalalej, sjung falalalej, falalej.

II

Och ormen han sad', som uti buskarna låg:
 "Int' får du någon jungfru ännu på ett år."

III

Om morgonen, innan dagen blef ljus,
 Stod svinaherden utanför konungens hus.

IV

"Om dagarne så går jag och vallar dina svin,
 Om nättren så drömmar jag om drottningen din."

V

Och svinaherden tog af sig sin gamlade vant',
 Så fick man då se en gulddiamant.

VI

Och svinaherden tog af sig sin gamlade hatt,
 Så fick man då se hvar guldkronan satt.

VII

"Jag är väl ingen svinaherde, fastän ni tycker så,
 Jag är den störste konung, som på jorden månd' gå."

Peer Swineherd

I

PEER Swineherd he sat upon a tuffet and sang,
 Sing falleralle la-la-la-la lay!
 To clasp to him a maiden now doth he long,
 Sing fala-la-lay, fa-la-lay!

II

A serpent there lay among the bushes anear,
 Quoth he: "Thou shalt no maiden clasp for a year."

III

Then early in the morning, long before break of day,
 The Swineherd to the palace wended his way.

IV

"O King," said he, "by day I am tending thy swine,
 But all the night I dream of that queen of thine."

V

The Swineherd from his shoulders cast his garments
 so old,
 And then were seen upon him jewels of gold.

VI

The Swineherd from his head then took his tattered
 old hat,
 And lo! a golden crown thereunder it sat.

VII

"No Swineherd am I, as you suppose I have been,
 For I'm the greatest king the world's ever seen."

“Hvad jag har lofvat, det skall jag hålla”
 “What I have promised, that will I hold to”

Folk-song

Arr. by Gustav Hägg

Allegretto

The musical score is arranged in three systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Allegretto'. The first system begins with a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment features a right-hand (*r.h.*) melody starting with a forte (*f*) dynamic. The second system continues the vocal line with a piano (*p*) dynamic. The third system concludes with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The lyrics are written in Swedish and English, with the English translation provided below the Swedish text.

Hvad jag har lof - vat, det skall jag hål - la: Att
 What I have prom-ised, that will I hold to, And

al-drig nå'n-sin äls - ka mer än tre. Hvad jag har lof - vat, det
 lov-ers I shall ne'er have more than three; What I have prom-ised, that

skall jag hål - la: Att al-drig nå'n-sin äls - ka mer än tre. Och
 will I hold to, And lov-ers I shall ne'er have more than three: That's

en för ro skull, och en för nöd skull, den tred - je, han skall bli min
 one for fun's sake, and one for need's sake; The third one he my own true

mf

lil - la vän. Och en för ro skull, och en för nöd skull, den
 love shall be! That's one for fun's sake, and one for need's sake; The

f

f

tred - je, han skall bli min lil - la vän.
 third one he my own true love shall be!

f

sf

Red. *

“Alls ingen flicka lastar ja” | “No maiden I should e'er refuse”

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Allegretto moderato

p

1. Alls ing-en flic - ka las-tar ja, där-
1. No maiden I shoulde'er re - fuse, Too

mf *p*

till ä ja ___ för ring-a; men nog vet ja, hvem ja vill ha, som
weak were I ___ to wrangle, But one I know whom I should choose, That

mf *p*

hjär-tat mån - de tving-a. När ho i - bland de and-ra står lik-
doth my heart - en - tan-gle. How fair she stands a - mong them all, A

p *mf*

p

som e ros bland lil-jor små ja glöm-mer all - ri hen-ne.
rose a - mong white lil - ies small! I shall for - get - her nev - er.

“Alls ingen flicka lastar ja”

I

ALLS ingen flicka lastar ja,
 Därtill ä ja för ringa;
 Men nog vet ja, hvem ja vill ha,
 Som hjärtat mände tvinga.
 När ho ibland de andra står
 Liksom e ros bland liljor små
 Ja glömmet allri henne.

II

Ja, ensam lefve den som vill,
 Men ja ska ha min lilla Kari,
 Ho ä mej kär, ho hör mig till,
 Ja dä ska bli som dä ha vari.
 Å herrgårds Per han ska få si
 Att ho ä mi å ska så bli
 Tills bleka döden oss skiljer.

“No maiden I should e'er refuse”

I

No maiden I should e'er refuse,
 Too weak were I to wrangle,
 But one I know whom I should choose,
 That doth my heart entangle.
 How fair she stands among them all,
 A rose among white lilies small!
 I shall forget her never.

II

Oh, those who can, may live alone,
 My Katie I shall marry;
 I love but her, and she's my own,
 And love with us shall tarry.
 That fellow Peer, he soon shall see
 That she is mine, and mine shall be
 Till death our hearts do sever.

Vågen*

The Wave

K. A. Nicander
(1799-1839)C. J. O. Laurin
(1813-1853)

Andantino, quasi allegretto

1. Mitt lif är en våg, som rö-res en tid, i
1. My life is a wave That swells for a day On
legato

1. 2. *p*

sval-lan-de tåg vid vin-dar-nes strid. Mitt strid. När
wa-ters that heave 'Neath storm-winds at play; My play; When

cresc.

lugn blir på haf och vin-den är tyst, då slum-rar hon af vid
still is the main, When storm-winds de-sist, It slum-bers a-gain On the

pp *cresc.*

e rit. *f* *p a tempo* *poco rit.*

stranden hon kysst, då slum-rar hon af vid stran-den hon kysst.
shore it has kiss'd, It slum-bers a-gain On the shore it has kiss'd.

e rit. *mf* *p a tempo* *poco rit.*

* Originally a Quartet for Men's Voices; arr. for voice and piano by Gustaf Hägg

Vågen

I

:|: Mitt lif är en våg,
 Som röres en tid,
 I svallande tåg
 Vid vindarnes strid.:|:
 När lugn blir på haf
 Och vinden är tyst,
 :|: Då slumrar hon af
 Vid stranden hon kysst.:|}

II

:|: Hon lägger sig ner
 Till ro i det blå;
 Hon synes ej mer,
 Men fins där ändå.:|:
 Af världshafvet ju
 En droppe hon är;
 :|: Och solen ännu
 Kan spegla sig där.:|:

The Wave

I

||: My life is a wave
 That swells for a day
 On waters that heave
 'Neath stormwinds at play;:||
 When still is the main,
 When stormwinds desist,
 ||: It slumbers again
 On the shore it has kissed.:||

II

||: To rest in the sea
 It sinks and it wanes,
 Unseen it may be,
 Yet there it remains.:||
 One drop in a world
 Of waters, I ween,
 ||: Yet e'en so the sun
 Can reflect him therein.:||

"I villande skogen"

"All in the dim forest"

F. A. Dahlgren
(1816-1895)

Melody by Andreas Randel
(1806-1864)

Harmonized by G. Hägg

Poco allegretto

The musical score is arranged in four systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Poco allegretto'. The piano part features dynamic markings of *mf*, *pp*, *ppp*, and *p*. The vocal line includes lyrics in Swedish and English. The first system shows the beginning of the piece with a *p* dynamic. The second system continues the melody with lyrics: 'sko-gen jag val-lar min hjord, i vil-lan-de for-est I watch o'er my herd, all in the dim'. The third system includes the lyrics: 'sko-gen jag val-lar min hjord. Han föl-jer mig så huld och for-est I watch o'er my herd, That follow me so tame and'. The fourth system concludes with the lyrics: 'tro-gen, han fat-tar mitt ord allt om vän-nen min. trust-ing, And know ev-ry word That I tell my love.' The piano part in the fourth system is marked *p molto rit.*

1. I vil-lan-de
1. All in the dim

sko-gen jag val-lar min hjord, i vil-lan-de
for-est I watch o'er my herd, all in the dim

sko-gen jag val-lar min hjord. Han föl-jer mig så huld och
for-est I watch o'er my herd, That follow me so tame and

tro-gen, han fat-tar mitt ord allt om vän-nen min.
trust-ing, And know ev-ry word That I tell my love.

“I villande skogen”

I

:|: I VILLANDE skogen
 Jag vallar min hjord :|:
 Han följer mig så huld och trogen,
 Han fattar mitt ord
 Allt om vännen min.

II

:|: Och skogen den friska
 Är tystnadens famn :|:
 Men höga furorna de hviska
 Ett älskeligt namn:
 Det är vännen min.

III

:|: Du genljud, som skallar
 Mot klippornas höjd, :|:
 Bär högt utöfver skogens tallar
 Min sång här i fröjd
 Allt om vännen min.

IV

:|: En gång nog han kommer
 Att hämta sin brud. :|:
 Då ska vi dansa om i rosor
 I liljehvit skrud
 Allt med vännen min.

“All in the dim forest”

I

||: ALL in the dim forest
 I watch o'er my herd, :||
 That follow me so tame and trusting,
 And know every word
 That I tell my love.

II

||: Oh, fresh is the forest,
 There silence doth dwell, :||
 But there the firtrees tall do whisper
 A name I love well:
 That of my true love.

III

||: O Echo that ringest
 The high rocks among, :||
 Bear far across the forest firtrees
 The joy of my song:
 'T is of my true love.

IV

||: One day will he come
 And will make me his own, :||
 And then at last I'll dance 'midst roses,
 In lily-white gown,
 With my own true love.

Dalkarlasång*

Dalecarlian Song

G. Nyblæus
(1816-1902)O. Lindblad
(1809-1864)

Tempo di marcia

Jag vet ett land långt upp i hö - ga nord, ej
A land I know that in the northdoth lie, Nöt

varmt och rikt som sö - derns län - der, men hjär - tan klap - pa
rich and warm, as south - ern strands are, But hearts do there for

där för fos - ter - jord, och man - dom bor, ja man - dom bor på
fa - ther - land beat high, And men are men, aye, men are men Where

Sil - jans grö - na strän - der; och sko - gar su - sa där i
Sil - yan's ver - dant lands are. And for - ests there in som - ber

* Originally a Quartet for Men's Voices; arr. for voice and piano by Gustaf Hägg

dys-ter prakt, och älf - var bru - sa där från trakt till trakt: Ett
grandeur stand, And tor rents there rush on a - cross the land: A

här - ligt land, ett här - ligt land, I go - de da - la -
glo - rious land, a glo - rious land, Ye good Dal - car - lian

män, I go - de da - la-män! Och hvem det lan-det en gång
men, ye good Dal - car - lian men! And he that once this land has

sett, han läng-tar dit, läng - tar dit i - gen.
seen, Will al - ways long, long for it a - gain.

"I rosens doft"

Where Roses Grow

H. Säterberg
(1812-1897)

Prince Gustaf
Duke of Upland
(1827-1852)

Andante

p

1. I ro - sens doft, i
1. Where ros - es grow, in

blom - ster - lun - dens göm - ma, där fri - den bor e - mel - lan
bow'rs of sweet se - clu - sion, Where peace doth dwell a - mong the

1. berg och dal. I dal. Låt
hills and dales, Where dales, We'll

oss för - dröm - ma lif - vets vår, — låt oss för -
 dream the Spring of life a - way, — And there for -

p

glöm - ma hjär - tats sår, — och låt oss värl - den glöm -
 get our hearts' dis - may, — For - get the world's con - fu -

poco rit. *a tempo*

1. — ma, — låt oss värl - den glöm - — ma! Låt
 — sion, for - get the world's con - fu - — sion! We'll

poco rit. *a tempo*

2. värl - den glöm - — ma.
 world's con - fu - — sion!

p *molto rit.*

“I rosens doft”

I

:|: I ROSENS doft, i blomsterlundens gömma,
 Där friden bor emellan berg och dal. :|:
 :|: Låt oss fördrömma lifvets vår,
 Låt oss förglömma hjärtats sår,
 Och låt oss världen glömma. :|:

II

:|: O, fråga ej: hvad är att lycklig vara,
 O, fråga ej: hvad är att vara nöjd. :|:
 :|: Blott hör naturens egen röst
 Och göm dess ord uti ditt bröst,
 Och sök att den förklara. :|:

“Where roses grow”

I

||: WHERE roses grow, in bowers of sweet seclusion,
 Where peace doth dwell among the hills and dales, :||
 ||: We'll dream the Spring of life away,
 And there forget our hearts' dismay,
 Forget the world's confusion,
 Forget the world's confusion! :||

II

||: Oh, ask me not, how happiness to gain thee,
 Oh, ask me not, what 't is to be content, :||
 ||: To Nature's voice go harken well,
 Her words within thy heart let dwell,
 And strive them to explain thee,
 And strive them to explain thee! :||

"Ur svenska hjärtans djup"

From Swedish Hearts

C. W. A. Strandberg
(1818-1877)O. Lindblad
(1809-1864)

Maestoso

mf

Ur sven-ska hjär-tans djup en gång, en
From Swed-ish hearts let now resound A

f *mf*

dim.

sam-fäld och en en-kel sång, som går till kung-en fram.
sim-ple song of no-ble sound, To our brave king and good;

f *dim.*

Var ho-nom tro-fast och hans ätt, gör kro-nan på hans
For him and his with faith to fight, The crown up-on his

f *p*

f *poco rit. e dim.*

hjas-sa lätt, och all din tro till honom sätt, du folk af fräjdad stam!
head rest light, And all our troth to him to plight, O folk of famous blood!

f *poco rit. e dim.*

“Vårvindar friska, leka och hviska”

Spring Breezes Crisp

Julia Nyberg
(1785-1854)

Folk-tune
Arr. by Gustaf Hägg

Allegretto moderato

p

1. Vår-vin-dar fris-ka le-ka och hvis-ka
1. Spring breezes crisp are, Playing, they whis-per

lun - der - na om likt äls - kan - de par. Ström - mar - ne i - la,
All thro' the leaves as wert lov - ers twain; Streams rush and hur - ry,

fin - na ej hvi - la, förr - än i haf - vet stört - vå - gen far.
Nev - er they tar - ry, Till like a storm-wave O - cean they gain.

f *meno mosso* *p*

Klap - pa mitt hjär - ta, kla - ga och hör; vall - hor - nens klang bland
 Beat, O my heart, and hear hue and cry, Now 'mongst the cliffs the

mf *meno mosso* *p*

mf **Tempo I**

klip - por - na dör, ström - kar - len spe - lar,
 horn's note doth die, Now is the Sprite heard,

p

poco rit.

sor - ger - na de - lar va - kan kringberg och dal.
 Sor - row the Night - bird Casts o - ver hill and dale.

poco rit.

“Vårvindar friska, leka och hviska”

I

VÅRVINDAR friska
 Leka och hviska
 Lunderna om likt älskande par.
 Strömmarne ila,
 Finna ej hvila,
 Förrän i hafvet störtvågen far.
 Klappa mitt hjärta, klag och hör;
 Vallhornens klang bland klipporna dör,
 Strömkarlen spelar,
 Sorgerna delar
 Vakan kring berg och dal.

II

Hjärtat vill brista.
 Ack, när den sista
 Gången jag hörde kärlekens röst.
 Ögonens låga
 Afskedets plåga,
 Mun emot mun och klappande bröst!
 Fjälldalen stod i grönskande skrud,
 Trasten slog drill på drill för sin brud.
 Strömkarlen spelar,
 Sorgerna delar
 Vakan kring berg och dal.

“Spring breezes crisp”

I

SPRING breezes crisp are
 Playing, they whisper
 All through the leaves as were't lovers twain;
 Streams rush and hurry,
 Never they tarry,
 Till like a storm-wave ocean they gain.
 Beat, O my heart, and hear hue and cry,
 Now 'mongst the cliffs the horn's note doth die,
 Now is the Sprite heard,
 Sorrow the Nightbird
 Casts over hill and dale.

II

My heart was breaking
 When at leave-taking
 Heard I her voice when met we to part;
 How our eyes beamed then,
 How our tears streamed then,
 Lips against lips, and heart against heart!
 Mountains and vales were decked for the Spring,
 Birds to their brides their carols did sing.
 Now is the Sprite heard,
 Sorrow the Nightbird
 Casts over hill and dale.

“Vi ska’ ställa te’ en roliger dans”

I

:|: Vi ska’ ställa te’ en roliger dans,
 Och vi ska’ binda både krona och krans
 Te’ dansen. :|:
 Hej hopp! En roliger dans,
 Hej hopp! Båd krona och krans
 Te’ dansen.

II

:|: Vacker är du, när du dansar och ler,
 Och vacker när du på din käraste ser,
 Du lilla. :|:
 Hej hopp! Du dansar och ler.
 Hej hopp! På kärasten ser
 Du lilla.

“Come and dance”

I

||: COME and dance we now a merry-go-round,
 And we shall weave us both a garland and crown
 To dance with. :||
 Hey hop! The merry-go-round!
 Hey hop! The garland and crown
 To dance with.

II

||: You’re so pretty when you smile, when you dance,
 So pretty when you give your lover a glance,
 You darling. :||
 Hey hop! You smile and you dance,
 Hey hop! At him now you glance,
 You darling.

“Vi ska' ställa te' en roliger dans”

Come and Dance

Dance-Song

Arr. by Gustaf Hägg

Allegretto

mf

1. Vi ska' stäl - la te' en
1. Come and dance we now a

ro - li - ger dans, och vi ska' bin - da bå - de
mer - ry - go - round, And we shall weave us both a

kro - na och krans te' dan - sen. Vi ska' stäl - la te' en
gar - land and crown To dance with. Come and dance we now a

mf *leggiero*

ro - li - ger dans, och vi ska' bin - da bå - de kro - na och krans te'
mer - ry - go - round, And we shall weave us both a gar - land and crown To

dan - sen. Hej hopp! En ro - li - ger dans,
dance with. Hey! hop! The mer - ry - go - round!

Hej hopp! Båd kro - na och krans te' dan - sen.
Hey! hop! The gar - land and crown To dance with.

“Som stjärnan uppå himmelen så klar”

The Stars Above Me

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Lento, con molto sentimento

rit.

p a tempo

Som stjär - nan up - på
The stars a - bove me

p *rit.* *a tempo*

him - me ,len så klar hon - läng - tar till sitt rum, så
there in heav'n so clear Are long - ing for their home, E'en

mf

läng - tar jag till dig, min lil - la vän, hvar tim - ma och hvar
so I long for thee, my dar - ling dear, Each day and hour to

p

*mf un poco più mosso**meno mosso*

stund.
come.

Hvar tim - ma är som en må - nad lång,
To - me each day is a whole month long,

*mf un poco più mosso**meno mosso**p poco rit.***Tempo I**

en må - nad är som ett år. Så lång - tar jag till
Each month's a year to me, So much I long for

*p poco rit.**p*

dig, min lil - la vän, fast jag dig al - drig får.
thee, my dar - lingdear, Tho' mine thou wilt not be!

*poco rit.**poco rit.**pp*

"Kristallen den fina"

"Like crystal that's gleaming"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Con moto

1. Kri - stal - len den, fi - na, som so - len mänd'
1. Like crys - tal that's gleam - ing, Like sun - shine a -

ski - na, som stjär - nor - na blän - ka i skyn! Jag
beam - ing, Or - star that in heav - en doth shine, I

kän - ner en flic - ka i dyg - den den fi - na, en flic - ka i
know a maid rar - er Than dia - monds, and fair - er, A maid of this

den - na här byn. Min vän, min
vil - lage of mine. My love, my

poco rit. *p* *a tempo*

vän och äl - skogs - blom - ma. Ack, om vi
love, my dear - est flow - er, To come to -

p

kun - de till - sam - mans komma, och du vo - re vän - nen
geth - er had we the pow - er, And thou wouldst be sweet - heart

pp

min, och jag all - ra kä - ras - ten din,
mine, And I could be lov - er of thine!

mf *poco più lento* *p*

— du ä - de - la ros - och för - gyl - lan - de skrin!
— Thou beau - ti - ful rose - bud, thou glit - ter - ing shrine!

mf *poco più lento* *p*

“Kristallen den fina”

I

KRISTALLEN den fina,
 Som solen månd' skina,
 Som stjärnorna blänka i skyn!
 Jag känner en flicka
 I dygden den fina,
 En flicka i denna här byn.
 Min vän, min vän och älskogsblomma.
 Ack, om vi kunde tillsammans komma,
 Och du vore vännen min,
 Och jag allra kärasten din,
 Du ädela ros och förgyllande skrin!

II

Och om du än fore
 Till världenes ända,
 Så ropar mitt hjärta till dig.
 Och om du än fore
 Till världenes ända,
 Så ropar mitt hjärta till dig.
 Till dig, min vän och älskogsblomma.
 Ack, om vi kunde tillsammans komma,
 Och du vore vännen min,
 Och jag allra kärasten din,
 Du ädela ros och förgyllande skrin!

“Like crystal that's gleaming

I

LIKE crystal that's gleaming,
 Like sunshine a-beaming,
 Or star that in heaven doth shine,
 I know a maid rarer
 Than diamonds, and fairer,
 A maid of this village of mine.
 My love, my love, my dearest flower,
 To come together had we the power,
 And thou wouldst be sweetheart mine,
 And I could be lover of thine!
 Thou beautiful rosebud, thou glittering shrine!

II

And e'en if for ever
 The world us should sever,
 My heart would be weeping for thine,
 And e'en if for ever
 The world us should sever,
 My heart would be weeping for thine.
 For thine, my love, my dearest flower!
 To come together had we the power,
 And thou wouldst be sweetheart mine,
 And I could be lover of thine!
 Thou beautiful rosebud, thou glittering shrine!

"I min ungdom så glädde mig att sjunga"

"In my youth I loved well"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Lento

p

I min
In my

ung - dom så glad - de mig att sjung - - a fast - än
youth I loved well to be a - sing - - ing, Tho' the

p

sor - gen till här - tat mig gick, för de gam - la, för blom - strande
heart in me heav - y might be, For the old folks, and young folks, but

p

ung - a mest för vän - nen, den jag ha - de så kär.
dear - ly For the one - that was dear - est to me.

“Och flickan hon går i dansen” | “A maiden one day was dancing”

Dance-Song

Arr. by Gustaf Hägg

Poco vivace

1. Och flie - kan hon går i dan - sen med
1. A maid - en one day was danc - ing with

rö - dan gull - band, och flic - kan hon går i dan - sen med
gold - en red band, a maid - en one day was danc - ing with

rö - dan gull - band, det bin - der hon om all - ra kä - ras - tens
gold - en red band; She bound it a - round her be - lov - ed one's

hand; det bin - der hon om all - ra kä - ras - tens hand.
hand, she bound it a - round her be - lov - ed one's hand.

“Och flickan hon går i dansen ”

I

:|:Och flickan hon går i dansen med rödan gull-
band, :|:
:|:Det binder hon om allra kärastens hand. :|:

II

:|:“Och käraste du min flicka, bind inte så hårdt, :|:
:|:Jag ernar visst inte att rymma bort.” :|:

III

:|:Och jungfrun hon lossar sakta på rödan gullband, :|:
:|:Så hastigt den svennen i skogen försvann. :|:

“A maiden one day was dancing”

I

:::A MAIDEN one day was dancing with golden red
band; :||
:::She bound it around her belovèd one's hand. :||

II

:::“Now bind thou it not so tight, dearest maiden,
I pray, :||
:::For I am not thinking of running away.” :||

III

:::The maiden unloosens slowly the gold band so
red, :||
:::And swift through the forest her lover has fled. .||

Längtan till landet *

Longing for the Country

H. Säterberg (1812-1897)

O. Lindblad (1809-1864)

Tempo di marcia

1. Vin - tern ra - sat
1. Win - ter storms have

ut bland vå - ra fjäl - lar, drif - vans blom - mor
ceased a - mong our moun - tains, Melt the drift - ed

smäl - ta - ner och dö, him - len ler i
snow - flow'rs flake by flake, Smile the skies with

* Originally a Quartet for Men's Voices; arr. for voice and piano by Gustaf Hägg

vå - rens lju - sa kväl-lar, so - len väc-ker lif i skog och sjö.
light, these springtide eve - nings, Wakes the sun the life of wood and lake.

p
Snart är som-marn här. I pur - pur - vå - gor, guld-be-lag-da, a - zur-
Sum-mer comes, in pur - ple waves ad - vanc-ing, Clad in shift-ing blue and

skif - tan - de, lig - ga äng - ar - ne i
gold ar - ray; In the thick - ets bub - bling

mf *f*
da - gens lå - gor, och i lun - den dan - sa käl - lor - ne.
springs are_ danc - ing, Mead - ows gleam be - neath the flames of day.

Längtan till landet

I

:|: VINTERN rasat ut bland våra fjällar,
 Drifvans blommor smälta ner och dö,
 Himlen ler i vårens ljusa kvällar,
 Solen väcker lif i skog och sjö.:|:
 :|: Snart är sommarn här. I purpurvågor,
 Guldbelagda, azurskiftande,
 Ligga ängarne i dagens lågor,
 Och i lunden dansa källorne.:|:

II

:|: Ja, jag kommer! Hälsen, glada vindar,
 Ut till landet, ut till foglarne,
 Att jag älskar dem, till björk och lindar,
 Sjö och berg, jag vill dem återse.:|:
 :|: Se dem än som i min barndoms stunder,
 Följa bäckens dans till klarnad sjö,
 Trastens sång i furuskogens lunder,
 Vattenfogelns lek kring fjärd och ö.:|:

Longing for the Country

I

||: WINTER storms have ceased among our mountains,
 Melt the drifted snow-flowers flake by flake,
 Smile the skies with light, these springtide evenings,
 Wakes the sun, the life of wood and lake.:||
 ||: Summer comes, in purple waves advancing,
 Clad in shifting blue and gold array;
 In the thickets bubbling springs are dancing,
 Meadows gleam beneath the flames of day.:||

II

||: Yes, I'm coming! Happy winds, bear greeting
 To the country, to the birds, from me;
 Say I love them, to the birch and linden,
 Lake and hill, till all once more I see!:||
 ||: See them as I saw in hours of childhood,
 See the streamlet lakeward dance its way,
 Hear the songbirds in the fir-tree forest,
 Watch the wildfowl sporting in the bay.:||

C. W. Böttiger (1807-1878)

E. G. Geijer (1783-1847)

Adagio

p

Stil - la skug - gor bre - da sig i kväl - len,
 Kla - ra stjär - nor fram - gå öf - ver fjäl - len,
 Deep - er now the shades of night are grow - ing,
 While the stars a - bove the moun - tains glow - ing,

p

mf

so - len släc - kes i sva - la sjön: "Blå - a hvalf, i nat - tens tim - ma,
 tän - da off - ran - de kär - leks bön: "Vault of blue, when night is o'er me,
 Sinks the sun in the wa - ters fair,
 Lift the heart to a lov - ing prayer.

mf

p

f *dim.* *p*

o, låt a - ning - ens fack - lor glimma! När detskymmer, må jag då för - nim - ma
 Let thy torch light the way be - fore me, So to feel, in twi - lights dark and storm - y,

f *dim.* *pp*

f *p* *pp*

hop - pets sa - li - ga, lju - sa frid, hop - pets sa - li - ga, lju - sa frid!"
 All the bless - ings and peace of hope, all the bless - ings and peace of hope!"

f *p* *pp*

"Mandom, mod och morske män"

"Manhood, might, and men, as well"

R. Dybeck (1811-1877)

Folk-tune

Arr. by Gustaf Hägg.

Poco mosso, con energia

f

1. Mandom, mod och morskemän fins i gam-la
 1. Manhood, might, and men, as well, Still in good old

The first system of the musical score features a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The key signature has one flat (B-flat) and the time signature is 2/4. The tempo and mood are indicated as 'Poco mosso, con energia'. The vocal line begins with a forte (*f*) dynamic. The piano accompaniment starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic, followed by a fortissimo (*ff*) section.

The second system continues the musical score. The vocal line is on a treble clef staff, and the piano accompaniment is on a grand staff. The tempo remains 'Poco mosso, con energia'. The vocal line starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The piano accompaniment also begins with a mezzo-forte (*mf*) dynamic.

The third system continues the musical score. The vocal line is on a treble clef staff, and the piano accompaniment is on a grand staff. The tempo remains 'Poco mosso, con energia'. The vocal line starts with a piano (*p*) dynamic, followed by a mezzo-forte (*mf*) section. The piano accompaniment starts with a piano (*p*) dynamic, followed by a mezzo-forte (*mf*) section. The word 'dolce' is written below the piano part.

The fourth system continues the musical score. The vocal line is on a treble clef staff, and the piano accompaniment is on a grand staff. The tempo remains 'Poco mosso, con energia'. The vocal line starts with a forte (*f*) dynamic, followed by a piano (*p*) section. The piano accompaniment starts with a forte (*f*) dynamic, followed by a piano (*p*) section.

“Mandom, mod och morske män”

I

:|:MANDOM, mod och morske män
 Fins i gamla Sverige än,
 Kraft i arm och kraft i barm,
 Ungdomsvarm i bardalarm.:|:
 |:Ögon blå
 Då och då,
 Le i blomsterdalar där.
 Nord, du jordens jättelem,
 Nord, du milda hjärtans hem!.:|:

II

:|:Toner än från forna dar,
 Ljuda där i skog och dal,
 Vilda som en storm på haf,
 Milda som en tår på graf.:|:
 |:Lyssnen då,
 Vänner på,
 Hemländsk hundraårig sång.
 Lyssnen, älsken, lären den,
 Sjungnen, sjung den själfve se'n!.:|:

“Manhood, might, and men, as well”

I

||:MANHOOD, might, and men, as well,
 Still in good old Sweden dwell,
 Strong of arm and strong of heart,
 Hot as youth in bardic art.:||
 ||:Eyes so blue,
 Clear and true,
 Laugh in flow'ry valleys fair:
 O thou giant limb of Earth,
 Home of gentle hearts, the North!.:||

II

||:Songs of famous days of old
 Ring o'er valley, hill and wold,
 Wild as when the sea-storms rave,
 Mild as teardrops on a grave.:||
 ||:Hark then, dear
 Friends, and hear
 Folk-songs sung this thousand year!
 Listen, sweetheart, too, and learn
 How to sing them in your turn.:||

"En gång i bredd med mig"

"When thou stand'st up with me"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Allegretto moderato

1. En gång i bredd med mig
1. When thou stand'st up with me,

prä-s-ten skall frå-ga dig, om du vill haf-va din
Will the priest ask of thee, If thou wilt take me, to

ut-val-de vän. Om du då svi-ker mig, sam-ma just
love me a-lone. Shouldst thou de-ceive me then, Nev-er thence-

gör det mig, nog får jag den, som mig äls-ka-r i-gen.
forth a-gain Should I find an-y to love, no, not one.

poco rit.

“En gång i bredd med mig”

I

EN gång i bredd med mig
 Prästen skall fråga dig,
 Om du vill hafva din utvalde vän.
 Om du då sviker mig,
 Samma just gör det mig,
 Nog får jag den, som mig älskar igen.

II

Prästen tar boken fram,
 Spörjer oss hvar om an,
 Se'n tar han ringen af rödaste guld,
 Sätter den på din hand;
 Det är ett fästeband!
 Då har du blifvit min maka så huld.

“When thou stand'st up with me”

I

WHEN thou stand'st up with me,
 Will the priest ask of thee,
 If thou wilt take me, to love me alone.
 Shouldst thou deceive me then,
 Never thenceforth again
 Should I find any to love, no, not one.

II

His book the priest will take,
 Then each must answer make,
 Then will he take him the ring of red gold,
 Put it upon thy hand;
 That is the marriage bond,
 Art then my true wife, to have and to hold.

Norrländingens hemlängtan
The Northlander's Longing for Home

E. Sehlstedt (1808-1874)

Hanna Brooman

Non troppo lento

1. Hvi

1. Why

läng - tar du å - ter till fä - der - ne strand, mitt
long't thou so deep for thy dear na - tive land? Why,

hjär - ta, du slår så o - ro - - ligt, när
heart, so per - sis - tent - ly beat - ing, When

barn - do - mens min - ne dig hvis - kar - i - bland om
mem - 'ries of child - hood from val - ley and hill Will

cresc. hem - byg - dens da - lar för - tro - -ligt? För -
 lov - ing - ly whis - per their greet - ing? In

mf

cresc.

gäf - ves du ång - rar den brän - nan - de lust, som
 vain thou be - moan - est the sor - row - ful day When

mf

gäc - kan - de dref dig till främ - man - de
 yearn - ings so burn - ing en - ticed thee a -

kust från hem - byg - dens sko - gar och da - lar.
 way From the woods and the hills of thy child - hood!

p *rit.*

p *rit.*

Norrländingens hemlängtan

I

Hvi längtar du åter till fädernes strand,
Mitt hjärta, du slår så oroligt,
När barndomens minne dig hviskar ibland
Om hembygdens dalar förtroligt?
Förgäfves du ångrar den brännande lust,
Som gäckande dref dig till främmande kust
Från hembygdens skogar och dalar.

II

Hvad drömde du väl om den främmande jord,
Hvad sökte du fjärran i söder?
Ack, sökte du hjärtan? Fanns de ej i Nord
Hvar fann du väl trognare bröder?
Hvad diktade hoppet, hvad brände din håg,
Hvad såg du i söder, som icke du såg
I hembygdens skogar och dalar?

III

Jag minnes min hembygd vid dånande flod,
Där molnen sig hvilade på fjället,
Där åldriga skogen mot stormarne stod,
En grönskande sköld omkring tjället,
Där lifvet var ljuft och där friden blott log
När solen rann opp eller nattvakan slog
I hembygdens skogar och dalar.

IV

Väl soffer min fader, — vid gungande haf,
Den grönskande graf honom söfver;
Och granarna gro kring den älskades graf
Och fläta ett skugghvalf däröfver; —
Men fädernetjället, det blomstrar ju än,
Och moder och vänner mig mana igen
Till hembygdens skogar och dalar.

V

Jag kommer, jag kommer väl fjärran ifrån.
En gång till att famna Er åter.
Men kanske för sent står de älskades son
Vid grafvarnes marmor och gråter. —
Då står jag förskjuten, där älskad jag var,
Och gråter vid minnet af framfarna dar
I hembygdens skogar och dalar.

The Northlander's Longing for Home

I

WHY long'st thou so deep for thy dear native land?
Why, heart, so persistently beating,
When mem'ries of childhood from valley and hill
Will lovingly whisper their greeting?
In vain thou bemoanest the sorrowful day
When yearnings so burning enticed thee away
From the woods and the hills of thy childhood!

II

What dreams didst thou dream of the far southern
shore,
What thought'st in the southland to find thee?
Wert seeking for hearts? were there none in the North,
Truer friends than thou leftest behind thee?
What whispering hope was enkindled in thee,
What saw'st thou, to south'ard, thou mightest not see
In the woods and the hills of thy childhood?

III

I think of my home by the thundering stream,
Of lakes, cloud and mountain reflecting,
The forest that stood as a shield to the storm,
That home from its fury protecting.
There peacefulness smiled and life happily ran
From sunrise at morn till the night-bird began
In the woods and the hills of my childhood.

IV

My father he lies within sound of the sea,
And green is the grass where he's sleeping;
The murmuring firs o'er the graves that I love
Their shade-vaulted branches are sweeping.
And there, even now, still is standing my home,
My friends and my mother still call me to come
To the woods and the hills of my childhood.

V

I come, I am coming from far, far away,
In hopes of embracing the living;
Too late, it may be, I may find myself there,
O'er cold marble tombstones a-grieving.
And where I was loved, there deserted, alone,
I'll weep at the mem'ries of days that are gone
In the woods and the hills of my childhood.

"Jag unnar dig ändå allt godt"

"Sweet angel, still I wish thee well"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andante, molto tranquillo

Jag un - nar - dig än - då allt godt, o -
Sweet an - gel, still I wish thee well, All -

ljuf - va än - gel fin. Fast du i - från mig haf - ver - gått är -
good I hope for thee, For ev - er in my thought dost dwell, Tho'

du i hå - gen min. Så tac - kar jag för kär - le - ken, jag
thou art gone from me. And so I - thank thee, O my dear, For

nju - tit - har af dig, min vän, från den - na dag och tid.
all the love to thee I bear, And shall from this day on.

"Det står ett ljus i Österland"

"There is a light in Easterland"

Folk-song

Un poco mosso

Arr. by Gustaf Hägg

1. Det står ett ljus i Österland, det
1. There is a light in Easterland, That

ly-ser som en stjärna. Det är så likt min lil-la vän, den
like a star is shin-ing, And O! 'tis like my dearest friend, For

vän jag ser så gär-na. Jag tror den vän den lef-ver än, den
sight of whom I'm pin-ing! That friend is still a-live, I trow, And

tän-der upp sitt ljus i-gen e-mel-lan så-ta-vänner. Jag vänner.
sheds his light there e-ven now, A-mong his good com-panions. That panions.

“Det står ett ljus i Österland”

I

DET står ett ljus i Österland,
 Det lyser som en stjärna.
 Det är så likt min lilla vän,
 Den vän jag ser så gärna.
 :|:Jag tror den vän den lefver än,
 Den tänder upp sitt ljus igen
 Emellan såta vänner.:|:

II

Om vi ovänner skulle bli,
 Som såd'na vänner varit,
 Och som en sådan längre tid
 Hvarandra älskat hafvit.
 :|:Så långt som himmel är från jord,
 Så långt du är från dina ord,
 Som du med mig har talat.:|:

“There is a light in Easterland”

I

THERE is a light in Easterland,
 That like a star is shining,
 And O! 't is like my dearest friend,
 For sight of whom I'm pining!
 ||:That friend is still alive, I trow,
 And sheds his light there even now,
 Among his good companions.:||

II

If enemies we e'er should be,
 Whose friendship was the nearest,
 And who so long and constantly
 Have held each other dearest,
 ||:As far as earth from heav'n above,
 So far art thou from words of love
 That thou to me hast spoken.:||

"Å jänta å ja"

"The maiden and I"

F. A. Dahlgren (1816-1895)

Folk-tune

Arr. by Gustaf Hägg

Allegretto

The musical score is arranged in three systems. Each system consists of a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Allegretto'. Dynamics include *f* (forte) and *mf* (mezzo-forte). The piano part features arpeggiated chords in the first system and a more rhythmic accompaniment in the second and third systems. The vocal line includes two verses of lyrics.

1. Å jän - ta å ja, å
1. The maid - en and I, the

jän - ta å ja, allt up - på lan - da - vä - gen, å ja, å
maid - en and I, Oh all up - on the high - way! And I, the

jän - ta å ja, å jän - ta å ja, allt up - på lan - da -
maid - en and I, the maid - en and I, Oh all up - on the

vä - gen. Där möt - te ho mej en mor - gon så klar, å
 high - way! 'Twas there that we met by dawn's ear - ly light, The

so - la ho sken på him - me - len så rar, å vac - ker som lju - sa
 sun in the sky a - bove was shin - ing bright, And fair - as the day was

da - gen ho var, mitt hjär - ta hvar tog de vä - gen?
 she - to my sight: My heart, whith - er took'st thou thy way?

“Å jänta å ja”

I

:|: Å JÄNTA å ja:|: allt uppå landavägen, å ja—
 :|: Å jänta å ja:|: allt uppå landavägen.
 Där mötte ho mej en morgon så klar,
 Å sola ho sken på himmelen så rar,
 Å vacker som ljusa dagen ho var,
 Mitt hjärta hvar tog de vägen?

II

:|: Å jänta å ja:|: allt i Ransätters kyrka, å ja—
 :|: Å jänta å ja:|: allt i Ransätters kyrka;
 Där bliga ho på mej så himmelens blått,
 Å öga det for så blixtrande brådt,
 Å aldri nånsin har ja täcka salfva fått,
 Ja miste kav min hela styrka.

III

:|: Å jänta å ja:|: allt i midsommars vaka, å ja—
 :|: Å jänta å ja:|: allt i midsommars vaka;
 Då mötte ho mej mä fräsande fröjd,
 Å aldri nånsin har ja känt mej så nöjd,
 Ja kasta mina ben i himmelens höjd,
 Å hoppa öfver alla taka.

IV

:|: Å jänta å ja:|: allt uti polskedansen, å ja—
 :|: Å jänta å ja:|: allt uti polskedansen,
 För där tog jag tag uti hennes hand,
 För ögat skymdes bort båd' himmel å land,
 Hur dansen den gick, det vet jag inte grand,
 När som ja kom till sansen.

V

:|: Å jänta å ja:|: allt uti gröna lunden, å ja—
 :|: Å jänta å ja:|: allt uti gröna lunden,
 Där tog jag en kyss så rosende röd,
 Å klagade för henne hela min nöd,
 Å fråga, om ho ville dela mitt bröd,
 Å ho svarte ja på stunden.

VI

:|: Å jänta å ja:|: allt i Ransätters kyrka, å ja—
 :|: Å jänta å ja:|: allt i Ransätters kyrka,

“The maiden and I”

I

THE maiden and I, the maiden and I,
 Oh all upon the highway, (and I,)
 The maiden and I, the maiden and I,
 Oh all upon the highway!
 'T was there that we met by dawn's early light,
 The sun in the sky above was shining bright,
 And fair as the day was she to my sight:
 My heart, whither took'st thou thy way?

II

The maiden and I, the maiden and I,
 All in the village chapel! (and I,)
 The maiden and I, the maiden and I,
 All in the village chapel!
 She gave me a look of heavenly blue,
 That glance from her eyes like lightning shot me
 through,
 Such onslaught as this my heart never knew,
 And had not the strength to grapple.

III

The maiden and I, the maiden and I,
 At midsummer's carouses! (and I,)
 The maiden and I, the maiden and I,
 At midsummer's carouses!
 Oh, then did we meet in wildest of joy,
 And ne'er in my life before so happy I;
 I kicked up my heels right into the sky,
 And jumped over roofs of houses.

IV

The maiden and I, the maiden and I,
 All in the polka dances! (and I,)
 The maiden and I, the maiden and I,
 All in the polka dances!
 'T was then that I took her soft by the hand,
 Her eyes blotted out for me both sky and land,
 Nor how I got through could I understand,
 When I regained my senses.

V

The maiden and I, the maiden and I,
 All in the leafy bower, (and I,)
 The maiden and I, the maiden and I,
 All in the leafy bower.
 'T was there that I stole a kiss rosy red,
 My want and my wish, 't was then to her I said,
 And asked her if so with me she'd break bread:
 She answered me “Yes” that hour.

VI

The maiden and I, the maiden and I,
 All at the church's altar, (and I,)

Där stodo vi då vid altaret just,
 Å lofvade tro i nöd å i lust,
 Å allt intill lifvets sistaste pust
 Troget hinannan dyrka.

VII

:|: Å jänta å ja:|: allt uppå landavägen, å ja—
 :|: Å jänta å ja:|: allt uppå landavägen.
 På lifvets landsväg vandra vi nu
 Så gladelig, å ett kött äro de tu;
 Så skola vi gånga ja å min hustru,
 Tess döden han stänger vägen.

The maiden and I, the maiden and I,
 All at the church's altar.
 'T was there that before the priest we did go,
 There pledged we our troth, for weal and eke for woe,
 To cherish and love, till death lay us low,
 Be faithful and never falter.

VII

The maiden and I, the maiden and I,
 Oh all upon the highway! (and I,)
 The maiden and I, the maiden and I,
 Oh all upon the highway!
 And so down the road of life we trudge on,
 And happy are we that now we two are one;
 And so go my wife and I till life's done,
 And death closes her and my way.

"Om sommaren sköna"

In Beautiful Summer

A. Wallenius

Folk-tune

Arr. by Gustaf Hägg

Andantino

1. Om som - mar - en skö - na, när
1. In beau - ti - ful sum - mer, when

mar - ken hon gläds, vid Da - la två älf - var - na vi -
Earth mak - eth glad, 'Tis glo - ri - ous then to be rid -

da: Från Tu - na - å strand till Gag - ne - mäns
ing From Tu - na - o's shores to Gag - ne - man's

mf

näs, så fa - gert det då är att ri - -
 Head, Where Da - la's two riv - ers are glid - - -

mf

da. 1-9. { Gud glä - de och styr - ke de män, som där
 ing. { God glad - den and strength - en the peo - ple that

p *pìu cresc.*

bo, Gud glä - de och styr - ke de män, som där
 dwells, God glad - den and strength - en the peo - ple that

p *poco rit.*

bo vid elf - vom, på berg och i da - - lom.
 dwells By riv - er and moun - tain and val - - ley.

"Om sommaren sköna"

I

Om sommaren sköna, när marken hon gläds
 Vid Dala två älfvarna vida:
 Från Tunå strand till Gagnemäns näs,
 Så fagert det då är att rida.
 ∴: Gud gläde och styrke de män, som där bo: ∴
 Vid elfvom, på berg och i dalom.

II

Där hörs en förnöjelig näktergallssång
 Och djuren i lunderna gånga;
 Vid Åhl utmed land, på sjö och på strand,
 Om vårtiden leka så många.

III

Där hafver vår sol formerat en ö,
 Som Siljan så kärligt omfamnar,
 Där tusentals fiskar de lemna sitt frö
 I gräsrika vikar och hamnar.

IV

Från Venjan och Orsa till elfvenes dal,
 Och så öfver bergen till Särna,
 Där elgar och renar till tusendetal
 I skogarne vistas så gärna.

V

Guds ande i Nordlanden hvilar nu sig;
 Ja, längst upp i världenes ända.
 Vår himmelske Fader! Vi rope till dig:
 Du värdes din nåd till oss sända!

VI

Allt detta blef fattadt en midsommarsdag
 På Moramäns nöjsamma ängar,
 Vid Utmelands by med lust och behag,
 Bland blomstrande, grönskande sängar.
 ∴: Gud gläde och styrke de män, som där bo: ∴
 Vid elfvom, på berg och i dalom.

In Beautiful Summer

I

In beautiful summer, when Earth maketh glad,
 'T is glorious then to be riding
 From Tunao's shores to Gagneman's Head,
 Where Dala's two rivers are gliding.
 ∴: God gladden and strengthen the people that dwells: ∴
 By river and mountain and valley.

II

There hear you at evening the nightingale's song,
 There herds through the woodlands are straying,
 And there in the Spring, by the lakes through the
 land
 You find them a-feeding and playing.

III

On Silyan's blue waters an island there rests,
 And round it the waters are fawning,
 And there in its grass-grown harbors and bays
 The fishes by thousands are spawning.

IV

From Venyan and Orsa to river-bed vale,
 And Sarna that's over the mountains,
 The reindeer and elk will browse in the woods
 By thousands, and drink at the fountains.

V

God's spirit now rests on the land of the North,
 Far on to where'er the world endeth;
 Now pray we our Father His grace to bestow,
 Thank Him for the mercy He sendeth.

VI

This song was all made on a midsummer day,
 Where Moramen's valley reposes,
 In Utmeland's village, with joy and delight,
 'Midst flowerbeds of beautiful roses.
 ∴: God gladden and strengthen the people that dwells: ∴
 By river and mountain and valley.

Källan

I

KÄLLAN sprang ur jordens barm,
 Log mot solens kyss så varm,
 Klar som dagens blick den var,
 Lika skön och underbar.
 Kom så fram till källans brädd,
 Liten tärna, blyg och rädd,
 Såg sin spegelbild i den,
 Tvådde ros och lilja se'n.

II

Källan, grumlad en sekund,
 Af den leken på dess grund,
 Stod snart åter lika klar,
 Lika djup och underbar.
 Tiden gick med barnets lek,
 Snart en jungfru, skön, men blek,
 Fram till källans spegel gick,
 Med en bruten liljas skick.

III

När hon såg sin bild där stå
 Föll en sorgens tår därpå.
 Och fast nyss så spegelklar,
 Nu förmörkad källan var!
 Och där växla höst och vår:
 Mörk och grumlig källan står!
 Sommar kommer, vinter far:
 Aldrig mera blir den klar!

The Spring

I

FROM Earth's heart a spring there welled,
 To the sun's warm kiss it smiled,
 Clear it was as day's own light,
 Just as pure and wondrous bright.
 To the spring comes, half afraid,
 Now a little, childlike maid,
 At her picture takes a peek,
 Wets each rose-and-lily cheek.

II

Now this sport a little while
 From below the spring did rile;
 Very soon 't was clear and pure,
 Just as wondrous as before.—
 Flies the time, the child is gone,
 Comes a maiden fair and wan;
 Goes and gazes in the spring
 Like a broken lily-thing.

III

On the face she sees below
 Falls a tear of grief and woe,
 And the spring, but now so clear,
 All at once grows black and bleak.
 Fall and winter changes bring,
 Murk and muddy stays the spring;
 Summers, winters, year by year,
 Nevermore the spring shall clear.

Källan

The Spring

Frans Hedberg (1828-1908)

W. Lagercrantz (1825-1886)

Andante quasi allegretto

1. Käl - lan
1. From Earth's

sprang ur jor - dens barm, log mot so - lens kyss så
heart a spring there welled, To the sun's warm kiss it

varm, klar som da - gens blick den var, li - ka
smiled, Clear it was as day's own light, Just as

skön och un - der - bar. Kom så fram till käl - lans
 pure and won - drous bright. To the spring comes, half a -

p

p dolce

brädd, li - ten tär - na, blyg och rädd, såg sin.
 fraid, Now a lit - tle, child - like maid, At her

spe - gel - bild i den, två - de ros och lil - ja
 pic - ture takes a peek, Wets each rose - and - lil - y

rit.

rit.

se'n.
 cheek.

f a tempo

mf

poco rit.

Skördemannen

The Harvester

C. A. Wetterbergh
(1804-1889)

J. Fogelberg
(1806-1895)

Moderato

1. Nu är det
1. The sun is

so - ligt och varmt på nä - set, som in - sjön fam - nar med ö - gon
shin - ing up - on the head - lands, The blue - eyed wa - ters a - round them

p

blå, och frö - en skall - ra i pen - ning - grä - set, och al - la
flow, In yel - low husk - ings the grain doth rat - tle, Now ev - 'ry

v

mf

man sko - la ut och slå. Här har jag slip - sten och här min
 man must come out and mow. Then take the whet - stone and take the

The first system of the musical score features a vocal line on a treble clef staff and a piano accompaniment on a grand staff (treble and bass clefs). The vocal line begins with a melodic phrase in G major, marked *mf*. The piano accompaniment provides harmonic support with chords and moving lines in both hands.

p

byt - ta, och mat i väs - kan, till äng - en ut. Nu är det
 bas - ket, And take his din - ner - pail ev - 'ry one; To be of

The second system continues the musical score. The vocal line has a dynamic marking of *p* (piano). The piano accompaniment includes a section with a fermata over a chord, also marked *p*. The key signature changes to G minor for the latter part of the system.

frå - ga att gö - ra nyt - ta, vi få nog svet - tas förr'n det tär slut.
 use we must each en - deav - or, We all will sweat ere the work is done.

The third system shows the vocal line and piano accompaniment. The piano accompaniment features a section marked *f* (forte) with a triplet of eighth notes in the right hand.

The fourth system consists of piano accompaniment for the final part of the piece. It features a triplet of eighth notes in the right hand and concludes with a double bar line and repeat sign.

Skördemannen

I

Nu är det soligt och varmt på näset,
Som insjön famnar med ögon blå,
Och fröen skallra i penninggräset,
Och alla man skola ut och slå.
Här har jag slipsten och här min bytta,
Och mat i väskan, till ängen ut.
Nu är det fråga att göra nytta,
Vi få nog svettas förr'n det är slut.

II

Här flicka kära, är räfsan färdig;
Ditt namn jag skurit i skaftet in.
Klif ej bäcken! Nej, kom jag bär dig
Igenom lifvet, om du blir min.
Var ej så blyg, det är intet farligt;
Du får ej väta de fötter små,
Kom, jag skall bära dig så nått och varligt,
Det är ju godt att vi äro två.

III

Den ena stöder så lätt den andra;
Det är ej godt till att ensam gå.
Tillsammans vi uppå ängen vandra,
En gör ej nytta, men begge två;
Ty hvad jag fäller, du räfsar samman
Och bergar sedan i ladan in.
Ja, låt oss lefva i fröjd och gamman
Tills Herran skördar på ängen sin.

IV

Du tror väl intet att jag dig sviker
Och glömmet bort dig för gods och gull?
Man blir ej lycklig, fast man blir riker,
Och ej förnöjder för pengars skull;
Men om man äger i alla öden
En trogen vän att sig sluta till,
Då blir man lycklig i själfva döden,
Då har man gjort såsom Herran vill.

V

Tack, flicka kära! du hviskar bara
I örat på mig, det lät som: "Ja!"
Nog få vi bröd, det har ingen fara,
Om blott vi spara på pengarna.
Med fit och bön och med kärlek trogen,
Så menar jag, det blir ingen brist;
Gud ger oss säd på den lilla logen,
Och tänker på oss båd först och sist.

The Harvester

I

THE sun is shining upon the headlands,
The blue-eyed waters around them flow,
In yellow huskings the grain doth rattle,
Now every man must come out and mow.
Then take the whetstone and take the basket,
And take his dinnerpail ev'ry one;
To be of use we must each endeavor,
We all will sweat ere the work is done.

II

Come, darling sweetheart, your rake is ready,
I've cut your name in the handle, see!
Don't wade the brook, let me bear you over;
I will through life, if but mine you'll be.
Be not so modest, and where's the danger?
I'll lift you over so nicely, dear,
To wet your feet I shall not allow you,
How fine it is that we both are here!

III

Each one in this way supports the other,
'T would do no good to be here alone,
The field together we soon can cover,
For two do wonders, where useless one.
What I mow down you shall rake together,
And to the barn you shall safely bear;
Oh! let us live so, dear heart, for ever,
Till God shall harvest his meadows fair.

IV

Ah! do not think I could e'er forsake you,
For goods or gold I could e'er forget;
'T is not the richest that are most happy,
And money ne'er brought contentment yet.
Take to your heart, then, a friend that's faithful,
One you can cling to in peace or storm,
And so in death you will still be happy,
The will of God shall you thus perform.

V

Thank you, my dear, tho' you only whispered,
'T was "Yes," I fancy, that you replied,
We shall not starve, oh, there is no danger,
If but some money we lay aside.
With work and prayer and a firm affection
I know right well we'll ne'er come to need,
With corn will God fill our barn in plenty,
For of us always He taketh heed.

VI

Se så, nu börjas! se gräset ligger
 Omkull i rappet, ty slåttern går.
 Förgäfves blomman om lifvet tigger;
 Nu är det slut, hennes korta vår.
 Så men'skan faller ifrån sin stängel;
 När skördar'n kommer med lien sin,
 Men tätt i spåren, där går en ängel
 Som räfsar samman och bärgar in.

VI

Now moves the work! See, the grass is falling,
 In vain the flow'rs for their lives implore,
 Yet none the less goes the harvest forward;
 Their little springtime of life is o'er.
 Thus falleth man when his life is severed,
 When Death to reap with his scythe has come;
 But close behind him there comes an angel,
 To glean the harvest, and bear it home.

"Fjäriln vingad syns på Haga"

A Butterfly at Haga

C. M. Bellman
(1740-1795)

Andante

p

1. Fjä - riln
1. O, a

ving - ad syns på Ha - ga, mel-lan dim-mors frost och
but - ter - fly at Ha - ga In the frost - y mist was

dun, sig sitt grö - na skjul till - la - ga och i
seen, As it sought a flow - 'ry par - lor, Where to

mf

blom - man sin pau - lun. Mins-ta kräk i kärr och
 make its nest of green. Thus the ti - ni - est of

p

sy - ra, nyss af so - lens vär - ma väckt, till en
 crea - tures With the sun's bright warmth a - wakes To a

ny hög - tid - lig y - ra, el - das vid se - fi - rens fläkt.
 new-found day of rap - ture, In the wind its joy it takes.

p

“Fjärilin vingad syns på Haga”

I

FJÄRILN vingad syns på Haga,
Mellan dimmors frost och dun,
Sig sitt gröna skjul tilllaga
Och i blomman sin paulun.
Minsta kräk i kärr och syra,
Nyss af solens värma väckt,
Till en ny högtidlig yra,
Eldas vid sefiredens fläkt.

II

Haga, i ditt sköte röjes
Gräsets brodd och gröna plan.
Stolt i dina rännlar höjes
Gungande den hvita svan.
Längst ur skogens glesa kamrar
Höras täta återskall
Än från den graniten hamrar,
Än från yx' i björk och tall.

A Butterfly at Haga*

I

O, a butterfly at Haga
In the frosty mist was seen,
As it sought a flow'ry parlor,
Where to make its nest of green.
Thus the tiniest of creatures
With the sun's bright warmth awakes
To a new-found day of rapture,
In the wind its joy it takes.

II

Lieth in thine arms, O Haga,
Many a soft and grassy lawn,
And upon thy streams is floating
Many a proud and snow-white swan.
Far away in woodland chambers
Hear the frequent echo call,
Where the granite blocks are broken
And the birch and fir trees fall.

* Haga is a royal summer residence near Stockholm.

Kung Carl XII.

I

KUNG Carl den unga hjälte
Han stod i rök och damm,
Han drog sitt svärd ur bälte
Och bröt i striden fram.
Hur svenska stålet biter,
Kom, låt oss pröfva på.
:|: Ur vägen, moskoviter, :|:
:|: Friskt mod, I gossar blå! :|:
:|: Friskt mod, I gossar blå! :|:

II

Och en mot tio stälde
Af retad Vasason.
Där flydde, hvad ej fälde;
Det var hans lärospån.
Tre konungar tillhoppa
Ej skrefvo pilten bud.
:|: Lugn stod han mot Europa, :|:
:|: En skägglös dundergod, :|:
:|: En skägglös dundergod. :|:

III

Där slog så stort ett hjärta
Uti hans svenska barm,
I glädje som i smärta
Blott för det rätta varm.
I med- och motgång lika,
Sin lyckas öfverman,
:|: Han kunde icke vika :|:
:|: Blott falla kunde han, :|:
:|: Blott falla kunde han. :|:

King Charles XII.

I

KING Charles, our young defender,
He stood in dust and smoke;
His sword is snatched from scabbard,
And through the ranks he broke.
Now show, ye men of Sweden,
What Swedish steel can do!
	: Begone, ye dogs of Russia! :	
	: Forward, ye boys in blue! :	
	: Then on! ye boys in blue! :	

II

Then one to ten were pitted
By Vasa's angry son.
All fled that were not slaughtered—
So was his bidding done.
Three kings to such a message
Made no reply. He stood
	: And faced all Europe calmly, :	
	: A beardless thunder-god! :	
	: A beardless thunder-god! :	

III

Within his breast was beating
A Swedish heart of might,
That, came there joy or sorrow,
Warmed only for the right.
In good or evil fortune
The master of his fate,
	: And so he could but perish, :	
	: That never could retreat! :	
	: That never could retreat! :	

Kung Carl XII.

King Charles XII.

E. Tegnér
(1782-1846)

O. Westermarck
(1799-1850)

Tempo di marcia

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It features a vocal line and a piano accompaniment. The piano part consists of two staves (treble and bass clef). The vocal line is in a single staff with lyrics in Swedish and English. Dynamics include *f* (forte) and *mf* (mezzo-forte). The tempo is marked 'Tempo di marcia'.

1. Kung Carl den ung - a
1. King Charles, our young de -

hjal - te han stod i rök och damm. Han drog sitt svärd ur
fend - er, He stood in dust and smoke, His sword he snatched from

bäl - te och bröt i stri - den fram. Hur sven - ska stå - let
scabbard, And thro' the ranks he broke. Now show, ye men of

bi - ter, kom, låt oss pröf - va på. Ur vä - gen, mos - ko -
 Swe - den, What Swed - ish steel can do! Be - gone, — ye dogs of

vi - ter, ur vä - gen, mos - ko - vi - ter, friskt mod, I
 Rus - sia! Be - gone, — ye dogs of Rus - sia! For - ward, ye

gos - sar blå, friskt mod, I gos - sar blå! Friskt mod, I
 boys in blue! Then on, ye boys in blue! For - ward, ye

gos - sar blå, friskt mod, I gos - sar blå!
 boys in blue! Then on, ye boys in blue!

"När själen är nöjd"

"If peace and content"

Words and Music by
Prince Gustaf, Duke of Upland
(1827-1852)

Andante

§ *p*

1. När sjä - len är nöjd och hjär - tat har fröjd, är
1. If peace and con - tent in an - y man dwell, That

mf *p*

män - nis - kan lyck - lig och säll, och sam - ve - tets röst — är
man will be hap - py and bright; The voice of his conscience is

tyst - nad i frid, man som - nar i mörknande kväll. Och sam - ve - tets röst — är
si - lent, and well Héll sleep thro' the darkness of night, The voice of his conscience is

mf *p* *mf*

tystnad i frid, man somnar i mörknande kväll.
si-lent, and well Héll sleep thro' the darkness of night.

p *p*

“När själen är nöjd”

I

När själen är nöjd och hjärtat har fröjd,
 Är människan lycklig och säll,
 :|: Och samvetets röst är tystnad i frid,
 Man somnar i mörknande kväll. :|:

II

Då sångarn hvar dag rätt finner behag
 Att höja sin stämma till sång,
 :|: Ett lugnande hopp för honom går opp
 I himlen att hamna en gång. :|:

“If peace and content”

I

If peace and content in any man dwell,
 That man will be happy and bright;
 ||: The voice of his conscience is silent, and well
 He'll sleep through the darkness of night. :||

II

In him that delights to lift up his voice,
 And sing with the days as they come,
 ||: The comforting hope will surely arise,
 In heaven to find him a home. :||

"Och mins du hvad du lofvade"

"Remember what you promised me"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andante con molta espressione

a tempo

1. Och
1. Re -

p *p* *rall.* *a tempo*

mins du hvad du lof - va - de, och mins du hvad du
mem - ber what you prom - ised me, re - mem - ber what you

p

poco rit. *a tempo*

sa - de, allt när som vi sto - do un - der
told me, The time when we stood be - neath the

poco rit. *a tempo*

him - me - len den blå? Du lof - va - de, du
skies that were so blue; You prom - ised that you

cresc. *cresc.*

skul - le al - drig svi - och li - ka - fullt så
 nev - er would de - ceive me, Yet ne'er - the - less that's

bju'r du till att gö - ra det än - då! Du lof - va - de, du
 just the thing you al - ways try to do! You promised that you

skul - le al - drig svi - och
 nev - er would de - ceive me, Yet

li - ka - fullt så bju'r du till att gö - ra det än - då!
 ne'er - the - less that's just the thing you al - ways try to do!

“Och mins du hvad du lofvade”

I

Och mins du hvad du lofvade, och mins du hvad
du sade,
Allt när som vi stodo under himmelen den blå?
:|: Du lofvade, du skulle aldrig svika,
Och likafullt så bju'r du till att göra det ändå! :|:

II

Och mins du hur du talade, och mins du hur du
sade,
Allt när som du var uppå ditt adertonde år?
:|: Du lofvade, du skulle aldrig svika,
Och likafullt så bju'r du till att göra det ändå! :|:

“Remember what you promised me”

I

REMEMBER what you promised me, remember what
you told me,
The time when we stood beneath the skies that
were so blue;
||: You promised that you never would deceive me,
Yet ne'ertheless that's just the thing you always
try to do! :||

II

Remember all you said to me, remember what you
told me,
The day 't was your birthday, just eighteen that
day were you.
||: You promised that you never would deceive me,
Yet ne'ertheless that's just the thing you always
try to do! :||

"Af hjärtat jag dig älskar"

"As long as life endureth"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Lento

p

Af hjär-tat jag dig äls - kar i all min lef-nads
As long as life en - dur - eth, My heart will still be

tid; men det kan jag väl tän - ka jag far väl al-drig dig. Själ
thine, And yet I have a no - tion Thou nev - er wilt be mine. What

du mig haf-ver lof - vat, att du skall tro - gen bli; men
tho' I have thy prom - ise That thou wilt faith-ful be; Yet

jag är allt för fat - tig, det kan ju al-drig ske.
none the less I fear me, That I'm too poor for thee.

Domaredansen

The Judge-Dance

Dance-Song

Arr. by Gustaf Hägg

Moderato

The musical score is arranged in three systems, each with a vocal line and two piano accompaniment lines (treble and bass clefs). The key signature is one flat (B-flat major or D minor), and the time signature is common time (C). The tempo is marked 'Moderato'. Dynamics include *f* (forte), *sf* (sforzando), *p* (piano), and *mf* (mezzo-forte). The lyrics are in Swedish and English.

f

Nu vil-ja vi be-gyn-na en
O, let us all start up with the

sf *f*

p *f*

do - ma - re - dans, me - dan do - ma - ren själf är hem - - ma. Och
dance of the Judge, For the Judge is him - self at home now, Let

p *f*

mf

al - la - de, som i do - mar - dan - sen gå, de - ras hjär - tan sko - la
all - wholl dance in the Judge - dance to - day, With their hearts a - glow - ing

mf *mf*

p

brin - na. Al - la sä - ga de: Hå, hå, hå!
 come now. Shout, then, ev - 'ry one: Hey, hey, hey!

mf *f*

Al - la sä - ga de: Nå, nå, nå! Har du drömt om din
 Shout, then, ev - 'ry one: Nay, nay, nay! Did you dream of your

più lento *f*

kä - res - ta i natt, så skall du mot mig le.
 sweet-heart, love, last night? If so, just smile at me.

più lento

När jag blef sjutton år

I

Florton år tror jag visst att jag va',
 Liten flicka, så munter och så gla';
 Ingen friare hörde jag å',
 Å ingen heller jag tänkte uppå.
 La, la, la, la, etc.

II

Serratre när jag blef sjutton år,
 Solen sken, göken gol, och dä' va' vår,
 Allt va' skönt, jorden grön, himlen blå,
 Men likväl feltes mig något ändå.
 La, la, la, la, etc.

III

Ja, nu är dä' ej mer som dä' va',
 Stundom är jag så sorgsen, stundom gla',
 Stundom är jag så hvit, stundom rö',
 Å' jag vill hvarken lefva eller dö.
 La, la, la, la, etc.

When I was Seventeen

I

FOURTEEN years was I happy and free,
 Just a gay little maiden like them all;
 No one talked of a sweetheart to me,
 And of a lover I ne'er thought at all.
 La, la, la, etc.

II

Three years more, I was then seventeen,
 Bright the sun, cuckoos crowed, and it was Spring
 All was fair, heav'n was blue, earth was green,
 Yet there was something amiss in ev'rything.
 La, la, la, etc.

III

Yes, the times as they were, now are fled,
 Often gay, often sorry, now am I;
 Sometimes white is my cheek, sometimes red.
 I care not whether I live or die.
 La, la, la, etc.

“Här är gudagodt att vara”

“Oh, how good it is to be here”

From “Gluntarne”^{*}
Words and Music by
G. Wennerberg
(1817-1901)

Larghetto cantabile *p*

The musical score is written in G major and 3/4 time. It consists of three systems, each with a vocal line and a piano accompaniment. The piano part features a steady eighth-note accompaniment in the right hand and a simple harmonic accompaniment in the left hand. The tempo is marked 'Larghetto cantabile' and the dynamics are 'p' (piano).

p legato *p sempre legato*

Här är gu - - da -
Oh, how good it

godt att va - - ra, o hvad lif - vet dock är
is to be here, Good to be a - live to -

skönt! Hör hvad fröjd från fåg - lars ska - ra,
day! See how fresh and green the grass is!

* A celebrated collection of songs in which the happy student-life of the University town of Uppsala is illustrated by “Glunten” (the Student) and the “Magister”. In this song these personages are depicted in joyful mood after an examination dinner in the tavern of Eklunds-hof; and in the song following, the “Magister” sings of his love. This number was originally a duet.

se, hvad grä - set ly - ser grönt. Hum - lan
Hear the birds - sing forth their lay! Bees and

mf

sur - rar, fjä - riln prä - lar, lär - kan slår i
but - ter - flies are flaunt - ing, Heav'n with song of

cresc.

cresc.

skyn sin drill, — och ur nek - tar - fyll - da
larks is filled, — E'en the flow'rs them - selves would

poco rit. *p a tempo*

poco rit. *p a tempo*

skå - lar dric - ka oss små blom - mor till.
toast us, In their cups — with nec - tar filled.

poco rit.

poco rit.

"Ack! i Arkadien äfven jag har varit"

"Ah! in Arcadia I too once did wander"

From "Gluntarne"
 Words and Music by
 G. Wennerberg
 (1817-1901)

Andantino

p *f* *rit.*

1. Ack! i Ar-ka - dien äf-ven jag har va - rit, va - rit där läng - e,
 1. Ah! in - Ar - ca - dia I too once did wan - der, Wan - der full long, and

a tempo
p legato

va-rit där för-gäf - ves; dock, när jag mins den gyll-ne tid, som fa - rit,
 wander there mistak - en: Still on that long - lost, gold - entime I pon - der,

p

än - nu mitt bröst af längtans suckar häf - ves. Tind - rande stjär - na,
 Still is my breast with sighs of longing shak - en. Star for me gleam - ing,

f

p

strå - lan - de tär - na, hvar - för, hvar - för fick jag ej bli
 Maid on me beam - ing, Where - fore, where - fore could I not re -

kvar? Bröt jag kan - ske emot Gu - dars la - gar? Ack, mot
 main? Did I break then some decree of heav - en? Laws of

p *passionato*

män - skors bröt jag ej. Hvar - för, hvar - för fick jag ej bli
 man I nev - er broke: Where - fore, where - fore could I not re -

pp

p *poco rit.*

kvar? Hvar - för, hvar - för fick jag ej bli kvar?
 main? Where - fore, where - fore could I not re - main?

fz *p* *poco rit.*

“Ack! i Arkadien äfven jag har varit”

I
 Ack! i Arkadien äfven jag har varit,
 Varit där länge, varit där förgäfvets;
 Dock, när jag mins den gyllne tid, som farit,
 Ännu mitt bröst af längtans suckar häfves.
 Tindrande stjärna,
 Strålande tärna,
 Hvarför, hvarför fick jag ej bli kvar?
 Bröt jag kanske emot Gudars lagar?
 Ack, mot mänskors bröt jag ej!
 |: Hvarför, hvarför fick jag ej bli kvar?:|

II
 Om blott ett hopp att henne se jag närde,
 Strax i mitt fönster satt jag hela dagen;
 Kom hon då ej—hvad plåga mig förtärde!
 Kom hon—o Gud, hur blef jag ej betagen!
 Herrar, betjenter,
 Stadsbor, studenter,
 Alla ville bums jag ta' i famn,
 Och förtjust, utom mig utaf sällhet,
 Glömde jag för henne allt.
 |: Hvarför, hvarför fick jag ej bli kvar?:|

III
 Och när se'n allt var tyst i Odinstaden
 Och endast månen vakade vid ljuset,
 Minnes du då, hur ofta serenaden
 Ljöd invid hörnet af det hvita huset?
 Tills att därinne—
 Ljufliga minne,
 Följ mig, följ mig genom lifvet hän!—
 Hon, förrådd af böljande gardinen,
 Lyssnade i nattens frid.
 |: Hvarför, hvarför fick jag ej bli kvar?:|

IV
 O! “hvar du är jag frågar flyktig vorden,”
 Skönaste hägring på min ungdoms himmel!
 Flydde med dig ock hoppet bort från jorden
 Följer dock minnet mig i världens vimmel.
 Ack, men addio,
 Idolo mio!
 Ej en ton mer sjunger jag om dig.
 Ty jag fruktar, att den gamla gnistan
 Lefver under askan än.
 |: Hvarför, hvarför fick jag ej bli kvar?:|

“Ah! in Arcadia I too once did wander”

I
 Ah! in Arcadia I too once did wander,
 Wander full long, and wander there mistaken:
 Still on that long-lost, golden time I ponder,
 Still is my breast with sighs of longing shaken.
 Star for me gleaming,
 Maid on me beaming,
 Wherefore, wherefore could I not remain?
 Did I break then some decree of heaven?
 Laws of man I never broke:
 ||: Wherefore, wherefore could I not remain?:||

II
 Then, when I hoped for passing glimpses of her,
 Oft at my window all the day I've waited,
 And came she not, what pains I then would suffer,
 But— if she came—ye gods, I was elated!
 Masters and townsmen,
 Servants and gownsmen,
 One and all I'd hug them then and there,
 And with joy and happiness half-crazy,
 All for her I would forget.
 ||: Wherefore, wherefore could I not remain?:||

III
 Later, when quiet all the town pervaded,
 Your candle and the moon lone watches keeping,
 Do you recall how oft I serenaded,
 Behind the corner of your white house creeping?
 Till in her chamber—
 Joy to remember!
 May I, may I ne'er forget the sight!
 She, betrayed by her unruly curtain,
 Listened in the peace of night.
 ||: Wherefore, wherefore could I not remain?:||

IV
 Where art thou now? I cry, an exile banished!
 Fairest mirage my youthful heav'n e'er gave me!
 If hope herself like thee from earth had vanished,
 Thy memory through life would never leave me.
 So then, *addio*,
 Idolo mio!
 Not another note I'll sing to thee,
 For I fear the ancient spark is smold'ring
 Underneath the ashes stale.
 ||: Wherefore, wherefore could I not remain?:||

Liten Karin

Little Karin

Folk - song

Arr. by Gustav Hägg

Andantino

1. Och li - ten Ka - rin tjän - te på
1. O, lit - tle Ka - rin wait - ed all

ung - a kung - ens gård; och li - ten Ka - rin tjän - te på ung - a kung - ens
in the young king's hall, O, lit - tle Ka - rin wait - ed all in the young king's

gård; hon lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor -
hall; And like a star she glit - tered a - mong the stars so -

små; hon lys - te som en stjär - na bland al - la tär - nor - små.
small, and like a star she glit - tered a - mong the stars so - small.

mf *p* *un poco rit.*

mf *p* *un poco rit.*

Liten Karin

I

:|:Och liten Karin tjänte på unga kungens gård, :|:
 :|:Hon lyste som en stjärna bland alla tärnor små. :|:

II

:|:Hon lyste som en stjärna allt bland de tärnor
 små. :|:
 :|:Och unga kungen talte till liten Karin så. :|:

III

:|:“Och hör du, liten Karin! Säg, vill du blifva min? :|:
 :|:Grå hästen och gullsadeln, dem vill jag gifva
 dig.” :|:

IV

:|:“Grå hästen och gullsadeln, dem passar jag ej på. :|:
 :|:Gif dem din unga drottning, låt mig med äran
 gå.” :|:

V

:|:“Och hör du, liten Karin! Säg, vill du blifva min? :|:
 :|:Min rödaste gullkrona, den vill jag gifva dig.” :|:

VI

:|:“Din rödaste gullkrona, den passar jag ej på. :|:
 :|:Gif den din unga drottning, låt mig med äran
 gå.” :|:

VII

:|:“Och hör du, liten Karin! Säg, vill du blifva min? :|:
 :|:Mitt halfva kungarike, det vill jag gifva dig!” :|:

VIII

:|:“Ditt halfva kungarike, det passar jag ej på. :|:
 :|:Gif det din unga drottning, låt mig med äran
 gå.” :|:

IX

:|:“Och hör du, liten Karin! Vill du ej blifva min, :|:
 :|:Så skall jag låta sätta dig i spiketunnan in.” :|:

X

:|:“Och vill du låta sätta mig i spiketunnan in, :|:
 :|:Guds änglar små, de se, att jag oskyldig är där-
 till.” :|:

Little Karin

I

||:O, LITTLE Karin waited all in the young king's
 hall; ||
 ||:And like a star she glittered, among the stars so
 small. ||

II

||:And like a star she glittered, among the stars so
 small, ||
 ||:Then bade the king his pages the little Karin
 call. ||

III

||:“Now hear, thou little Karin, and say if mine thou'lt
 be? ||
 ||:Gray horse and golden saddle I then will give to
 thee.” ||

IV

||:“Gray horse and golden saddle, I would not have
 them so; ||
 ||:Give them to thy young queen, Sire, let me in
 honor go.” ||

V

||:“Now hear, thou little Karin, and say if mine thou'lt
 be? ||
 ||:My kingly crown of good red gold I then will give
 to thee.” ||

VI

||:“Thy kingly crown of good red gold, I will not have
 it so; ||
 ||:Give that to thy young queen, Sire, let me in honor
 go.” ||

VII

||:“Now hear, thou little Karin, and say if mine thou'lt
 be? ||
 ||:The half of all my kingdom I then will give to
 thee.” ||

VIII

||:“The half of all thy kingdom, I would not have it
 so; ||
 ||:Give that to thy young queen, Sire, let me in honor
 go.” ||

IX

||:“Now hear, thou little Karin, if thou wilt not be
 mine, ||
 ||:In barrel stuck with iron spikes I will thee now
 confine!” ||

X

||:“In barrel stuck with iron spikes if thou do me con-
 fine, ||
 ||:Let God's small angels witness be, 't is by no fault
 of mine.” ||

XI

:|: De satte liten Karin i spiketunnan in, :|:
 :|: Och konungens små svenner de rulla henne
 kring. :|:

XII

:|: Då kom det ifrån himmelen två hvita dufvor ner; :|:
 :|: De togo liten Karin, och strax så blef det tre. :|:

XI

||: In barrel stuck with iron spikes was little Karin
 bound; ||
 ||: Then came the king's small pages, and rolled her
 round and round. ||

XII

||: Then down from heaven descending, two snow-white
 doves they see; ||
 ||: They took the little Karin, and straightway there
 were three. ||

“Hell dig, du höga Nord!”

“Hail, Northland high, all hail!”

F. B. Cöster
(1797-1878)

B. Crusell
(1775-1838)

Maestoso *mf* *dolce*

1. Hell dig, du hö - ga Nord! Hell dig, vår fos - ter - jord!
1. Hail, North - land high, all hail! Hail to our na - tive soil!

ff *mf* *dolce*

f *f*

Kraft och mod, lif och blod vi off - re för din - ä - ra.
Cour-age, vim, Life and limb, Each son for hon - our - giv - eth,

f *f*

kraft och mod, lif och blod vi off - re för din - ä - ra. Lef - ve, lef - ve,
Courage, vim, Life and limb, Each son for hon - our - giv - eth! Live! long live, long

ff *f* *ff*

lef - ve vårt fos - ter - land! Lef - ve, lef - ve, lef - ve vårt fos - ter - land!
live - our fa - ther - land! Live! long live, long live - our fa - ther - land!

The musical score is written for voice and piano. It features a vocal line and a piano accompaniment. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is common time (C). The score is divided into four systems. The first system includes the title and the composer/arranger information. The second system contains the first line of lyrics in Swedish and English. The third system contains the second line of lyrics. The fourth system contains the third line of lyrics. Dynamics include *Maestoso*, *mf*, *dolce*, *ff*, and *f*. The piano part features a variety of textures, including chords and moving lines in both hands.

“Hell dig, du höga Nord!”

I

HELL dig, du höga Nord!
 Hell dig, vår fosterjord.
 :|: Kraft och mod,
 Lif och blod
 Vi offre för din ära. :|:
 :|: Lefve, lefve, lefve vårt fosterland! :|:

II

Hell dig, du fria strand!
 Hell dig, du hjeltars land!
 :|: Enighet,
 Trofasthet
 Är dina söners lära. :|:
 :|: Lefve, lefve, lefve, vårt fosterland! :|:

III

Hell er, I gamla berg!
 Jättar med järn till mäg!
 :|: Fjell och haf
 Aldrig slaf
 I Manhem skola bära! :|:
 :|: Lefve, lefve, lefve vårt fosterland! :|:

“Hail, Northland high, all hail!”

I

HAIL, Northland high, all hail!
 Hail to our native soil!
 ||: Courage, vim,
 Life and limb,
 Each son for honor giveth. :||
 ||: Live! long live, long live our fatherland! :||

II

Hail, thou heroic land!
 Free on thy shores we stand;
 ||: Union, might,
 Faith and right,
 Each son of thine believeth. :||
 ||: Live! long live, long live our fatherland! :||

III

All hail, ye mountains old,
 That ribs of iron uphold!
 ||: Land and sea
 Both are free,
 No slave in Manhem liveth. :||
 ||: Live! long live, long live our fatherland! :||

En sommarafton *

Summer Eve

Words and music by

A.F. Lindblad

(1801-1878)

Larghetto

pp

Öf - ver sko - gen, öf - ver sjön,
O - ver for - est, o - ver lake,

pp

cresc.

du din slö - ja sän - ker, mil - da skym - ning, och till bön du
Thou thy veil dost low - er, Now for prayrs thou bid'st us take This

cresc.

dim.

pp

den - na stund oss skän - ker. Allt är stil - la, ej ett ljud
peace - ful twi - light hour. — All is qui - et far and wide

dim.

pp

* Originally, a Quartet for Men's Voices. Arr. by Gustav Hägg

ge - nom rym - den sväf - var. Jor - den, lik en lyck - lig brud, ack,
O - ver hill and riv - er, Earth is like a hap - py bride, With

blott af läng - tan bäf - var. Dock, hvad kval, o hjär - ta,
long - ing all a - quiv - er. Yet my heart doth lan - guish,

i en stund - som den - na, ack, är all fröjd - som
And with pain - o'er - flow - eth; Is then all joy - man's

män - skor kän - na blott en sa - lig smär - ta?
heart e'er know - eth But a bliss - ful an - guish?

“Jag tror jag får börja öfverge att sörja”

“I declare, to-morrow I'll have done with sorrow”

Folk-song

Arr. by Gustav Hägg

Allegretto

p

1. Jag tror jag får bör - ja
1. I de - clare, to - mor - row

öf - ver - ge att sör - ja, fast he - la värld - en står mig e - mot.
I'll have done with sor - row, Tho' all the world a - gainst me did turn;

p
Fast - än en flic - ka gjor - de mig o - lyc - ka, än - dock är jag vid godt
All - for a maid - en. I've been heav - y - lad - en, I'm too wise for aye to

f *meno mosso*

mod. Fäg - ring - en, den du bär på din kropp,
mourn. Beau - ty like thine must ev - er in - spire

f *meno mosso*

mf *poco rit.* **Tempo I**
p

den lif - var he - la kär - le - ken opp. Ö - go - nen di - na,
In heart like mine true love and de - sire; Eyes ev - er jok - ing,

mf *poco rit.* *p*

täc - ka och fi - na, föt - ter - na gå i dans.
Pret - ty, pro - vok - ing, Feet that were made to dance.

“Jag tror jag får börja öfverge
att sörja”

I

Jag tror jag får börja
Öfverge att sörja,
Fast hela världen står mig emot.
Fastän en flicka
Gjorde mig olycka,
Ändock är jag vid godt mod.
Fägringen, den du bär på din kropp,
Den lifvar hela kärleken opp.
Ögonen dina,
Täcka och fina,
Fötterna gå i dans.

II

Jag tror jag får börja
Öfverge att sörja,
Flickan hon blifver munter och snäll.
Fin som en blomma,
Vill hon till mig komma,
Flickan väntar uppå mig.
Hjärtungen lilla, här har du mig,
Aldrig i världen sviker jag dig.
Inte ska' du gråta,
Vi ska bli så såta,
Lägg du din hand i min.

“I declare, to-morrow I'll have
done with sorrow”

I

I DECLARE, to-morrow
I'll have done with sorrow,
Tho' all the world against me did turn;
All for a maiden
I've been heavy-laden,
I'm too wise for aye to mourn.
Beauty like thine must ever inspire
In heart like mine true love and desire;
Eyes ever joking,
Pretty, provoking,
Feet that were made to dance.

II

I declare, to-morrow
I'll have done with sorrow!
I know a lass that's merry and free,
Jolly and blooming,
She will be coming,
She's the girl that's waiting for me!
Here, little sweetheart, take me back now,
Ne'er in this world I'll cross thee, I vow,
Look not so sad, dear,
Let us be glad, dear,
Lay thou thy hand in mine.

Min lilla vrå bland bergen

I

Jao vet en vrå emellan bergen,
 En liten vrå, som tillhör mig,
 Där ingen flärd innästlat sig,
 Där ingen oskuld skiftat färgen.
 Hvert än mig ödet kasta må,
 Jag längtar åter till min vrå,
 Min lilla vrå bland bergen.

II

Där har jag stängt en fånge inne,
 Som måste gifva sig tillfreds
 Inom den lilla trånga krets;
 Ty jag har bländat håg och sinne.
 Hvert än mig ödet drifva må,
 Jag längtar åter till min vrå,
 Min lilla vrå bland bergen.

III

Min lilla Hildur heter fången,
 Och kärleken med blomsterband,
 Fäst hennes hjärta, fot och hand
 Vid kojans sångare och sången.
 Hvert jag af ödet jagas må,
 Jag längtar åter till min vrå,
 Min lilla vrå bland bergen.

My Home 'midst Hills and Valleys

I

I know a home 'midst hills and valleys,
 A little home that's all my own,
 Where naught save innocence is known,
 And empty vanity ne'er dallies.
 Wherever fate may force me roam,
 I never cease to long for home,
 My home 'midst hills and valleys.

II

And there is one I keep in prison,
 And who must dwell with best of grace
 Within that narrow little place,
 For I have charmed her heart and reason.
 Wherever fate may force me roam,
 I never cease to long for home,
 My home 'midst hills and valleys.

III

'T is Hildur there in prison must linger,
 And love has bound with flowery bands
 Her little feet, her heart, her hands
 To cottage-song and to the singer.
 Wherever fate may force me roam,
 I never cease to long for home,
 My home 'midst hills and valleys.

Min lilla vrå bland bergen | My Home 'midst Hills and Valleys

J. A. Wadman
(1777 - 1837)

J. Sandström
(1824 - 1880)

Moderato

1. Jag vet en
1. I know a

f *p* *ritard.* *a tempo*

vrå e - mel - lan ber - gen, en li - ten vrå, som till - hör
home 'midst hills — and val - leys, A lit - tle home that's all my

p

mig, där ing - en flärd in - näst - lat sig, där ing - en
own, Where naught save in - no - cence is known, And emp - ty

p

p

o - skuld skif - tat fär - gen. Hvert än mig ö - det kas - ta
 van - i - ty ne'er dal - lies. Wher - ev - er fate may force me

ten. *mf*

må, jag läng - tar å - ter till min vrå, min lil - la
 roam, I nev - er cease to long for home, My home 'midst

p

vrå bland ber - gen.
 hills and val - leys.

f *p* *ritard.*

Farväl

Farewell

H. Säterberg
(1812-1897)

Prince Gustaf, Duke of Upland
(1827-1852)

Andante

p dolce

Du un - der - skö - na
O tell me, love - ly

dal, o, säg, du sko - gens skö - na brud! Hvem
vale, I pray, Thou beau - teous wood - land bride, Who

stäl - de hit dig i min väg, hvem gaf dig den - na skrud?—
was it cast thee in my way, Who dressed thee in thy pride?—

mf *cresc.*

Vid glitt-ret af din böl-ja blå, bland di-na dunk-la trän,— jag
The glit-ter of thy sil-ver streams, Thy dark-some trees a-mong,—Could

mf *dolce*

rf *p*

kun-de ut-i dröm-mar stå och al-drig läng-ta hän.—
hold me here for aye, in dreams, Nor let me leave thee long.—

cresc. *f* *p* *p*

f

Far-väl, far-väl, far-väl,— du skö-na dal!
Fare-well, fare-well, fare-well,— thou love-ly vale!

f

p cresc. *p* *rall.*

Far-väl, far-väl, far-väl, du skö-na dal! —
Fare-well, fare-well, fare-well, thou love-ly vale! —

p cresc. *p* *rall.*

“Hvarför skall man tvinga mig att sjunga”

“Oh, why will you try to make me sing now”

Words and music by
O. Lindblad
(1809-1864)

Allegretto

1. Hvar-för skall man tving-a mig att
1. Oh, why will you try to make me

mf *p*

mf *p*

sjung-a, fast jag kan en li - ten vi - sa jag? Jag vill
sing now, Tho' in - deed I know a lit - tle song? I had

dan-sa hell - re med de ung-a — he - la nat - ten in - till lju - san
ra - ther dance there in the ring now, — And I want to dance the whole night

p

dag. Stun-dom hän - der visst, då ing - en hör - mig, enk - la
 long. There are times, when no one's there to hear - me, From my

sång-en kväl-ler ur mitt bröst, det är käns-lan då som så för-
 heart a sim-ple song will spring, When, by feel-ing o-ver-come, I

för - mig, - att jag vå - gar hö - ja upp min röst.
 fear - me, - I will dare to raise my voice and sing.

“Hvarför skall man tvinga mig att
sjunga”

I

HVARFÖR skall man tvinga mig att sjunga,
Fast jag kan en liten visa jag?
Jag vill dansa hellre med de unga
Hela natten intill ljusan dag.
Stundom händer visst, då ingen hör mig,
Enkla sången kväller ur mitt bröst,
Det är känslan då som så förför mig,
Att jag vågar höja upp min röst.

II

Om jag kunde, som jag ville, sjunga,
O hvad toner af en klar kristall!
Om mitt hjärta låge på min tunga,
Gladdes någon af dess toners fall.
Men nu kommer sången tyst och sakta,
Blott för mamma, hon är snäll ändå,
Och får lyssna, ack jag bör mig akta
Att ej fler än hon får höra på.

“Oh, why will you try to make me
sing now”

I

Oh, why will you try to make me sing now,
Tho' indeed I know a little song?
I had rather dance there in the ring now,
And I want to dance the whole night long.
There are times, when no one's there to hear me,
From my heart a simple song will spring,
When, by feeling overcome, I fear me,
I will dare to raise my voice and sing.

II

Ah! but were as I could wish, my singing,
If my heart were only in my voice,
Then so crystal clear my notes were ringing,
That the heart of some one might rejoice.
Now my songs are slow and almost tearful,
For mamma alone, so good and dear;
She may hear them, but I must be careful,
Very sure that no one else shall hear.

"Höga berg och djupa dalar" | "Mountains high and valleys lowly"

Dance - Song

Folk-tune

Arr. by Gustav Hägg

Allegretto

Hö - ga berg och dju - pa da - lar, här är vän - nen, som
Moun - tains high and val - leys low - ly, Here's the girl that I

mig be - ha - gar, hej, hopp, min lil - la soc - ker - topp,
love so tru - ly; Hey, hop! my lit - tle su - gar - top,

vi ska' dan - sa tills so - len rin - ner opp; Hej, hopp, min
We will dance till the sun is com - ing up! Hey, hop! my

skö - na, vi ska' dan - sa i det grö - na.
queen, O! We will dance up - on the green, O!

"Flickorna de små uti dansen de gå"

"Lassies high and low"

Dance-Song

Folk-tune

Arr. by Gustav Hägg

Moderato

p

Flic - kor - na, de små ut - i dan - sen de gå; de
 Gos - sar - ne, high and low, When a - danc - ing they go, They
 Las - sies, Lad - dies,

p

tän - ka just som så: En vän jag kun - de få. Och
 all do think just so: A lad } I'll find, I know! Now
 lass }

om du vill blif - va all - ra kä - res - tan min, så
 if thou my dear and on - ly sweet - heart wilt be, Oh

f

bju - der jag dig att i dan - sen trä - da in. För
 then I will ask thee to dance the dance with me. O

sempre f

bom-fa-de-ral-la, bom-fa-de-ral-la, bom-fa-de-ral-la-la, för
 fol-de-rol-dol-de, fol-de-rol-dol-de, Fol-de-rol-dol-de-day! O

sempre f

bom-fa-de-ral-la-la, för bom-fa-de-ral-la-la! Och
 fol-de-rol-dol-de-day! O fol-de-rol-dol-de-day! Now

p

om du vill blif-va all-ra kä-res-tan min, så
 if thou my dear and on-ly sweet-heart wilt be, Oh

mf

bju-der jag dig att i dan-sen trä-da in.
 then I will ask thee to dance the dance with me.

f

"Kom, kom fager ungersven"

"Come, come, handsome fellow"

Dance - Song

Folk-tune

Arr. by Gustav Hägg

Allegretto

Kom, kom fa - ger ung - er - sven och för oss bå - da i dan - sen!
Come, come, hand - some fel - low, you, And take us both to the dance, do!

Kom, kom fa - ger ung - er - sven och för oss bå - da i dan - sen! Den
Come, come, hand - some fel - low, you, And take us both to the dance, do! To

e - ne gif - ver jag en korg, den and - re för jag i min borg, och
one of you I'll say no, no! The oth - er home with me shall go, So

här är gläd - je och ing - en sorg, ty här ska' bröl - lo - pet stån - da.
ev - 'ry one will be pleased, I know, For there will soon be a wed - ding.

"A vill int' du, så vill fäll ja" | "Well, if you won't, why then I will"

Dance - Song

Folk - tune

Arr. by Gustav Hägg

Allegretto vivace

f

Å vill int' du, så vill fäll ja', så
Well, if you won't, why then I will, For

vill ja' dan - sa mä kul - la; å vill int' du, så vill fäll ja', så
I'll go dance with my las - sie; Well, if you won't, why then I will, For

vill ja' dan - sa mä kul - la. Kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo,
I'll go dance with my las - sie. Kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo,

cresc. kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo. Hej! dan - sa mä kul - la.
kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, kul-lo, Hey! Dance with my las - sie!
cresc. *f* *poco ritard.*
sff *poco ritard.*

Fågeln's visa

The Bird's Song

Z. Topelius
(1818-1898)

W. Th. Söderberg
(1845-)

Moderato

1. Där sjöngen få - gel på
1. There sang a bird on a

lin - de - kvist, på lin - de - kvist, på lin - de - kvist: "En
lin - den - bough, A lin - den - bough, a lin - den - bough: "A

li - ten få - gel är jag för - visst, som nog kan spe - la och
lit - tle bird - ie I am, I trow, And skilled in pip - ing and

cresc.

sjung - a Men bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, men
sing - ing; And yet my dear one is far a - way, and

p

bor - ta drö - jer mitt hjär - tas vän, i lund och mark är han
yet my dear one is far a - way; O'er moor and thick - et he

poco rit.

bor - ta än och fly - ger långt ut - i sko - gen."
loves to stray, Or thro' the woods to be wing - ing."

Fågeln's visa

I

DÄR sjöng en fågel på lindekvist,
 På lindekvist, på lindekvist:
 "En liten fågel är jag förvisst,
 Som nog kan spela och sjunga.
 :|: Men borta dröjer mitt hjärtas vän, :|:
 I lund och mark är han borta än
 Och flyger långt uti skogen."

II

Guds vackra engel med ögon blå,
 Med ögon blå, med ögon blå,
 Han satt i molnet och hörde på
 Och sjöng så sakta i kvällen:
 :|: "Du lilla fågel på lindekvist, :|:
 Gud gif din älskling åt dig så visst,
 Som du kan spela och sjunga!"

III

Och fågeln sjunger ännu i dag,
 Ännu i dag, ännu i dag,
 Om vännen kommit vet intet jag,
 Och intet engelen heller.
 :|: Och fågeln sjunger ännu i dag :|:
 Om vännen kommit vet intet jag,
 Och intet engelen heller.

The Bird's Song

I

THERE sang a bird on a linden-bough,
 A linden-bough, a linden-bough :
 "A little birdie I am, I trow,
 And skilled in piping and singing;
 ||: And yet my dear one is far away; :||
 O'er moor and thicket he loves to stray,
 Or through the woods to be winging."

II

God's pretty angel with eyes so blue,
 With eyes so blue, with eyes so blue,
 He sat in a cloud, and heard him, too,
 And soft he sang in the evening.
 ||: "O little bird on the linden-bough, :||
 God soon will send thee thy dear one now,
 As surely as thou art singing."

III

The bird's still singing its song to-day,
 Its song to-day, its song to-day,
 If came the dear one, I cannot say,
 The angel, too, is no wiser.
 ||: The bird's still singing its song to-day, :||
 If came the dear one, I cannot say,
 The angel, too, is no wiser.

Words and music by
G. Wennerberg
(1817-1901)

Andante sostenuto

Var tyst, du trast, som
Be still, O thrush, that

p *rall.* *p a tempo*

klagar i skogens dunkla gömma, och tänk ej på de dagar, dem
yonder In gloomy woods complainest, And cease on days to ponder, Whose

hösten bød dig glömma! De dagar och de nätter, du sjöng för berg och
mem'ries thou retainest! Those days and nights when gaily Thou sangst o'er hill and

mf *p* *mf* *p*

slätter, de äro svunna redan, svunnen är sångens vår.
valley, They now are gone for ever; Gone, too, thy poet's Spring.

rall. *rall.*

“Klara stjärnor med de ögon snälle”
 “Little stars, whose bright eyes shine above me”

Polka

Wendela Hebbe
 (1808-1899)

Folk-tune
 Arr. by Gustaf Hägg

Allegretto

The musical score is arranged in three systems. Each system consists of a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Allegretto'. Dynamics include *p* (piano), *mf* (mezzo-forte), and *p* (piano). The lyrics are in Swedish and English.

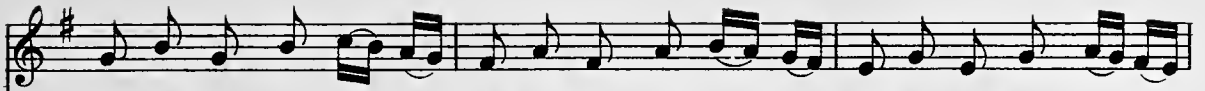
p
 Kla-ra stjär-nor med de ö - gon snäl-le,
 Lit-tle stars, whose bright eyes shine a-bove me,

mf *p*

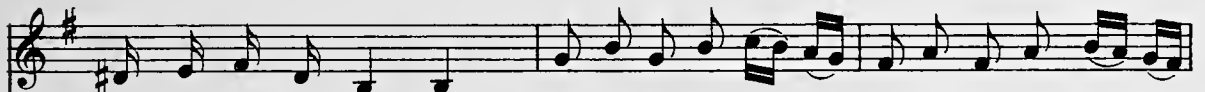
han I - sett min kä - res - ta - i - går om kväl-le? Lof-te - att han skul-le -
 Saw ye not perchance yes - treen him that doth love me? O, he promised I should

p

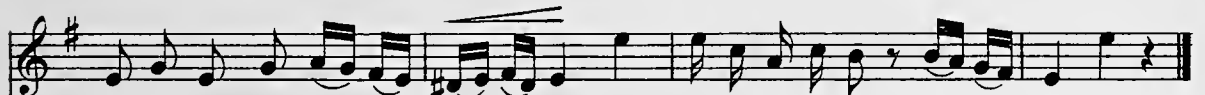
till - mig kom - ma, allt när - lin - den stod i löf - och blom - ma.
 see - him com - ing, When the - leaf - y lin - den - tree was bloom - ing.

Ful-ler blom-mar lin - den, blå-ser som-mar - vin - den; men jag tror att lil-la-
 Lin-den-tree's in bloom now, Sum-mer breez-es roam now; But I fearsome trouble-

vän - nen fått för - hin - der. Skul-le han bli tro-lös, in-te blir jag mod-lös,
 keeps my love from home now. Yet if I'm de-sert-ed, I'll not be down-hearted,

in-te hel-ler blir jag blek om kin - den. Tra la la la la, blek om kin - den.
 Nor my cheek let pale and wan be-come now. Tra la la la la! Wan be-come now.

“Du har sörjtit nu igen” | “Dear one, thou hast wept once more”

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Larghetto

p
Du har sör - jit
Dear one, thou hast

The first system of the musical score features a vocal line in the upper staff and piano accompaniment in the lower staff. The vocal line begins with a rest, followed by the lyrics "Du har sör - jit" and "Dear one, thou hast". The piano accompaniment starts with a *p* dynamic and includes markings for *poco rit.* and *p a tempo*. The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is common time (C).

nu i - gen, du har grå - tit lil - la - vän,
wept once more, Hast a - gain been mourn - ing - sore

The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The vocal line includes the lyrics "nu i - gen, du har grå - tit lil - la - vän," and "wept once more, Hast a - gain been mourn - ing - sore". The piano accompaniment continues with various musical notations, including slurs and ties.

ef - ter - den du - äls - ka - må, ef - ter - den du al - drig
O - ver one who loved, may - be, O - ver - onewho's not for

The third system concludes the vocal line and piano accompaniment. The vocal line includes the lyrics "ef - ter - den du - äls - ka - må," "ef - ter - den du al - drig" and "O - ver one who loved, may - be, O - ver - onewho's not for". The piano accompaniment features a *mf* dynamic and ends with a *p* dynamic. The key signature remains one flat and the time signature is common time.

får. *p* Nej, det är visst dagg du ser, i - från
 thee. Say not, those are drops of dew, That these

löp - ven fal - la - ner. *mf* Snart när löf - vet -
 with - ered leaves be - strew; Where the leaves are -

viss - nadt är, *p poco rall.* fal - ler ej dag - gen - mer.
 with - er'd all, Dew - drops soon cease to - fall.

Tiggargossen

The Beggar-Boy

Folk-tune

Arr. by Gustaf Hägg

Non troppo lento, un poco mesto

1. Få - gel du lil - la, fast du är arm, ja,
1. Bird - ie, tho' poor, a poor lit - tle thing, a

fast du är arm, un - der din mo - ders ving - e så varm, så
poor lit - tle thing, Un - der thy moth - er's warm lit - tle wing, her

varm, ja, så varm, fin - ner du ro, huld - het och tro;
warm lit - tle wing, Close to her breast Find - est thou rest;

lind - löf - ven su - sa öf - ver ert bo, ja, öf - ver ert bo.
Lin - den - leaves rus - tle o - ver thy nest, yes, o - ver thy nest.

Tiggargossen

I

FÅGEL du lilla, fast du är arm,
 Ja, fast du är arm,
 Under din moders vinge så varm,
 Så varm, ja, så varm,
 Finner du ro, huldhet och tro;
 Lindlöfven susa öfver ert bo,
 Ja, öfver ert bo.

II

Lycklig du, liten fågel på kvist!
 På kvist, på kvist.—
 Fader och moder har du ej mist,
 Ej mist, ej mist.—
 Jag hvarken har mor eller far,
 Som liten våg kring stenar jag far,
 Kring stenar jag far.

III

Glädtigt du sjunger sommarlång dag,
 Den långa dag.
 Födan af himlen får du;— men jag,
 Men jag, men jag,
 Hungrande går. Snäsor jag får.
 Därför jag fällt så mången en tår,
 Så mången en tår.

The Beggar-Boy

I

BIRDIE, though poor, a poor little thing,
 (A poor little thing),
 Under thy mother's warm little wing,
 (Her warm little wing),
 Close to her breast
 Findest thou rest,
 Linden-leaves rustle over thy nest,
 (Yes, over thy nest).

II

Happy, wee birdie up on the bough,
 (Oh, up on the bough),
 Father and mother surely hast thou,
 (Hast thou, hast thou).
 Father I've none,
 Mother is gone,
 I'm but a wavelet lapping a stone,
 (Yes, lapping a stone).

III

Thou all day long so gaily dost fly,
 (So gaily dost fly),
 Heaven thy food doth give thee, but I,
 (But I, but I),
 Hungry I go,
 Oft get a blow,
 Therefore so oft my tears they will flow,
 (My tears they will flow).

"Jag går i tusen tankar"

"A thousand things I ponder"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Non troppo lento *rall.* *p* *a tempo*

1. Jag går i tu - sen tan - kar och
1. A thou - sand things I pon - der, There's

p dolce *rall.* *a tempo*

äls - kar den jag ej kan få, så vidt i värld - en van - kar och städ - se sör - ja
one I love who loves me not; Tho' far and wide I wan - der, Yet sor - row is - my

mf *3* *3* *3* *3*

ma. Så mång - en sorg på hjär - tat bär för dig - min vän så
lot. The man - y griefs my heart has borne For thee, dear love, for

p *3*

kär. Så mång - a fal - ska män - skor or - sa - ken där - till är.
thee, Were brought a - bout by man - y Who were not true to me.

“Jag går i tusen tankar”

I

JAG går i tusen tankar
 Och älskar den jag ej kan få,
 Så vidt i världen vankar
 Och städse sörja må.
 |:Så många sorg på hjärtat bär
 För dig min vän så kär,
 Så många falska mänskor
 Orsaken därtill är. |:

II

Om jag dig aldrig skådat,
 Ditt ansikte, ditt öga blått,
 Så had' jag aldrig kommit
 På stället där du gått.
 |:Då hade jag varit lyckelig
 Och fri från sorg och kval.
 Den dagen kommer aldrig,
 Som gör mitt hjärta glad. |:

“A thousand things I ponder”

I

A THOUSAND things I ponder,
 There's one I love who loves me not ;
 Tho' far and wide I wander,
 Yet sorrow is my lot.
 |:The many griefs my heart has borne
 For thee, dear love, for thee,
 Were brought about by many
 Who were not true to me. ||

II

If I had never seen thee,
 Thine eyes that were so blue, thy face,
 I never should have wandered
 To this thy dwelling-place.
 |:How happy then might I have been,
 How free from care and pain!
 The day my heart to gladden
 Will never come again. ||

"Så ödsligt molnen på fästet gå"
 "The lonely clouds blow across the sky"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Allegretto moderato

1. Så öds-ligt mol - nen på
 1. The lone-ly clouds blow a -

fäs-tet gå, och må - nan mel - lan dem ly - ser. De gam-la sa - gor jag
 cross the sky, The moon-beams wa-ver and tremble, The an-cient tales of - my

tän-ker på, om gäs - ter natt-mörk-ret hy - ser. Mång vål-nad tyc-ker jag
 mem-o - ry Their guests in dark-ness as - sem - ble. Full man-ya ghost still, I

stil - la sväf-va, där sko-gens tär - nor sin brud-dräkt väf-va på mos-sigbädd.
 think, is lurk-ing Where bri-dal gowns are the wood-maids working, On moss - y bed.

The musical score is arranged in four systems. Each system consists of a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature is one flat (B-flat major/D minor) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Allegretto moderato'. Dynamics include piano (*p*) and accents (*acc*). The piano part features a steady accompaniment with some melodic lines in the right hand.

“Så ödsligt molnen på fästet gå”

I

Så ödsligt molnen på fästet gå,
Och månan mellan dem lyser.
De gamla sagor jag tänker på
Om gäster nattmörkret hyser.
Mång vålnad tycker jag stilla sväfva,
Där skogens tärnor sin bruddräkt väfva
På mossig bädd.

II

Kanske en vän i det sköna land
Från molnet nu till mig blickar,
Och fästad än af de ljufva band,
Som fordom vänligt mig nickar:
Nog vore roligt som ängel fara
Så fri och glad i de rymder klara
Och se hit ner.

“The lonely clouds blow across the sky”

I

THE lonely clouds blow across the sky,
The moonbeams waver and tremble,
The ancient tales of my memory
Their guests in darkness assemble.
Full many a ghost still, I think, is lurking
Where bridal gowns are the wood-maids working,
On mossy bed.

II

Perhaps a friend in that lovely land
Of clouds is still gazing on me;
And still, held fast by a friendly band,
As ever, is smiling upon me.
How happy were it through space to wander,
An angel free, and look down, up yonder,
From overhead.

"Och inte vill jag sörja"

"Indeed, I would not sorrow"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andante

Och in - te vill jag sör - ja och
In - deed, I would not sor - row, yet

sör - jer än - då. Han kom - mer väl i - gen om ett år - el - ler
sor - row I do, Per - haps he will come back in a year, may - be

två, när lil - jor - na de blom - stra på mar - - ken. Han kom - mer väl i -
two, When lil - ies are in bloom on the mead - - ows. O, then, it may be,

gen, min lil - la hjär - te - vän, för kär - le - ken slu - tar så se - na!
then My love will come a - gain, For love is a long time in dy - ing.

“Sjung, sjung, du underbara sång” | “Ring out, thou wondrous song” ¹⁴⁷

Words and music by

J. A. Josephson

(1818-1880)

Poco lento

mf

Sjung, sjung, du un-der - ba - ra sång, sprid di - na dall-rande vå - gor!
Ring out, thou wondrous song, and pour Bil-lows in mel - o - dy flow - ing!

mf

Kling - a kring nejden än en gång, kling-a vid stjär-nor-nas lå - gor.
Sound, sound o'er all the land once more, Sound while the star-light is glow - ing.

f *cresc.*

f *cresc.*

mf

Lug - na den storm i hjär-tat bru-sar, se'n väck den upp på nytt engång,
Still thou the storms that rage with-in me, Then once a - gain their pow'r restore;

mf *fp* *f*

hur du mig rör, hur du mig tju-sar, sjung, du un-der - ba - ra sång!
How dost thou move, how dost thou win me: Sound, thou wondrous song, once more!

Studentsång *

Student-Song

H. Säterberg
(1812-1897)

Arr. by Gustaf Hägg

Prince Gustaf, Duke of Upland
(1827-1852)

Tempo di marcia

mf

Sjung om stu - den - tens lyck - li - ga dag,
Dear Stu - dent days, of you will we sing,

mf

lå - tom oss fröj - das i ung - do - mens vår! - Än klap - par hjär - tat med
While in our bo - soms each heart's beat - ing high! - Let us re - joice, then, in

f

fris - ka slag och den ljus - nan - de fram - tid är vår.
youth's fresh spring, Bright and fair while our fu - tures yet lie.

f

* Originally a Quartet for Men's Voices

p

Ing - a stor - mar än i vå - ra sin - nen bo,
Still no storms that rend On our— hearts are thrust,

p cresc.

hop - pet är vår vän, vi dess löf - ten tro, när vi kny - ta för -
Hope is still a friend In whose word we trust, When we knit us to

p cresc.

f

bund i den lund, där de här - li - ga lag - rar - na gro,
those whom we know, Where the glo - ri - ous lau - rels grow,

f

ff

där de här - li - ga lag - rar - na gro! Hur - ra!
where the glo - ri - ous lau - rels grow! Hur - rah!

ff

Sångarfanan*

The Singers' Banner

Arr. by Gustaf Hägg

Words and music by

F. A. Frieberg

(1822-)

Tempo di marcia

Sang-ar fa-nan å-ter hö-jes högt mot himlens blå-a sa-lar;
High is raised the sing-ers' banner, Once a-gain to heav'n's blue ceil-ing;

gläd-je i hvart ö-ga rö-jes, sång-ens ton till hjär-tat ta-lar.
Joy in ev-'ry heart is shin-ing, Song to ev-'ry heart ap-peal-ing.

Fram-åt, brö-der, på vår muntra stråt, sång och ung-doms glädje föl-jas åt.
For-ward, brothers, on our joy-ous way, Song and youth shall fol-low us to-day.

Ut bland skogar, sjö och berg och da-lar lju-de friskt vår sång, hurra! — Ja,
Sweet o'er wooded hills and val-leys stealing, Clear shall sound our song, Hurrah! — Yes,

* Originally a Quartet for Men's Voices

Fine *p*

lju - de friskt vår sång, hur-ra! Fjär - ran på grönklädd kust
Gråt ej, du fag - ra mö!

clear shall sound our song, hurrah! On yon - der grass - y shore
Weep not, my pret - ty maid!

Fine *p dolce*

mf

vi med lust pröf - va nå än en dust; styr då med
Ö - gats eld, kin - dens ros får ej dö! Snart i din

We our skill may with joy prove once more; Steer we then,
Shin - ing eyes, ros - y cheeks, must not fade! Soon to thine

mf

D. C. al Fine

gläd - tig häg dit - at vårt tåg, vårt gla - da tåg!
hul - da famn jag sö - ker hamn, min lug - na hamn.

glad and gay, To it a - way, Our hap - py way!
arms I'll come, To find a home, my peace - ful home.

D. C. al Fine

“Förgäfves uppå stigen” | “In vain upon the pathway”

S. J. Hedborn
(1783-1849)

Arr. by Gustaf Hägg

Folk-tune

Andante

p

1. För -
1. In

gäf - ves up - på sti - gen jag dig att mö - ta går; jag
vain up - on the path - way to meet you now I go; I

lyss - nar, ro - par och jag lyss - nar å - - ter: det
lis - ten, then I call, and lis - ten af - - ter; That

väd - ret är som blå - ser, det böl - jan är som slår, men
is a wave a - break - ing, those are the winds that blow, But

poco rit. *mf a tempo*

vännens röst sig ic - ke hö - ra lå - ter; och sky - ar - na de gå på
si - lent is my loved one's voice and laugh - ter. The clouds they wander by A -
a tempo

poco rit. *mf*

f

him - me - len den blå; så vand - ra mi - na tan - kar och
cross the broad blue sky; So all my thoughts do wan - der, nor

f

poco rit.

ing - en hvi - la få, så läng - e jag ej fin - ner den jag sö - ker.
an - y rest have I, So long as I find not the one I'm seek - ing.

poco rit.

“Förgäfves uppå stigen”

I

FÖROÄFVES uppå stigen jag dig att möta går;
 Jag lyssnar, ropar och jag lyssnar åter:
 Det vädret är som blåser, det böljan är som slår,
 Men vännens röst sig icke höra låter;
 Och skyarna de gå
 På himmelen den blå;
 Så vandra mina tankar och ingen hvila få,
 Så länge jag ej finner den jag söker.

II

En tid det var så roligt—den tid försvunnen är—
 Då vänskap du för mig i hjärtat hyste;
 När jag gick ut åt lunden, så var du för mig där,
 Det minnas himlens stjärnor, som oss lyste.
 Det löfte du mig gaf,
 Att bli min tröst och staf;
 Och om det vore större, det stora vida haf,
 Det rymde aldrig glädjen, som jag kände.

III

En vinter har förflutit,—den vintern var mig lång,—
 Jag önskade den mången gång till ända!
 Du var i mina drömmar, du var uti min sång,
 Du var i mina tankar vid min slända.
 Men våren återkom,
 Fast grön, dock glädjetom;
 En annan fått det hjärta, som var min egendom;
 Jag aldrig därpå tänker utan tårar.

IV

När dufvan blifvit enka, hon sig till freds ej ger,
 Och hennes hjärtasår kan ingen lisa;
 Men döden henne finner, när solen skridit ner,
 Och slutar hennes kval och klagovisa.
 Som hennes domnar af
 Mitt hjärta med sitt kvaf,
 Och liksom gröna trädets, som fälles i sin saf,
 Skall snart mitt unga hjärteblod förstelna.

“In vain upon the pathway”

I

IN vain upon the pathway to meet you now I go;
 I listen, then I call, and listen after;
 That is a wave a-breaking, those are the winds that
 blow,
 But silent is my loved one's voice and laughter.
 The clouds they wander by
 Across the broad blue sky;
 So all my thoughts do wander, nor any rest have I,
 So long as I find not the one I'm seeking.

II

The days that were so happy, those days have vanished
 now,
 When love and friendship in your heart you bore
 me;
 And when I'd go to meet you, ah! I remember how
 Beneath the stars, I'd find you there before me.
 - The vow you made to me,
 My help and strength to be:
 And were it even wider, the wide and mighty sea
 Could never hold the happiness I knew then.

III

One winter now is over, to me it has been long,
 And many a time I've wished that it was ended.
 In dreams you have been with me, and with me in my
 song,
 And with me while my spinning-wheel I tended.
 And Spring came finally,
 So green, yet joylessly:
 Another has the heart now, that once belonged to me;
 I never think upon it without weeping.

IV

The dove that is forsaken, new peace can never know,
 For none can heal her torn heart's desolation,
 Yet death at last shall find her, and when the sun is low
 Will end her pain and song of lamentation.
 As still the dove's heart grows,
 So mine beneath its woes;
 And as they fell a sapling whose blood within it flows,
 Soon cold shall my young heart's blood grow for ever.

Mån tro? Jo, jo!

I

Hvad månd' det landet heta,
 Som har min älskling gömt—mån tro?
 Det ville jag väl veta,
 Och om han mig har glömt? Jo, jo!
 Lilla fågel, ge mig svar!
 Du, som genom luften far,
 Dröj, o dröj!
 Säj, o säj!
 Nej, du skyndar bort så fort,
 Bryr dig om mitt kval ej stort.
 Ensam så min visa dör,
 Sjunger på en ton, som ingen hör.

II

Hur' har den munnen talat,
 Som honom från mig drog—mån tro?
 Hur har det ögat strålat,
 Som honom så betog? Jo, jo!
 Vågen hör jag slå mot strand,
 Fjäriln sitter still på hand.
 Dröjen kvar!
 Ge mig svar!
 Nej, I flyn mig båda två.
 Ack, så gjorde han också!
 Ensam så min visa dör,
 Sjunger på en ton, som ingen hör.

Ah, Why? Ay, ay!

I

WHAT I would fain discover,
 Is where to find the spot—Ah, why?
 Where hidden is my lover,
 And if I am forgot.—Ay, ay!
 Little bird, give answer there!
 Thou that fiest thro' the air,
 Stay, oh stay!
 Say, oh say!
 Nay, thou dartest-off again,
 Think'st but lightly of my pain.
 Lonely then my song dies here,
 To my voice there's none that will give ear.

II

What said those lips beguiling,
 That drew him thus from me?—Ah, why?
 How shone those eyes, that smiling
 Have charmed so craftily?—Ay, ay!
 Waves I hear along the sand,
 Butterfly, light on my hand;
 Tarry thou!
 Answer now!
 Nay, ye both would fly from me:
 Ah! alas! and so did he!
 Lonely then my song dies here,
 To my voice there's none that will give ear.

Mån tro? Jo, jo!

Ah, Why? Ay, Ay!

Words and music by
A. F. Lindblad
(1801-1878)

Moderato

p

1. Hvad månd' det land-et he - ta, som har min älsk - ling
1. What I would fain dis - cov - er, Is where to find the

p

gömt - mån tro? Det vil - le jag väl ve - ta, och
spot - Ah, why? Where hid - den is my lov - er, And

p

om han mig har glömt? Jo, jo! Lil - - la få - gel,
if I am for - got - Ay, ay! Lit - - tle bird, give

p

ge mig svar! Du, — som ge-nom luf-ten far, dröj, o dröj!
 an-swer there! Thou — that fli-est thro' the air, Stay, oh stay!

f

säj, o säj! Nej, — du skyndar
 Say, oh say! Nay, — thou dartest

f *p*

pp *f* *pp* *p*

bort så fort, bryr — dig om mitt kval ej stort. En - sam så min
 off a-gain, Think'st but lightly of my pain. Lone - ly then my

p *poco ritard.*

p *cresc. e poco rit.*

vi - sa dör, sjung - er på en ton, som in-gen hör.
 song dies here, To — my voice there's none that will give ear.

p

"Nu jag sjungit har i dagar"
 "Days and days have I been singing"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Lento *p*

1. Nu jag sjung-it har i—
 1. Days and days have I been

mf *p*

da - gar, nu jag sjung - it har i tre, men hvad
 sing - ing, Days have I been sing - ing three; What a -

cresc. *p* *poco rall.*

bå - tar det mig hur jag kla - gar? Vän - nen vill ej - svar mig ge.
 vail, my sad voice to keep ring - ing, When she will not an - swer me?

cresc. *p* *poco rall.*

The musical score is arranged in three systems. Each system consists of a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature is one flat (B-flat major/D minor) and the time signature is 2/4. The first system begins with a 'Lento' tempo marking and a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The second system continues the vocal line and piano accompaniment. The third system includes dynamic markings of *cresc.*, *p*, and *poco rall.* for both the vocal and piano parts.

“Nu jag sjungit här i dagar”

I

Nu jag sjungit här i dagar,
Nu jag sjungit här i tre,
Men hvad batar det mig hur jag klagar?
Vännen vill ej svar mig ge.

II

Nyss en blomma dog i skogen
Och jag grät vid hennes bår,
Ty den blomman het “Anna lill” trogen.
Månn’ hon vaknar nästa vår.

“Days and days have I been singing”

I

DAYS and days have I been singing,
Days have I been singing three,
What avail, my sad voice to keep ringing,
When she will not answer me?

II

Died a flower within the forest,
O'er its bier I did make moan,
And the flower it was called “Anna dearest:”
Will she wake when the winter's gone?

"Höga himmelen vet hvad som händer"
 "O, 'tis heav'n only knows what will happen"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andante con molta espressione

p

Hö - ga
O, 'tis

p

mf

him - me - len vet_ hvad som hän - der, hur det är, hur det mån - de sig
 heav'n on - ly knows what will hap - pen, Or what an - y - thing is or may

p

mf

p

gå; när jag mi - na tan - kar till_ dig vän - der, ä' väl
 be; And when all of my thoughts are up - on thee, All of

The musical score is arranged in three systems. Each system consists of a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature is D major (two sharps) and the time signature is common time (C). The tempo and expression marking is 'Andante con molta espressione'. The first system begins with a piano (*p*) dynamic. The second system features a mezzo-forte (*mf*) dynamic for the vocal line. The third system returns to a piano (*p*) dynamic. The piano accompaniment includes various textures, such as arpeggiated chords and sustained bass notes.

di - na så långt där - i - från.
thine may be far, far from me.

mf
I kväll jag mig hä - dan be -
And so 'tis to-night I am

ger; i morgon skall jag öf-ver-ge att sör - ja; jag vill
leav - ing; To - mor-row I'll give o-ver further griev - ing; I shall

p
al - drig sör - ja dig mer.
nev - er — mourn for thee more!

p
p
pp
ppp

En liten visa

A Little Song

A. T. Gellerstedt

(1836-)

I. Hallström

(1826-1901)

Allegretto

p

1. Jag vet en gos-se, och han är
2. Det skall du ve-ta, du lju - sa

1. I know a lad, and he's my
2. This you may know, thoubirch-tree

p

min, som är så vac - ker och glad i sinn! Och han har
björk, det skall du ve - ta, du gran, så mörk. Det vill jag

own, And he is hand - some and full of fun. A ring he's
white, This too, ye fir - trees as dark as night, This will I

p

lof-vat mig ring och tro, och han skall byg - ga mig varmt ett bo. Och jag har
sä - ga er, blommor små, det vill jag sä - ga er, böl-jor blå. Men va-ren

promised, and true to be, A co - sy cot - tagehell build for me. And I have
tell to the waves so blue, Ye lit - tle flow'rs, this I'll tell to you. But keep ye

f

lof - vat med hand och mund, att va - ra hans till min sis - ta
 tys - ta, nu al - li - hop, att ej det kom - mer för snart i

prom - ised in ev - 'ry way, That I'll be his to my dy - ing
 si - lence, ev - 'ry one, Lest all too soon it should all be

1.
 stund!

day!

1.
f *p*

2.
f *p*

rop! Gud vet nog om det, som bor i skyn, meningen vet det i he - la byn.
 known! God knows it all in the skies up there, But no one knows in this village here.

Vårvisa

Spring Song

Z. Topelius
(1818-1898)A. Söderman
(1832-1876)

Allegretto

1. Nu klär sig vå - ren i - gen så grön, och al - la lun - der bli
1. Now Spring is dress - ing in green once more, And youth to all things is

ung - a, och al - la vå - gor gå fritt i sjön, och al - la fåg - lar de
bringing, The lakes are o - pen from shore to shore, And all the birds are a -

sjung - a. Jag en - sam sit - ter vid stran - dens våg och
sing - ing. I on - ly sit by the waves a - part, For

är så sorg - sen ut - i min håg, och al - la tan - kar bli tung - a..
many a trou - ble - some thought my heart With bit - ter sor - row is wringing.

Vårvisa

I

Nu klär sig våren igen så grön,
 Och alla lunder bli unga,
 Och alla vågor gå fritt i sjön,
 Och alla fåglar de sjunga.
 Jag ensam sitter vid strandens våg
 Och är så sorgsen uti min håg,
 Och alla tankar bli tunga.

II

På dig jag tänker, du forna vän,
 Som svor att aldrig mig svika;
 Din ed, du dyre, hur höll du den?
 Hur höll du löftena rika?
 Som vinden far och som vågen ror,
 Så kom du hastigt och hastigt for,
 Och alla eder tillika.

III

Men fast du svikit din flickas tro,
 Så skall hon aldrig dig glömma,
 Och fast du stört hennes hjärtas ro,
 Så skall hon aldrig dig döma.
 När tusen bilder i livvets storm
 För henne vexla gestalt och form,
 Din bild hon ensam skall gömma.

IV

Kanske i stormarnes vilda brus
 Också ditt hjärta skall brista,
 Kanske din lycka, din lefnads ljus,
 En gång, som jag, du skall mista.
 Då är jag död, men jag står dig när,
 Än lika älskande, varm och kär
 Och följer dig i det sista.

V

När då en stilla, en helig frid
 I bittra kvalen sig gjuter,
 När för ditt öga en stråle blid
 Som blix i natten framskjuter;
 Då är det jag som i andehamn,
 Ej känd, ej anad, uti min famn
 Dig ömt och innerligt sluter.

Spring Song

I

Now Spring is dressing in green once more,
 And youth to all things is bringing,
 The lakes are open from shore to shore,
 And all the birds are a-singing.
 I only sit by the waves apart,
 For many a troublesome thought my heart
 With bitter sorrow is wringing.

II

I think of thee who wert once my love
 And swor'st to love me forever;
 That oath, my dear one, how didst thou prove?
 Thou kept'st those promises never.
 As winds that blow, as the waves that flow,
 So lightly didst come and as lightly go,
 And ev'ry promise didst sever.

III

Though thou hast slighted a trusting maid,
 For her there's no one beside thee;
 Though thou her heart in the dust hast laid,
 She never thinketh to chide thee.
 A thousand images fade away;
 Thy face unaltered alone will stay,
 For in her heart she will hide thee.

IV

Perchance 't will happen in storm and strife
 That some one shall deeply grieve thee,
 Perchance 't will happen, thy light of life,
 As 't was with me, shall deceive thee.
 Then I should die, but I'd still be near,
 And just as lovingly kind and dear,
 Should stay, and never should leave thee.

V

When gentle peace and a holy calm
 From pain and trouble restore thee,
 When clear as lightning that shines at night
 A ray beams forth before thee,
 It will be I, who unseen, unknown,
 In spirit-shape to thy heart come down,
 Am tenderly bending o'er thee.

Svärmeri

Fond Fancy

After H. Heine
(1799-1856)

F. Arlberg
(1830-1896)

Andante

p

Med di - na blå - a ö - - gon
Thy great blue eyes are gaz - ing

pp *simile*

ser du så huldt mig an, _____ så dröm-man-de blir då mitt sin - ne att
Ten-der-ly down on me, _____ So dream - i - ly wa-vers my spir - it, I

jag ej ta - lå kan. _____
find no words for thee. _____

p
Ack,
Of

pp *pp*

di - na blå - a ö - gon jag min - nes dem så väl: — ett
 those blue eyes of thine, dear, My mem - ry is so deep, — At

blå - nan - de haf af tan - kar då ström - mar öf - ver min själ, — ett *f*
 times in an a - zure o - cean My thoughts will o'er me sweep, — At

blå - nan - de haf af tan - kar då ström - mar öf - ver min själ, — *p*
 times in an a - zure o - cean My thoughts will o'er me sweep, — *f* *p*

då ström - mar öf - ver min själ. — *pp*
 my thoughts will o'er me sweep. — *pp*

Kors och krona

Cross and Crown

J. O. Wallin
(1779-1839)P. U. Stenhammar
(1829-1875)

Poco lento

p

1. Mås - te: ock af tör - nen va - ra här din kro - na, o, min brud,
1. Must the crown of thorns so cru - el O my bride, be worn by - thee?

p

cresc. *p*

tå - rar di - na pär - lor kla - ra, suc - kar di - na säng - ers - ljud;
Is a tear thine on - ly jew - el, Shall thy songs all - sigh - ing - be?

cresc. *p*

lyft din ö - gon upp och se - öf - ver jor - dens kval och ve -
Lift thine eyes, and see on high, O'er Earth's pain and mis - er - y, -

cresc.

pp *p*

him - len öpp - nad, pal - men vun - nen, lif - sens kro - na fun - nen!
Palms are won and wide stands heav - en, - Crowns of life are giv - en!

pp *p*

Kors och krona

I

:|: MÅSTE ock af törnen vara
 Här din krona, o, min brud,
 Tårar dina pärlor klara,
 Suckar dina sångers ljud; :|:
 :|: Lyft din ögon upp och se
 Öfver jordens kval och ve
 Himlen öppnad, palmen vunnen,
 Lifsens krona funnen! :|:

II

:|: Si, så bygger Gud sin kyrka,
 Si, så pröfvar han vår tro,
 Gifver oss i nöden styrka,
 Och i döden salig ro. :|:
 :|: Ära ske den Herren stor,
 Som i himlars himlar bor,
 Men ser neder till den arma,
 Och vill sig förbarma! :|:

Cross and Crown

I

||: Must the crown of thorns so cruel,
 O my bride, be worn by thee?
 Is a tear thine only jewel,
 Shall thy songs all sighing be? :||
 ||: Lift thine eyes, and see on high,
 O'er Earth's pain and misery,
 Palms are won and wide stands heaven,
 Crowns of life are given! :||

II

||: Thus the Lord His church is building,
 Thus on earth He tries our faith;
 Still our hearts in trouble shielding,
 Still He gives us peace in death. :||
 ||: Glory then to God we give,
 Who in heaven on high doth live;
 Thence will He look down upon us,
 And have mercy on us. :||

Slummersång

After the German of
Franz Carl Hiemer

Cradle-Song

J. L. Runeberg
(1804-1877)

Gustaf Hägg
(1867-)

Andantino con moto

1. Slum - -ra du
1. Slum - -ber, my

p *poco rit.* *p a tempo*

lil - -la, min älsk - -ling är du,
ba - -by, my dar - -ling thou art,

p. *p.* *p.*

cresc.
göm _____ di - na ö - -gous små pär - -lor än -
Close _____ thy blue eyes _____ now, thou joy _____ of my

cresc.

p. *p.* *p.*

p

nu; ——— allt är så tyst — som i
heart! ——— All is as qui- — et as

p

graf- — ven det är. Sof, — och hvar
qui- — et can be, Nev- — er a

poco rit.

flu - ga bort - fläk- -tar jag här.
fly — shall a - -light — here on thee.

a tempo

poco rit.

poco rall.

pp

Red. *

Slummersång

I

SLUMRA du lilla, min älskling är du,
Göm dina ögons små pärlor ännu;
Allt är så tyst som i grafven det är.
Sof, och hvar fluga bortfläktar jag här.

II

Ännu mitt barn är din gyllene tid,
Sedan, ack, gryr den väl aldrig så blid.
När kring ditt läger bekymren sig stält,
Slumrar du lilla ej mera så sällt.

III

Englar från himmelen, täcka som du,
Sväfva kring vaggan och le mot dig nu.
O, de besöka dig sedan också,
Men för att aftorka tårar blott då.

IV

Sof, du min lilla och mörknar det än,
Tröttnar ej moder din att vagga sin vän.
Sent eller tidigt, i moderlig barm
Vakar dock kärleken trogen och varm.

Cradle-Song

I

SLUMBER, my baby, my darling thou art;
Close thy blue eyes now, thou joy of my heart'
All is as quiet as quiet can be,
Never a fly shall alight here on thee.

II

Gold are the hours that are gliding away,
Dear one, to-morrow is never to-day;
Come to thy bedside will sorrow and pain,
Ne'er wilt thou slumber so sweetly again.

III

Angels from heaven, as lovely as thou,
Hover around thee, and smile on thee now.
Angels will also come down by and by,
But 't will be only thy tears for to dry.

IV

Sleep then, my pretty, the dark do not fear,
Mother is sitting and guarding thee here;
Darling, tho' late or tho' early it be,
Mother will never grow weary for thee.

Ändå

I

Ändå, ändå,
Fast marken är gulnad och himlen är grå,
Och stormen i kronorna klagar,
:|: Det kommer väl gladare dagar ändå, :|:
Ändå, ändå!

II

Ändå, ändå,
Om icke de komma, du klaga ej må,
Bort glädjen med rosorna farit;
:|: Det eviga blir som det varit ändå, :|:
Ändå, ändå!

III

Ändå, ändå,
Lef lifvet och lär det allt bättre förstå!
Låt allt, hvad som vill, få försvinna,
:|: Men kan icke kärleken brinna ändå? :|:
Ändå, ändå!

IV

Ändå, ändå,
Är himlen nu mulen den blir en gång blå,
Och lunder och träd börja knoppas
:|: Men akta dig du blott att hoppas ändå, :|:
Ändå, ändå!

V

Ändå, ändå,
Var glad utan hopp det går säkrare så!
Och komma ej varmare tider,
:|: Blir hjärtat väl still hvad det lider ändå, :|:
Ändå, ändå!

As Yet

I

As yet, as yet:
The sky may be gray and the ground may be wet,
And storms thro' the treetops roar o'er us;
||: The pleasantest days are before us as yet; :||
As yet! as yet!

II

As yet, as yet:
And tho' they come never, you never need fret,
Let joy and the roses be banished,
||: Still, nothing eternal has vanished as yet; :||
As yet! as yet!

III

As yet, as yet:
Live on, and endeavor some wisdom to get.
Tho' all things to dust are returning,
||: Oh, may it not be love is burning as yet? :||
As yet! as yet!

IV

As yet, as yet:
When skies still are cloudy, you must not forget,
Some day it has always stopped raining,
||: But still will your hopes bear restraining, as yet; :||
As yet! as yet!

V

As yet, as yet:
Be gay without hope, and you'll know no regret,
Tho' pleasanter seasons come never;
||: The heart will grow stiller than ever as yet; :||
As yet! as yet!

Ändå

As Yet

C. W. Böttiger
(1807-1878)W. Lagercrantz
(1825-1886)

Andante con moto

1. Än - då, än -
1. As yet, as

mf *p*

då, fast mar - ken är gul - nad och him - len är
yet, The sky may be gray and the ground may be

grå, — och stor - men i kro - nor - na kla -
wet, — And storms thro' the tree - tops roar o'er

rit. *rit.*

p a tempo

gar, det kom - mer väl gla - da - re
us; The pleas - ant - est days are be -

p a tempo

da - gar än - då, det kom - mer väl gla - da - re
fore us as yet, the pleas - ant - est days are be -

f

f

da - gar än - då, Än - då!
fore us as yet, As yet!

dim. e rall.

dim. e rall.

Än - då!
as yet!

pp

"Jag gick mig ut en aftonstund"

"I walked abroad at eventide"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andantino

1. Jag gick mig ut en af-tonstund, jag
1. I walked a-broad at e-ven-tide, And

gick mig ner till stran-den. Där möt-te mig en gös-se-ung, han
on the shore I found me, And there a-lad was by my-side, And

räck-te mig då han-den: "Du flic-ka huld, hvar ska' vi bo? Hvar
threw his arm a-round me: "Dear maid,"said he, "I pray thee tell Where

ska' vi bo på-den-na-jord; på des-sa-jor-de-lan-den?"
wouldst thou in the land we-dwell, In all this earth a-round thee?"

“Jag gick mig ut en aftonstund”

I

JAG gick mig ut en aftonstund,
 Jag gick mig ner till stranden.
 Där mötte mig en gosse ung,
 Han räckte mig då handen:
 “Du flicka huld, hvar ska' vi bo?
 Hvar ska' vi bo på denna jord;
 På dessa jordelanden?”

II

Han lade hand uti min hand;
 Han sad' med tår på kinden:
 “Ack, dit du vill, dit vill ock jag.”
 Och ljuft sjöng aftonvinden;
 Och månan steg så klar ur skyn,
 Ur skyn den skred; men han till byn,
 Till byn lopp snabbt som vinden.

“I walked abroad at eventide”

I

I WALKED abroad at eventide,
 And on the shore I found me,
 And there a lad was by my side,
 And threw his arm around me:
 “Dear maid,” said he, “I pray thee tell,
 Where wouldst thou in the land we dwell,
 In all this earth around thee?”

II

My hand he held and spoke me low,
 The while his tears were flowing:
 “Where'er thou goest, I will go;”
 And soft the wind was blowing.
 The moon came up as bright as day,
 And to the town he fled away
 As swift as wind a-blowing.

"Den första gång i världen"

"The first time in my life"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Andante

pp

p

Den förs-ta gång i värl - den jag di - na ö - gon såg mitt
 Jag tänk-te då att dig, jag till min - kunde få, att
 The first time in my life that I saw those eyes of thine, My
 I fan - cied then and there I should some day make thee mine, That

hjär - ta af kär - lek män - de brin - - - na:
 jag - din vil - ja kun - de vin - - - na.
 heart full of love 'gan burn - ing in me;
 I thy ten - der - ness could win me.

mf

Då slup- -pe — jag all ängs- -lan hos
 Then all — my — grief would slip a - way from

mig. Min kär - lek den vän - der sig al - drig från
 me. Now ne'er_ my af - fec - tion can wan - der from

mf

dig, förr - än — till den se - nas - te tim- - -
 thee, Hence - for - ward, what - e'er may be - tile —

p *poco rit.*

man, när vi — med dö - den mån - de skil- - -ja.
 us, Till death — shall at the last di - vide — us.

p *poco rit.*

"Jag sjunger och dansar"

"I sing and I dance"

Song from "Wärmländingarne"

F. A. Dahlgren
(1816-1895)A. Randel
(1806-1864)

Allegretto vivace

mf

1. Jag
1. I

p

sjung - er och dan - sar, så glad i mitt sinn; jag
sing, and I dance, and I'm feel - ing so fine; I

p

smög bort i sko - gen till An - - na-lill tro - gen, och
went to the for - est To An - - nie, my dear - est, And

fråg - te så kär - ligt: "Säj vil du bli min?" Först
asked her so fond - ly: "Say, wilt thou be mine?" First

poco rit. *f*

såg hon åt ös - ter, så såg hon åt väs - ter, sist
 looked she to east - ward, Then looked she to west - ward, Then

a tempo

såg hon på mej, sa'n, och neg och sa': "Ja!"
 nod - ding to me, She re - plied that she would!

mf a tempo

Och där - för är jag nu så gla', så gla', Ja!
 And that's why I'm feel - ing so good, so good, Yes!

mf

där för är jag nu så gla!
 that's why I'm feel-ing so good!

p *mf* *f*

“Jag sjunger och dansar”

I

JAG sjunger och dansar, så glad i mitt sinn';
 Jag smög bort i skogen
 Till Anna-lill trogen,
 Och frågte så kärligt: “Säg vill du bli min?”
 Först såg hon åt öster,
 Så såg hon åt väster,
 Sist såg hon på mej, sa'n, och neg och sa': “Ja!”
 Och därför är jag nu så gla', så gla',
 Ja!
 Därför är jag nu så gla'.

II

Se'n tog jag i fämnen min vänaste mö,
 Och sporde den kära:
 “Vill du mej förära
 Till fästning en kyss nu så rosenderö'?”
 Då log hon, min tärna,
 Så blid som en stjärna,
 Och rodna' på kinden och neg och sa': “Ja!”
 Och därför är jag nu så gla', så gla',
 Ja!
 Därför är jag nu så gla'.

III

“Och, kära min Anna, nu frågar jag dej:
 I glädjen och nöden,
 I lifvet och döden,
 Säg, vill du bli trogen och hulder mot mej?”
 Med tår i sitt öga
 Hon såg mot det höga
 Och räckte mej handen och neg och sa': “Ja!”
 Och därför är jag nu så gla', så gla',
 Ja!
 Därför är jag nu så gla'.

“I sing and I dance”

I

I ~~sing~~, and I dance, and I'm feeling so fine;
 I went to the forest
 To Annie, my dearest,
 And asked her so fondly: “Say, wilt thou be
 mine?”
 First looked she to eastward,
 Then looked she to westward,
 Then nodding to me, she replied that she would
 And that's why I'm feeling so good, so good,
 Yes! that's why I'm feeling so good!

II

My beauty, I held her not long after this,
 Said I: “O my treasure,
 May I have the pleasure
 Of binding your words with a rosy-red kiss?”
 With eyes that were beaming
 Like stars that are gleaming,
 And cheeks that were blushing, she said that I
 could!
 And that's why I'm feeling so good, so good,
 Yes! that's why I'm feeling so good!

III

“Now, Annie, my darling, I ask this of thee,
 In laughing, in sighing,
 In living, in dying,
 Say, wilt thou be loving and faithful to me?”
 A tear in her eye then,
 She gazed up on high then;
 She gave me her hand, and she said that she
 would!
 And that's why I'm feeling so good, so good,
 Yes! that's why I'm feeling so good!

Lifdrabanten och kung Erik

Ballad

I

GIF akt! Hvem där? Hu, sjön är grön, och stjärnorna de skälfva.

“Herr Erik, lägg dig ned och sof, ty nu slog klockan elfva.”

Så talte lifdrabanten till kung Erik.

Men Erik gick så många steg, som slag hans hjärta slog.

Uppå Gripsholm än ingen blund hans heta öga tog.
Tungt är att vara konung utan krona!

II

“Herr Erik, kom till gallret fram, ty månen skri-
der fjerran;

Om det är du, så buga dig i stormen inför Herran!”
Så talte lifdrabanten till kung Erik.

Och lifdrabanten krönte då hans hjässa med en
krans;

Bland många brutna törnen där en härlig blomma
fanns.

Och kransen kom med friden under stormen.

III

Och Erik sjönk på bädden ned och sof vid ljud af
psalmer.

Nils Sture kom, så drömde han, och bar i handen
palmer

Och kysste konungen med törnekronan.

Så är det sagdt, att samma natt kung Johans öga
stod

Så öppet som hans port var stängd och såg sitt
eget blod;

Men hur det var, må Gud allena veta.

The Bodyguardsman and King Eric

Ballad

I

HALT there! Who comes? The sea grows green,
The stars shine dim in heaven.

“Sir Eric, lay thee down and sleep,
The clock has struck eleven!”

So cried the bodyguardsman to King Eric.

But still, for ev'ry beat of heart,

A pace King Eric stepped;

In Castle Gripsholm so he trod,

Nor ever wink he slept;

Hard 't is to be a king without a kingdom

II

“Now come, Sir Eric, to the bars,
The moon will soon go under;

If thou it be, then bow before

The Lord in storm and thunder!”

So cried the bodyguardsman to King Eric.

A wreath upon King Eric's head

The bodyguardsman laid;

A wreath that e'en of broken thorns

And one fair flower was made.

A wreath that came with peace amid the
thunder.

III

So Eric laid him down, and psalms

The while he slept came ringing;

Nils Sture came, and with him palms—

Or so he dreamed— was bringing,

And kissed the king that crown of thorns
was wearing.

And so they say, King John his eyes

That night as open stood

As close his gates were locked and barred,

Eke saw he his own blood;

But how it came to pass, God only knoweth.

Lifdrabanten och kung Erik | The Bodyguardsman and King Eric

Ballad

K.A. Nicander

(1799-1839)

Otto Lindblad

(1809-1864)

Andante

mf

1. Gif akt! Hvem där? Hu,
1. Halt there! Who comes? The.

sjön är grön, och stjär - nor - na de
sea grows green, The stars shine dim in

skälf-va. "Herr E - rik, lägg dig
heav-en. "Sir E - ric, lay thee

ned och sof, ty nu slog kloc - kan
down and sleep, The clock has struck e -

p

elf - - - va." Så tal - te lif - dra - ban - ten till kung
 lev - - - en!" So cried the bod - y - guards - man to King

Allegretto

E - - rik. Men E - rik gick så mång - a steg, som slag hans hjär - ta
 E - - ric. But still, for ev - 'ry beat of heart, A pace King E - ric

f

slog. — Up - på Gripsholm än ing - en blund hans he - ta ö - ga
 stepped; — In Cas - tle Grips - holm so he trod, Nor ev - er wink he.

mf

***f* parlando**

tog. — Tungt är att va - ra ko - nung utan kro - na.
 slept; — Hard 'tis to be a king without a king - dom!

cresc. *f* *p*

Blomman bland blommorna

The Flower among Flowers

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Poco mosso

p

1. Och jungfrun gick sig åt äng - en en
1. The maid-en went to the mead-ow, When

p

fa - ger mor - gon - stund, och jung - frun gick sig åt
morn was bright with dew, The maid - en went to the

mf *p*

äng - - en en fa - ger mor - gon - stund, att
mead - - ow, When morn was bright with dew, To

mf

häm - ta sig de ro - - sor, båd' rö - da och blå.
pluck her-self some ros - - es Both ros - y-red and blue.

Blomman bland blommorna

I

:|: Och jungfrun gick sig åt ängen
 En fager morgonstund, :|:
 Att hämta sig de rosor,
 Båd röda och blå.

II

:|: Och när hon kom uti ängen
 Bland rosor röda och blå, :|:
 Det hände sig att kärleken
 Den rann i hennes håg.

III

:|: "God dag, min sköna jungfru,
 God dag, min blomma fin! :|:
 Jag såg väl ingen fagrare
 I denna äng, än I."

IV

:|: "Har du ej sett någon fagrare
 I denna ängen, än jag; :|:
 Se dessa liljebloomster då
 Som hvålfva uppå strå."

V

:|: Och ungersven han dröjer ej,
 Tar jungfrun uti sin hand. :|:
 "Trolofva mej, trolofva mej,
 Om det är ert behag."

VI

:|: Och ungersven han dröjer ej,
 Tar jungfrun uti sin famn. :|:
 "Nu är du min och jag är din
 Bland alla blommor små."

The Flower among Flowers

I

||: THE maiden went to the meadow
 When morn was bright with dew, :||
 To pluck herself some roses
 Both rosy-red and blue.

II

||: And when she came to the meadow
 'Midst roses red and blue, :||
 It so fell out that Love was there,
 And in her heart he flew.

III

||: "Good-day, my pretty maiden!
 Good-day, my lovely flower! :||
 As beautiful a flower as thou
 I ne'er saw here before."

IV

||: "If flower as beautiful as I
 Thou ne'er saw'st here before, :||
 Pray see then, growing on its stem,
 This lovely lily-flower."

V

||: The youth he did not long delay,
 The maiden's hand took he: :||
 "Be my true love, be my true love,
 If so it pleaseth thee."

VI

||: The youth he did not long delay,
 He clasped her to his heart: :||
 "Now I am thine, my love, and mine,
 Of all the flowers, thou art!"

Hyllning till Sverige

Homage to Sweden

H. Wranér
(1853-1908)Helge Sandberg
(1856-)

Risoluto e con energia

mf *ff*

1. Sve-rige, fri-hets gam-la_ fäs-te, Sve-rige, fag-ra fos-ter-
1. Swe-den, free-dom's an-cient fast-ness, Swe-den, fa-ther-land most

mf *ff*

mf *p*

land! Sve-rige, fred-lig sträf-vans näs-te, tag vår ed ur bröst i
fair! Peace-ful home of high en-deav-or, Faith with glow-ing hearts we

mf *p*

f *poco rit.* *3*

brand! Sek-ler må som rök för-svin-na, du skall bli oss li-ka_
swear! Cen-tu-ries in mists may van-ish, Loved as ev-er thou shalt_

f *poco rit.*

a tempo *f* *poco rit.*

kärt! Ej på jord ett land vi fin-na mer vår var-ma hyllning värdt!
be! Where on earth is found the coun-try_ Worthier of our loy-al-ty?

a tempo *poco rit.*

Hyllning till Sverige

I

SVERIGE, frihets gamla fäste,
 Sverige, fagra fosterland!
 Sverige, fredlig sträfvans näste,
 Tag vår ed ur bröst i brand!
 Sekler må som rök försvinna,
 Du skall bli oss lika kärt!
 Ej på jord ett land vi finna
 Mer vår varma hyllning värdt!

II

Herre, hagna Svea länder,
 Signa id och värna tjäll,
 Bergsmansbygd och Mälarstränder,
 Skåneslätt och Norrlandsfjäll!
 Att, i rätt och plikter lika
 Som i kärlek till vårt land,
 Aldrig Sverige vi må svika,
 Enta fast med frihets band!

III

Huld låt fredens ande sväfv,
 Herre, öfver Svea bygd!
 Fast vi ej för stormar häfva,
 Stödde på vår mannadygd.
 Käckt med lie, plog och penna
 För vår torfva sträfva vi,
 Ty vår lösen städs är denna:
 Svea blomstre, säll och fri!

Homage to Sweden

I

SWEDEN, freedom's ancient fastness,
 Sweden, fatherland most fair!
 Peaceful home of high endeavor,
 Faith with glowing hearts we swear!
 Centuries in mists may vanish,
 Loved as ever thou shalt be!
 Where on earth is found the country
 Worthier of our loyalty?

II

Guard, O Lord, the realm of Sweden,
 Bless her homes, her toil sustain,
 Mountain mine and shores of Mälar,
 Norland hills and Scania's plain.
 Strong alike in right and duty,
 Steadfast may our lives be found,
 Ne'er in love for Sweden lacking,
 Firmly joined in freedom's bond!

III

So may peace and sweet contentment
 Rest, O Lord, on Swedish lands;
 Storms we fear not, for our manhood
 On a firm foundation stands.
 Keen with head and hand to labor
 For our homesteads we shall be,
 And our cry shall be for ever:
 Bloom, O Sweden, fair and free!

Första aftonen i det nya hemmet | The First Evening in the New Home

Words and music by
E.G. Geijer
(1783 - 1847)

Andante con moto

p

Jag vet en hälsning me - ra kär, än värld, hvad du kan ge. — Den
I know a hail more sweet, I wis, Than thou, O world, canst give, — And

p

he - ter frid, Guds friddet är, och där - om vill jag be. Kom då, o frid! dröj
that is "Peace," God's peace it is, And this may we re - ceive. Come here, O Peace, stay

cresc. *p*

cresc. *f* *p* *p*

i mitt tjäll, blif bäs - ta, bäs - ta gäs - ten min. Ty da - gen skri - der, det blir kväll, och
in my home, O best, O best of guests, stop here; The day - light wanes, the evenings come, And

cresc. *f* *p* *p*

poco rall.

nat - ten bry - ter in, och nat - ten bry - ter in.
night is drawing near, and night is drawing near.

p *f* *poco rall.* *p*

"Flickan gick på ängen"

"To the mead the maidie"

Folk-song

Arr. by Gustaf Hägg

Non troppo lento

The musical score is arranged in four systems. Each system consists of a vocal line (treble clef) and a piano accompaniment (grand staff). The key signature is one flat (B-flat) and the time signature is 2/4. Dynamics include *pp*, *p*, *mf*, and *p*. Tempo markings include *Non troppo lento*, *più lento*, and *a tempo*. The lyrics are in Swedish and English.

System 1: *pp* *p*
 Flic - kan gick på äng - en och
 To the mead the maid - ie Hay -

System 2: *mf*
 råf - sa - de hö; gos - sen han sa - de: "För
 mak - ing did hie; Said then the lad - die, "For

System 3: *p*
 dig vill jag dö." Och det log hon åt,
 thee would I die." And at this she smiled,

System 4: *mf* *più lento* *a tempo*
 ja, ja, ja, — och det log hon åt.
 Yes, yes, yes, — And at this she smiled.

Jungfrun i det gröna

Maiden in the Garden

B. E. Malmström
(1816-1865)

Folk-tune
Arr. by Gustaf Hägg

Andante

1. Det var en gång en jung-fru, hon
1. Oh, once there was a maid-en, who

satt i ro-sen-gård, de ro-sor-na hon ha-de jämt så kä--
sat in ros-y bow'r, And ev-er for the ros-es kept she car--

ra, och hvar-je li-tét blom-ster-stånd hon tog ut-i sin
ing, And un-der her pro-tection would she take each lit-tle

vård; ty städs hon vil-le fris-ka kran-sar bä--ra.
flow'r, For gar-lands fresh she ev-er would be wear-ing.

Jungfrun i det gröna

I

DET var en gång en jungfru, hon satt i rosengård,
De rosorna hon hade jämt så kära,
Och hvarje litet blomsterstånd hon tog uti sin vård;
Ty städs hon ville friska kransar bära.

II

Och hennes moder varnade sin unga dotter så:
"Det smyger ormar under blomsterstänglar!"
Men unga dottern aktade ej mycket däruppå:
"För ormarne nog vakta mig Guds englar."

III

Den jungfrun hon var fager, ja, fager som en dag,
Och ren hon var och hvit liksom en lilja.
Så fann hon på ett rosenstånd utaf så däjligt slag
Att därifrån hon aldrig sig månd' skilja.

IV

Hon blef uti sitt hjärta så underlig och varm,
Hon tog den rosen ut åt sig bland flera,
Och gömde den så noga, så noga vid sin barm,
Se'n bar hon andra blommor aldrig mera.

V

Att ormen låg i rosenstånd, det säger icke jag,
Men nog var rosen giftig i bland flera;
Ty sköna jungfrun badar sig i tårar natt och dag—
Men hvit, som förr, hon blifver aldrig mera.

Maiden in the Garden

I

OH, once there was a maiden, who sat in rosy bower,
And ever for the roses kept she caring,
And under her protection would she take each little
flower,
For garlands fresh she ever would be wearing.

II

The mother to her daughter would very often tell
That snakes among the flower-stems might be
creeping;
This warning, tho', the daughter, she heeded none
too well;
"From snakes," said she, "I'm in the angels' keep-
ing."

III

The maiden she was lovely, as lovely as the day,
And pure as lilies white was she, and fairer,
And once a handsome rose-tree she found upon her
way,
And from it she could ne'er thereafter tear her.

IV

And soon into her bosom a wondrous warmth there
crept,
To keep this rose alone was her endeavor,
And this one in her bosom so carefully she kept,
No other flower thereafter wore she ever.

V

That snakes were in the rose-bed I should not care to
say,
This rose at least was poisonous, however,
For now this lovely maid is bathed in tears both night
and day,
And ne'er can be as white as once, ah, never!

Song=Cycles

SELECTED FROM THE CATALOGUE OF

G. Schirmer, New York

In San Nazaro. Cycle of four songs for mezzo-soprano or baritone with piano accompaniment by R. HUNTINGTON WOODMAN; words by WILLIAM HERVEY WOODS.

In My Love's Garden. Song-cycle. Six songs for a medium voice; music and words by BERTHA REMICK.

Rudyard Kipling's Barrack-Room Ballads. Set to music by ARTHUR WHITING. (*Danny Deever; Mandalay; Soldier, Soldier; Fuzzy-Wuzzy.*)

A Song-Cycle of Spring. Music and words by W. H. NEIDLINGER. Illustrations by WALTER BOBBETT.

From an Old Garden. Six songs. Music by EDWARD MACDOWELL; words by MARGARET DELAND.

The Perfect Year. A Song-cycle by H. ALEXANDER MATTHEWS, for high voice with piano accompaniment; words by HELEN S. SEWALL.

Love's Epitome. Cycle of songs. Music and words by MARY TURNER SALTER, for high or low voice.

Lyrics from Sappho. Cycle of seven songs for a medium voice by MARY TURNER SALTER; words from "SAPPHO: ONE HUNDRED LYRICS," by BLISS CARMAN.

A Night in Naishapur. Cycle of six songs for low voice by MARY TURNER SALTER; words by NATHAN HASKELL DOLE.

Six Poems by Fiona Macleod. Set to music for a medium voice with piano accompaniment by HELEN HOPEKIRK.

Five Songs. Music by HELEN HOPEKIRK; verses by FIONA MACLEOD.

Love-Sorrow. A song-cycle for high voice with violin and violoncello obbligato and piano accompaniment by H. CLOUGH-LEIGHTER.

Love in a Life. Song-cycle by GENA BRANSCOMBE, for medium voice with piano accompaniment; words from "SONNETS FROM THE PORTUGUESE," by ELIZABETH BARRETT BROWNING.

Boston Public Library
Central Library, Copley Square

Division of
Reference and Research Services

Music Department

The Date Due Card in the pocket indicates the date on or before which this book should be returned to the Library.

Please do not remove cards from this pocket.

BOSTON PUBLIC LIBRARY

3 9999 05500 840 1

